

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΚΑΙ
ΨΑΛΤΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
και ΨΑΛΤΟΥ

NOTIFICATION
NOTIFICATION
NOTIFICATION

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
καὶ
ΨΑΛΤΟΥ

Καταρτισθέν
ὑπὸ

ΚΩΝСTANTINOU ΠΑΠΑГIАННH
Πρωτοπρεσβυτέρου

Ἐγκρίσει
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδοσις

τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

© Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Έλλάδος
Ιασίου 1, 115 21 Αθήνα, τηλ. 210-72.72.331, Fax 210-72.72.380
e-mail: apostoliki-diakonia@ath.forthnet.gr
<http://www.apostoliki-diakonia.gr>
"Εκδοσις Α' 1961, Ε' 2000
"Εκδοσις ΣΤ' 2005 (νέα, άναθεωρημένη)
Κ.Α. 99.03.025
ISBN 960-315-058-4

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η Αποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν λειτουργικῶν ἐκδόσεων αὐτῆς, συνέστησεν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἔλεγχον καὶ διόρθωσιν αὐτῶν, ὥστε αὐταὶ νὰ βοηθοῦν εἰς τὴν εὐτακτοτέραν καὶ ὁρθοτέραν τέλεσιν τῶν ἴερῶν ἀκολουθιῶν.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς προσπαθείας ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνέθεσεν εἰς τὸν εἰδήμονα περὶ τὰ λειτουργικὰ αἰδεσιμολογιώτατον πρωτοπρεσβύτερον π. Κωνσταντῖνον Παπαγιάννην τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου** κυκλοφοροῦντος λειτουργικοῦ βιβλίου, αἱ ἐπανειλημμέναι ἐκδόσεις τοῦ ὅποιου μαρτυροῦν τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ.

Ἡδη τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ἴερέως καταρτισθὲν κείμενον ὑπὸ τὸν πληρέστερον τίτλον **Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου** τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐλαβεστάτων ὑπηρετῶν τοῦ ἀναλογίου ἀναγνωστῶν καὶ ψαλτῶν.

Ἐκφράζοντες τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τὸν ἐπιμελητὴν τῆς ἐκδόσεως ταύτης διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπ’ αὐτοῦ ἔργον, εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ νέα αὕτη ἐκδοσις θὰ ἀποβῇ χρησιμοτέρᾳ τῶν προηγουμένων διὰ τὴν «εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν» (Α΄ Κορ. ιδ΄ 40) τέλεσιν τῶν ἴερῶν ἀκολουθιῶν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ψυχικὴν ὡφέλειαν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

† Ο Φαναρίου Ἀγαθάγγελος
Γενικός Διευθυντὴς
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

‘Υπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν λειτουργικῶν βιβλίων Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τῆς ὅποιας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι μέλος, μοὶ ἀνετέθη ἡ ἐπιμέλεια τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου κυκλοφοροῦντος λειτουργικοῦ βιβλίου. Ἀγαγὼν ἥδη εἰς πέρας θείᾳ συνεργείᾳ τὸ ἔργον, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω τὰς σκέψεις καὶ τὰς γενικὰς ἀρχάς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅποιων κατήρτισα τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου.

Τὸ Ἐγκόλπιον δὲν ἀνήκει βεβαίως εἰς τὴν ὁμάδα τῶν κλασικῶν λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλ’ εἰς τὴν τῶν βοηθητικῶν τοιούτων. Εἶναι ἐν τούτοις χρησιμώτατον, ὑποκαθιστῶν ἐν πολλοῖς τὸ Ὡρολόγιον, ἀλλὰ καὶ συμπληροῦν αὐτό, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀναγνώστην καὶ τὸν ψάλτην, διὰ τὰς τρεῖς κυριωτέρας ἀκολουθίας, ἥτοι τὸν Ἐσπερινόν, τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Θ. Λειτουργίαν. Καὶ ὑποκαθιστᾶ μὲν τὸ Ὡρολόγιον, τὸ ὅποιον λόγω τοῦ ὅγκου του ἀποβαίνει ἐνίστε δύσχρηστον, συμπληρῷ δὲ αὐτό, διότι περιέχει στοιχεῖα ἀπαραίτητα μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὸ Ὡρολόγιον, τὰ ὅποια ὁ ἀναγνώστης καὶ ὁ ψάλτης ἀναγκάζονται νὰ ἀναζητοῦν εἰς διάφορα μέρη τῶν ἄλλων λειτουργικῶν βιβλίων.

Ἡ χρησιμότης τοῦ Ἐγκολπίου εἶναι ἴδιαιτέρως ἐμφανῆς προκειμένου περὶ τῆς Θ. Λειτουργίας, τῆς ὅποιας εἰς οὐδὲν λειτουργικὸν βιβλίον ὑπάρχει πλήρης καὶ συνεχής ἡ διάταξις εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἀναγνώστου καὶ τοῦ ψάλτου.

Τὸ βιβλίον τιτλοφορεῖται συνήθως Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου εἶναι φανερὸν ὅμως ὅτι ὁ τίτλος οὗτος δὲν καλύπτει πλήρως τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, διότι ἐν αὐτῷ δὲν περιέχονται ἀποκλειστικῶς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀναγνώστην, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς τὸν ψάλτην ἀνήκοντα σταθερά, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ἐναλλασσόμενα στοιχεῖα τῶν ἰερῶν ἀκολουθιῶν. Διὰ τοῦτο ἔθεωρησα καταλληλότερον καὶ περιεκτικότερον τὸν τίτλον Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου.

Τὸ Ἐγκόλπιον εἶναι τὸ ἀντίστοιχον τοῦ Ἱερατικοῦ βιβλίον τοῦ χροοῦ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆς τελευταίας ἐκδόσεως τοῦ Ἱερατικοῦ (2002) εἶχον τὴν ἐπιμέλειαν, ἵτο φυσικὸν νὰ τηρήσω καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ Ἐγκολπίου τὰς αὐτὰς ἀρχας, τὰς ὁποίας καὶ εἰς τὸ Ἱερατικὸν ἐτήρησα, προσηρμοσμένας ὅμως εἰς τὸν εἰδικὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Γενικῶς ἐκεῖ μὲν ἵτο φυσικὸν νὰ τονισθοῦν τὰ τοῦ ἰερέως καὶ τοῦ διακόνου, ἐδῶ δὲ τὰ τοῦ ἀναγνώστου καὶ τοῦ ψάλτου. Διὰ τοῦτο τὰ μὲν στοιχεῖα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀναγνώστην καὶ τὸν ψάλτην περιελήφθησαν πλήρῃ καὶ ἔξετυπώθησαν διὰ μεγαλυτέρων στοιχείων, τῶν δὲ μερῶν τοῦ ἰερέως καὶ τοῦ διακόνου ἀνεγράφησαν διὰ μικροτέρων στοιχείων μόνον αἱ ἀρχαί, διὰ νὰ καταδεικνύεται ἡ ἀλληλουχία καὶ διαδοχὴ ἰερέως καὶ διακόνου ἀφ' ἐνός, ἀναγνώστου καὶ ψάλτου ἀφ' ἑτέρου.

Αἱ ἀκολουθίαι Ἐσπερινοῦ καὶ Ὁρθοῦ παρετέθησαν πλήρως καθ' ἥν τάξιν τελοῦνται τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρωῒ. Διὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις (έօρτάς, καθημερινάς κλπ.) παρατίθεται μόνον ἡ διάταξις καὶ τὰ προσιδιάζοντα εἰς αὐτὰς στοιχεῖα. Χάριν δὲ τῆς πληρότητος τῆς ὑλῆς περιελήφθη καὶ ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τούτων κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν καὶ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, μολονότι εύρισκει αὐτὴν ὁ βουλόμενος ἀναλυτικῶς ἐκτιθεμένην εἰς τὰς εἰδικὰς φυλλάδας τῆς Μ. Τεσσαρακο-

στῆς καὶ τῆς Μ. Ἐβδομάδος. Πρὸς κατανόησιν δὲ τῆς δομῆς τῶν Ἱερῶν ἀκολουθιῶν ἐθεώρησα σκόπιμον τὴν διαιρεσιν αὐτῶν εἰς τμήματα μετὰ χαρακτηριστικῶν ἐπιγραφῶν. Τμήματα τῶν Ἱερῶν ἀκολουθιῶν παραλειπόμενα συνήθως ἐν ταῖς ἐνορίαις ἐτέθησαν ἐντὸς ἀγκυλῶν [].

Ἐφήρμοσα ἐπίσης καὶ εἰς τὸ παρὸν Ἐγκόλπιον, ώς ἔπραξα καὶ εἰς τὸ Ἱερατικόν, τὸ σύστημα τῆς διπλῆς στίξεως τῶν ὑμνῶν. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικὸὺς ὑμνούς τὰ κόμματα δὲν τίθενται ἐκεῖ, ὅπου ἀπαιτεῖ τὸ νόημα, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὸν χωρισμὸν τῶν στίχων, ἐνῷ τὰ λοιπὰ σημεῖα στίξεως (τελεία, ἄνω τελεία, ἐρωτηματικόν, θαυμαστικόν) τίθενται εἰς τὰς κανονικὰς θέσεις. Τοῦτο ὅμως δυσχεραίνει τὴν κατανόησιν καὶ συνεπῶς τὴν ὁρθὴν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος τῶν ὑμνῶν, ἐνῷ καὶ ώς πρὸς τὴν μετρικὴν διαιρεσιν προκαλεῖ σύγχυσιν. Διὰ τοῦτο εἰς πολλὰς ἐπιστημονικὰς ἐκδόσεις χρησιμοποιεῖται σύστημα διπλῆς στίξεως, κατὰ τὸ ὅποιον οἱ στίχοι χωρίζονται δι’ ἀστερίσκων, ἐνῷ τὰ κόμματα τίθενται, ώς καὶ τὰ λοιπὰ σημεῖα στίξεως, ὅπου ἀπαιτεῖ τὸ νόημα τοῦ κειμένου. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφήρμοσα εἰς τοὺς ἐν τῷ παρόντι Ἐγκολπίῳ περιεχομένους ὑμνούς. Ἀστερίσκοι ἐτέθησαν ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Κυριακὴν προσευχὴν καὶ τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως – καίτοι αὐτὰ δὲν εἶναι ὑμνοί – πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὁρθῆς ἀπαγγελίας αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς νέας ἐκδόσεως ἀφηρέθησαν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὰς προγενεστέρας μεγαλυνάρια εἰς διαφόρους ἕορτὰς καὶ μνήμας ἀγίων. Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρουμένη συνήθεια τῆς φαλμωδίας τοῦ μεγαλυνναρίου τῆς ἕορτῆς ἡ τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας εἰς τὰ Δίπτυχα (μετὰ τὴν ἐκφώνησιν *Kai ὃν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει...*) εἶναι καινοφανής, ἀλλὰ καὶ ἀστοχος, ώς διακόπτουσα τὴν συνέχειαν τῆς εὐχῆς τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς. Προκειμένου δὲ περὶ δεσποτικῆς ἡ θεομη-

τορικῆς ἑορτῆς εἶναι καὶ ἐντελῶς περιττή, διότι εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὥδης τῆς ἑορτῆς. Ἄς ἀρκούμεθα εἰς τὸν καθιερωμένον θεομητορικὸν ὑμνον (Ἀξιόν ἐστιν ἢ Ἐπὶ σοὶ χαίρει ἢ εἰρημὸν τῆς θ' ὥδης) καὶ ἂς μὴ παρεμβάλλωμεν εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν ξένα καὶ ἀντιπαραδοσιακὰ στοιχεῖα ἀλλοιοῦντα καὶ φθείροντα τὴν ἀριστοτεχνικὴν δομὴν αὐτῆς. Δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ψάλωμεν τὸ μεγαλυνάριον τῆς ἀγομένης ἑορτῆς ἢ τοῦ ἄγιου τῆς ἡμέρας, διὰ νὰ τιμήσωμεν δῆθεν αὐτόν, διότι ἡ ἑορτὴ ἢ ὁ ἅγιος τιμῶνται ὑπερεπαρκῶς διὰ τῶν ὑμνῶν τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν μετὰ τὴν εἰσοδον ψαλλομένων τροπαρίων.

Ἄντιθέτως ἐθεώρησα χρήσιμον νὰ περιλάβω εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τὰ ἀντίφωνα τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπέφερα μεταβολάς τινας εἰς τὸ παραδεδομένον κείμενον αὐτῶν, ἐθεώρησα ἀπαραίτητον νὰ κάμω κατωτέρῳ ἀναλυτικὸν λόγον περὶ αὐτῶν.

Ἄλλα στοιχεῖα προστεθέντα εἰς τὰ τῶν προηγουμένων ἐκδόσεων εἶναι:

1. Τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν.
2. Τὰ κοινὰ εἰς διαφόρους κατηγορίας ἀγίων ἀπολυτίκια.
3. Τὰ θεοτοκία τῶν καθημερινῶν τὰ ψαλλόμενα μετὰ τὰ ἀπολυτίκια τῶν μὴ ἑορταζομένων ἀγίων.
4. Ἡ τάξις ἀρχιερατικῆς χρονοστασίας ἐν τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ.
5. Ἡ τάξις ὄλονυκτίου ἀγρυπνίας.
6. Τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα.
7. Τὰ ἐν τῇ Θ. Λειτουργίᾳ ψαλλόμενα καθ' ὅλον τὸ ἔτος κοντάκια.
8. Τὰ ἀλληλουιάρια τῶν Κυριακῶν.
9. Οἱ ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν ψαλλόμενοι εἴρημοὶ τῆς θ' ὥδης.

10. Ἡ διάταξις τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

11. Αἱ πρὸ τῆς θείας μεταλήψεως εὐχαὶ καὶ ἡ μετ' αὐτὴν εὐχαριστία.

12. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μνημοσύνου.

Οὕτω καταρτισθὲν τὸ νέον Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου εὐελπιστῶ ὅτι ἀποβαίνει πληρέστερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον εἰς τὴν εὔτακτον τέλεσιν τῶν Ἱερῶν ἀκολουθιῶν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πνευματικὴν ὥφελειαν καὶ πρόοδον τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος. Κατὰ πόσον ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπετεύχθη, θὰ καταδείξῃ ἡ ἐν τῇ πράξει χρῆσις τοῦ βιβλίου, θὰ κρίνουν δὲ οἱ χρῆσται αὐτοῦ, τῶν ὅποιών ἔξαιτοῦμαι τὴν ἐπιεικῆ κρίσιν διὰ τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις, ἀπὸ τῶν ὅποιών οὐδὲν ἀνθρώπινον ἔργον εἶναι ἀπηλλαγμένον.

ΤΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Θ. Λειτουργίας ψάλλονται, ὡς γνωστόν, τρεῖς ὁμάδες ψαλμικῶν στίχων μετὰ συντόμων ἐφυμνίων *Taīs πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου..., Σῶσον ἡμᾶς, Yie Θεοῦ...* καὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἡμέρας. Αἱ ὁμάδες αὗται ὀνομάζονται **ἀντίφωνα**. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἰσοδος τοῦ Εὐαγγελίου, ὃ δὲ εὐθὺς μετ' αὐτὴν ψαλλόμενος στίχος καλεῖται **εἰσοδικόν**.

Τὰ ἀντίφωνα δὲν ὑπῆρχον ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς Θ. Λειτουργίας, ἀλλ' αὕτη ἡρχετο εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἀφοῦ ὁ προεστὼς (ἐπίσκοπος ἢ Ἱερεὺς) ηὔχετο εἰς τὸν λαὸν τὴν εἰρήνην. Κατὰ τὴν εἰσοδον ὅμως τῶν λειτουργῶν εἰς τὸν ναὸν ἐψάλλετο ψαλμός τις μετ' ἐφυμνίου (ἀντίφωνον εἰσόδου ἢ εἰσοδικόν). Ἀρχικῶς λοιπὸν εἰσήχθη ἐν ἀντίφωνον, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὅποιου ἐγίνετο ἡ εἰσοδος. Βραδύτερον προσετέθησαν πρὸ αὐτοῦ ἄλλα δύο ἀντίφωνα μετὰ τῆς μεγάλης συναπτῆς καὶ τῶν δύο μικρῶν τοιούτων κατ' ἐπί-

δρασιν τῶν καθημερινῶν ἀκολουθιῶν καὶ χυρίως τῆς ἀσματικῆς Τριθέκτης, ἥτις γενικῶς παρουσιάζει μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τὸ πρῶτον μέρος τῆς Θ. Λειτουργίας, τὸ συνήθως λεγόμενον Λειτουργία τῶν κατηχουμένων¹.

Τὰ ἀντίφωνα ἥσαν ἀρχικῶς ψαλμοὶ ὄλοκληροι, ἐκ τῶν δποίων βραδύτερον ἐπελέγησαν τρεῖς ἡ τέσσαρες στίχοι δι’ ἔκαστον μετὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν. Ως οἱ ἀρχαιότεροι ψαλμοὶ ἀντιφώνων τῆς Θ. Λειτουργίας δέον νὰ θεωρηθοῦν οἵ ‘α’, ‘β’ καὶ ‘δ’ μετ’ ἐφυμνίων εἰς τὸ α’ ἀντίφωνον *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...*, εἰς τὸ β’ *Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου...* καὶ εἰς τὸ γ’ *Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...* Ἐκ τῶν ψαλμῶν τούτων προέρχονται τὰ σήμερον ώς ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν θεωρούμενα *Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι κτλ.*

Τὰ ἀντίφωνα ταῦτα ἀρχικῶς ἐλέγοντο εἰς πᾶσαν Θ. Λειτουργίαν. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως ἥρχισεν ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν διὰ καταλλήλων δι’ ἔκαστην ἑορτὴν. Ἡ ἀντικατάστασις ὑπῆρξε βαθμαία. Τὸ Τυπικὸν τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος ὁρίζει εἰδικὰ ἀντίφωνα μόνον διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἀναλήψεως καὶ τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰς πάσας τὰς λοιπὰς ἑορτὰς ὁρίζει τὰ συνήθη ἀντίφωνα μετ’ ἐφυμνίων εἰς τὸ α’ *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...*, εἰς τὸ β’ *Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...* μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, καὶ εἰς τὸ γ’ τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἑορτῆς. Εἰς πάσας δὲ τὰς περιπτώσεις, καθ’ ἓς ώς ἐφύμνιον τοῦ γ’ ἀντιφώνου ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ὁρίζει, ὅπως εὐθὺς μετὰ τὸν «στίχον τῆς εἰσόδου» (δηλ. τὸ εἰσοδικόν), ψάλλεται εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον, χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ *Σῶσον ἡμᾶς...*, ώς γίνεται

1. Ι. Φουντούλη, Κείμενα Λειτουργικῆς, ἀριθμ. 1 Τριθέκτη, Θεσσαλονίκη 1969.

2. Παρὰ Aleksei Dmitrievskij, Opisanie Liturgitseskich Rucopisei, τ. 1, Τυπικά. Κιέβον 1895, σσ. 256-665.

σήμερον, καὶ μετ' αὐτὸ Δόξα, καὶ νῦν τὸ κοντάκιον². Ἐκ τούτων συνάγεται: α'. "Οτι τὸ εἰσοδικὸν εἶναι συνέχεια τοῦ γ' ἀντιφώνου, τὸ δὲ κοντάκιον εἶναι τὸ δοξαστικὸν αὐτοῦ καὶ β'. "Οτι, ὅταν τὸ Σῶσον ἡμᾶς... ἐψάλλετο ώς ἐφύμνιον τοῦ β' ἀντιφώνου, δὲν ἐλέγετο μετὰ τὸ εἰσοδικόν.

Εὐρύτερον κύκλον ἀντιφώνων εὐρίσκομεν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἀποστόλου, ὅπου ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχουν ἀντίφωνα καὶ διὰ τὰς ἔօρτὰς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Βαῖων, ἔτι δὲ εὐρύτερον εἰς τὰ Μηναῖα, εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχουν ἀντίφωνα καὶ διὰ τὰς ἔօρτὰς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου, τῆς Ὑπαπαντῆς, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. "Οτι τὰ τελευταῖα ταῦτα ἀντίφωνα εἶναι μεταγενέστερα, προκύπτει ἐκ τῆς διατάξεως τῶν Μηναίων διὰ τὰς ἔօρτὰς ταῦτας: *Eἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος φόδὴ γ' καὶ στ'.* Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ ἔξης ἀντίφωνα τῆς ἔօρτης. Τελευταῖα διεμορφώθησαν ἀσφαλῶς τὰ ἀντίφωνα τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Εἰσοδίων καὶ τὰ τῆς Α' καὶ τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν, τὰ ὅποια μόνον εἴς τινας ἐκδόσεις τοῦ Ὡρολογίου ὑπάρχουν. Βασικὴ διαφορὰ τῶν μεταγενεστέρων ἀντιφώνων (Μηναίων καὶ Ὡρολογίου) ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων (τοῦ Ἀποστόλου) εἶναι ὅτι ταῦτα εἶναι ώς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλογαὶ στίχων ἐκ διαφόρων ψαλμῶν, ἐνῷ εἰς τὰ παλαιότερα οἱ στίχοι ἐκάστου ἀντιφώνου προέρχονται ἀπαραίτητως ἐκ τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ, οἱ τρεῖς ψαλμοὶ εἶναι κατὰ κανόνα συνεχόμενοι, τὸ δὲ εἰσοδικὸν λαμβάνεται ἐκ τοῦ ψαλμοῦ τοῦ γ' ἀντιφώνου.

Τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τῆς Μ. Ἐκκλησίας νίοθετεῖ καὶ περιλαμβάνει τὰ ἀντίφωνα πασῶν τῶν ἀνωτέρω ἔօρτων. Τὸ δὲ προγενέστερον Τυπικὸν τοῦ πρωτοφάλτου Κωνσταντίνου εἰς τὴν α' αὐτοῦ ἐκδοσιν περιλαμβάνει ἐπίσης ἀντίφωνα καὶ διὰ τὰς ἔօρτὰς τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τῶν ἀρχαγγέλων, τῆς

άγιας Αἰκατερίνης, τοῦ ἀγίου Νικολάου, τῶν τριῶν ἰεραρχῶν, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν κορυφαίων ἀπόστολων καὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου μὲ τὴν σημείωσιν: *Εἰ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα ἀντίφωνα, ἐὰν ὁ ναὸς ἦ τοῦ ἀγίου³*. Τὰ ἀντίφωνα ταῦτα δὲν περιελήφθησαν εἰς τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν καὶ ως ἐκ τούτου δὲν ἐπεκράτησεν ἡ χρῆσις αὐτῶν. *Ἴσως δῆμος δὲν θὰ ἥτο ἄστοχος ἢ εἰσαγωγὴ αὐτῶν χάριν ἐναλλαγῆς καὶ ποικιλίας· θὰ ἥτο δὲ δυνατὸν νὰ λέγωνται καὶ εἰς μνήμας ἄλλων ἀγίων τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ὅταν αὐταὶ τυγχάνουν ἐκτὸς Κυριακῆς· λ.χ. τὰ διὰ τὸν ἄγιον Δημήτριον εἰς μνήμας μαρτύρων, τὰ διὰ τὸν ἄγιον Νικόλαον εἰς μνήμας ἰεραρχῶν κ.ο.κ.*

‘Υπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῶν μορφὴν τὰ ἀντίφωνα ἀποτελοῦνται ἔκαστον ἐκ τεσσάρων στίχων, ώς ἐφύμνια δὲ ἔχουν τὸ μὲν α' *Ταῖς πρεσβείαις..., τὸ δὲ β' Σῶσον ἡμᾶς..., τὸ δὲ γ' τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς*. Τὰ δύο πρῶτα ἀντίφωνα ἐπισφραγίζονται διὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν, μετὰ τὸ ὁποῖον εἰς μὲν τὸ α' ἐπαναλαμβάνεται τὸ *Ταῖς πρεσβείαις..., εἰς δὲ τὸ β' ψάλλεται ὁ ἀρχαῖος ὅμνος Ὁ μονογενὴς Υἱός...* Τὸ γ' ἀντίφωνον δὲν φαίνεται νὰ κατακλείεται διὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν ως δῆμος ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρῳ, ώς δοξαστικὸν αὐτοῦ δέον νὰ θεωρηθῇ τὸ κοντάκιον, τοῦ ὁποίου κανονικῶς δέον νὰ προτάσσεται τὸ Δόξα, καὶ νῦν. Η τοιαύτη τάξις διασψύζεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, καθ' ἣν μετὰ τὸ εἰσοδικὸν σημειοῦται: *Τὸ ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον Ὅτε καταβάς. Παρομοίᾳ διάταξις ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων. Η μεταγενεστέρα παρεμβολὴ*

3. Τυπικὸν ἐκκλησιαστικὸν κατὰ τὸ ὑφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Κωνσταντινούπολις 1838, σσ. 22, 26, 42, 80, 125, 128, 147, 209.

ἄλλων τροπαρίων ἀπεμάκουνε καὶ ἀπέκοψε τὸ κοντάκιον ἀπὸ τοῦ γ' ἀντιφώνου καὶ εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ λησμονηθῇ ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ δοξαστικὸν τοῦ ἀντιφώνου, νὰ παραλείπεται δὲ τὸ Δόξα, καὶ νῦν πρὸ αὐτοῦ. Ἡ ἀρχαία ὅμως τάξις εἶναι ἐμφανῆς εἰς τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς, καθ' ἣς μετὰ τὴν εἰσοδον ψάλλεται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον αὐτῶν.

Εἰς τὸ μοναχικὸν Τυπικόν, τὸ ὁποῖον βαθμηδὸν ἐπεκράτησε καὶ εἰς τὰς ἐνορίας, τὰ ἀντίφωνα κατὰ τὰς Κυριακάς, τὰς θεομητορικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς μνήμας τῶν ἀγίων ἀντικατεστάθησαν ἐνωρὶς διὰ τῶν λεγομένων **τυπικῶν**, ἥτοι τῶν ψαλμῶν οὗτοῖς καὶ ομεῖς καὶ τῶν μακαρισμῶν μετ' εἰδικῶν τροπαρίων διὰ τὰς Κυριακάς ἢ τροπαρίων ἐκ τῶν κανόνων διὰ τὰς θεομητορικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς μνήμας τῶν ἀγίων. Ἡ ἀντικατάστασις αὕτη μαρτυρεῖται ἥδη ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Εὐεργέτιδος. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι... περιωρίσθησαν εἰς τὰς καθημερινάς. Διετηρήθη ὅμως τὸ σύνηθες εἰσοδικὸν **Δεῦτε προσκυνήσωμεν...** καὶ τὰ ἀντίφωνα τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν. Ἡ τάξις αὕτη σὺν τῷ χρόνῳ εἰσήχθη καὶ εἰς τὰς ἐνορίας, εἶναι δὲ ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἐν χορήσει Τυπικοῦ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον ὅμως, ὡς ἥδη εἴπομεν, περιλαμβάνει καὶ τὰ μεταγενέστερα ἀντίφωνα δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τὰ τῶν θεομητορικῶν.

Ἄλλ' ἡ ἐξέλιξις συνεχίζεται. Ἡ ἀνάγκη τῆς συντομίας ἐν ταῖς ἐνορίας ὠδήγησεν εἰς τὴν βαθμαίαν ἐκβολὴν τῶν τυπικῶν καὶ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐφυμνίων **Ταῖς πρεσβείαις...** κλπ. ἀνευ στίχων. Ἄλλ' ἡ ψαλμωδία τῶν ἐφυμνίων ἀνευ στίχων εἶναι τελείως ἄτοπος καὶ ἀπαράδεκτος. Πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀτόπου τούτου ἡ Ἰ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος, συνδυάζουσα τὴν παλαιὰν τάξιν μετὰ τῆς νέας, κατήρτισεν ἀντίφωνα διὰ τὰς Κυριακάς, τὰ μὲν δύο πρῶτα ἐκ στίχων τῶν ψαλμῶν οὗτοῖς καὶ ομεῖς, τὸ δὲ γ'

ἐκ δύο στίχων κατ' ἐκλογήν, τὰ ἀντίφωνα δὲ ταῦτα σχεδὸν ἔχουν ἐπικρατήσει. Ή νέα αὕτη συνήθεια εἶναι ἀσφαλῶς ὁρθοτέρα τῆς πρὸς καιρὸν ἐπικρατησάσης καὶ δυστυχῶς συνεχιζομένης ὑπὸ πολλῶν (δηλ. τῆς ψαλμῳδίας τῶν ἐφυμίων ἄνευ στίχων).

Γνωρίζω τὰς ἀντιρρήσεις καὶ ἐνοτάσεις ἐγκρίτων λειτουργιολόγων καὶ τυπικολόγων κατὰ τῆς ἀναγκαιότητος καὶ σκοπιμότητος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν νέων τούτων ἀντιφώνων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τὰ παλαιὰ Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι κτλ., καὶ σέβομαι τὰς ἀπόψεις αὐτῶν. "Οταν ὅμως λάβωμεν ὑπ' ὅψιν τὴν σημειωθεῖσαν ἔξέλιξιν εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ τὴν σταδιακὴν διεύρυνσιν τοῦ κύκλου τῶν ἀντιφώνων, τὴν ὅποιαν ἀπεδέχθη καὶ ἐπεσημοποίησεν ἡ Ἐκκλησία, δὲν δυνάμεθα, νομίζω, νὰ ἀρνηθῶμεν εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ εἰσάγῃ καὶ νέα ἀντίφωνα, ὅπως εἰσάγει νέας ἀκολουθίας. Τούναντίον φρονῶ ὅτι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν νέων τούτων ἀντιφώνων παραλλήλως πρὸς τὰ παλαιὰ καὶ διὰ τῆς ἐπιβαλλομένης ἐπαναφορᾶς τῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ψαλμῳδίας τῶν προκειμένων, ἀλληλουϊαρίων καὶ κοινωνικῶν, ἀναπληροῦται σημαντικῶς ἡ ἔλλειψις τοῦ ψαλμικοῦ στοιχείου ἐκ τῶν ἵ. ἀκολουθιῶν λόγῳ τῆς καταργήσεως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὰς ἐνορίας. Διὰ τοῦτο κατόπιν πολλῆς σκέψεως κατέληξα εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ διατηρήσω εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τὰ νέα ταῦτα ἀντίφωνα, διὰ νὰ χρησιμοποιῶνται ἐναλλὰξ μετὰ τῶν παλαιῶν χάριν ἐναλλαγῆς καὶ ποικιλίας, ἡ ὅποια εἶναι τόσον ἀναγκαία καὶ ὠφέλιμος ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ.

Τὰ νέα ὅμως ἀντίφωνα, ὡς καθιερώθησαν καὶ λέγονται, εἶναι ἐλλιπῆ, ἥτοι τὰ μὲν δύο τρίστιχα, τὸ α' μάλιστα ἄνευ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν, τὸ δὲ γ' δίστιχον, ἐνῷ, ὡς γνωστόν, τὰ ἀντίφωνα εἶναι κατὰ κανόνα τὰ μὲν δύο πρῶτα τετράστιχα, ἐπισφραγιζόμενα ἀπαραιτήτως διὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν, τὸ δὲ

γ' τρίστιχον ἢ τετράστιχον –καθ' ἡμᾶς ὁρθότερον τρίστιχον, ὡς δ' στίχου λογιζομένου τοῦ εἰσοδικοῦ.– Διὰ τοῦτο συνεπλήρωσα τὰ δύο πρῶτα προσθέσας τέταρτον στίχον ἐκ τῶν αὐτῶν ψαλμῶν, διὰ δὲ τὸ γ' ἐπέλεξα δύο στίχους ἐκ τοῦ ριζ' ψαλμοῦ, ἐκ τοῦ ὄποιου προέρχεται καὶ ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο τοῦ ὑπὸ τῆς Ι. Συνόδου καταρτισθέντος γ' ἀντιφώνου Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος..., τὸν ὄποῖον καὶ διετήρησα ὡς γ' στίχον. Ο ψαλμὸς οὗτος ἐθεωρεῖτο ἀνέκαθεν ἀναστάσιμος, ἐψάλλετο δὲ κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Οὕτω βελτιωθέντα τὰ ἀντίφωνα ταῦτα κατέστησαν συμφωνότερα πρὸς τὴν λειτουργικὴν παράδοσιν.

Άλλὰ καὶ εἰς τὰ καθιερωμένα ἀντίφωνα τῶν ἑορτῶν ἐπέφερα ἀναγκαίας τινὰς βελτιώσεις. Εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία ἀναγράφονται συχνότατα μόνον αἱ ἀρχαὶ τῶν ψαλμικῶν στίχων, ἐπαφιεμένης τῆς συμπληρώσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀπὸ μηνῆμης γνῶσιν τοῦ Ψαλτηρίου ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου. Τοῦτο ἴσχυει ἐν πολλοῖς καὶ διὰ τοὺς στίχους τῶν ἀντιφώνων. Άλλὰ τὸ Ψαλτήριον δὲν εἶναι σήμερον τόσον γνωστόν, ὃσον ἦτο ἄλλοτε. Τοῦτο ἔχει ὡς συνέπειαν νὰ ἀπαγγέλλωνται πολλάκις οἱ στίχοι κολοβοὶ καὶ ἄνευ νοήματος, ὡς π.χ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἴγυπτου, οἴκου Ιακώβ (α' ἀντίφωνον Θεοφανείων) ἢ Καθάπερ ἥκουόσαμεν, οὕτω καὶ εἴδομεν (α' ἀντίφωνον Εἰσοδίων). Διὰ τοῦτο ἐθεώρησα ἀναγκαίαν τὴν συμπλήρωσιν τῶν στίχων, ὅπου·τοῦτο ἦτο δυνατὸν καὶ σκόπιμον, ὅστε νὰ ἀποδίδουν πλῆρες νόημα, νὰ προσφέρεται δὲ δι' αὐτῶν εἰς τὸν λαὸν ὃσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ψαλμικὸν κείμενον. Διώρθωσα ἐπίσης ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιμεμελημένων ἐκδόσεων τῆς Π. Διαθήκης τὸν χωρισμὸν τῶν ψαλμικῶν στίχων, ὅπου αὐτὸς ἦτο ἐσφαλμένος καὶ ἀστοχος.

Εἰδικῶς διὰ τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως σημειῶ τὰ ἔξης. Τὰ ἐν χορήσει σήμερον ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς

ταύτης, τὰ περιεχόμενα εἰς τὰ ἔντυπα λειτουργικὰ βιβλία, ἀπαρτίζονται κατὰ σειρὰν ἐκ στίχων τῶν ψαλμῶν μεσ', μεσ' καὶ μη', ἐνῷ τὸ εἰσοδικὸν Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ..., εἶναι στίχος τοῦ μεσ' ψαλμοῦ. Κατὰ τὰ ἀρχαῖα ὅμως Τυπικὰ τῆς ὁγίας Σοφίας, τῆς Εὐεργέτιδος καὶ τῆς ἐν Μεσσήνῃ μονῆς τοῦ ἁγίου Σωτῆρος οἱ στίχοι τῶν ἀντιφώνων λαμβάνονται ἐκ τῶν ψαλμῶν μδ', με' καὶ μεσ'. Οὕτω τὸ εἰσοδικὸν λαμβάνεται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ, ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι τοῦ γ' ἀντιφώνου. Εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ τάξις αὕτη εἶναι ἡ ἀρχικὴ καὶ σύμφωνος πρὸς τὴν καὶ διὰ τὰ ἀντίφωνα τῶν ἄλλων ἑορτῶν τάξιν. Ἀλλωστε οἱ στίχοι τῶν ψαλμῶν μδ' καὶ με', συγκρινόμενοι πρὸς τοὺς τῶν ψαλμῶν μεσ' καὶ μη' εἶναι καταφανῶς καταλληλότεροι διὰ δεσποτικὴν ἑορτὴν καὶ μάλιστα τὴν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἀρχαίαν ταύτην τάξιν παραθέτεω ἐν τῷ παρόντι τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ταύτης.

Τέλος παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια τῆς ἄπαξ μόνον ψαλμωδίας τοῦ ἀπολυτικίου πρὸ τῆς εἰσόδου, ἐστω καὶ ἂν αὐτὸ ἐίναι συντομώτατον. Ή τοιαύτη συνήθεια εἶναι τελείως ἄτοπος, διότι δὲν νοεῖται ἀντίφωνον μονόστιχον. Τὸ ἀπολυτικιον πρέπει νὰ ψάλλεται ἐκ γ' μετὰ τῶν στίχων τοῦ γ' ἀντιφώνου. Χάριν συντομίας ὅμως εἶναι δυνατὸν νὰ ψάλλεται ὀλόκληρον μόνον μετὰ τὸν α' στίχον καὶ μετὰ τὸ εἰσοδικόν, μετὰ δὲ τοὺς λοιποὺς στίχους νὰ ψάλλεται τὸ τέλος αὐτοῦ. Τοιαύτη πρᾶξις δὲν εἶναι ἀγνωστος εἰς τὴν τάξιν τῆς θείας λατρείας (βλ. π.χ. τὰ τροπάρια τῶν προφητειῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων). Οὕτω διὰ τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὰ ἔξῆς ἀκροτελεύτια:

‘Ηχος α'. Δόξα τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ...

‘Ηχος β'. Πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων...

‘Ηχος γ'. Ἐκ κοιλίας ἥδου ἐρρύσατο ἡμᾶς...

Τίχος δ'. Έσκύλευται ό θάνατος...

Τίχος πλ. α'. Καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας...

Τίχος πλ. β'. Ο ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν...

Τίχος βαρύς. "Οτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεός..."

Τίχος πλ. δ'. Ινα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν...

Κατὰ παρόμοιον τρόπον εἶναι δυνατὸν νὰ ψάλλωνται καὶ τῶν ἑορτῶν τὰ ἀπολυτίκια.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 31ῃ Αὐγούστου 2004

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Πρωτορεοβύτερος

«Αναγνώστης καθιστανέσθω πρῶτον δοκιμῆ δεδοκιμασμένος, μὴ γλωσσοκόπος, μὴ μέθυσος, μηδὲ γελωτολόγος, εὔτροπος, εὐπειθής, εύγνώμων, ἐν ταῖς κυριακαῖς συνόδοις πρῶτος σύνδρομος, εὐήκοος, διηγηματικός, εἰδὼς ὅτι εὐαγγελιστοῦ τόπον ἐργάζεται».

(Αἱ Διαταγαὶ αἱ διὰ Κλήμεντος, 2)

«Ο ἀναγνώστης τοίνυν προσάγεται τῷ ἀρχιερεῖ, μαρτυρηθεὶς εἶναι τοῦ ἄγνοῦ βίου, καὶ ἄξιος ἀναγωγῆς Ἱερᾶς, καὶ τὰ ἵερὰ εἰδὼς γράμματα... Καὶ (ὁ ἀρχιερεὺς) εὑχεται ἀγιασθῆναι τὸν τελειούμενον, ἐκλελεγμένον ὅντα αὐτῷ, καὶ μετὰ πάσης σοφίας τε καὶ συνέσεως ποιεῖσθαι τὴν ἀνάγνωσίν τε καὶ μελέτην τῶν θείων λογίων».

(Ἄγιου Συμεὼν Θεοσαλονίκης, Διάλογος κεφ. ονθ')

«Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινομένους, βουλόμεθα μήτε βοᾶς ἀτάκτοις κεχρῆσθαι καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μήτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀρμοδίων τε καὶ οἰκείων, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὰς ψαλμῳδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ. Εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς νίοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἵερὸν ἐδίδαξε λόγιον».

(Κανὼν οε' τῆς ἐν Τρούλῳ Συνόδου)

Η Ιερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2793/30.6.2004 ἐγκυκλίου αὐτῆς συνιστᾶ, ὅπως συμφώνως πρὸς τὴν ἀνέκαθεν κρατοῦσαν τάξιν τὰ ἀγιογραφικὰ ἀναγνώσματα (Προφητεῖαι, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον) ἀπαγγέλλωνται ἐμμελῶς, ἀποφευγομένης ὅμως πάσης μουσικῆς ἐπιτηδεύσεως καὶ ἐπιδείξεως. Συνιστᾶ ἐπίσης, ὅπως οἱ μέλλοντες νὰ ἀναγνώσουν προαναγινώσκουν μετὰ προσοχῆς τὰς ἀναγνωσθησομένας περικοπάς, ὅποτε νὰ εἴναι εἰς θέσιν νὰ ἀπαγγείλουν αὐτὰς κατ' ἔννοιαν πρὸς ὡφέλειαν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος.

Η ΕΝΑΡΞΙC ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ

Τὰ ἔξης λέγονται εἰς τὴν ἀρχὴν ὅμιλος ἀκολουθιῶν συναπτῶς τελουμένων, ἥτοι:

α'. Εἰς τὴν Θ' "Ωραν, πρὸς τὴν ὅποιαν συνάπτεται ὁ Εσπερινός.

β'. Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον.

γ'. Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν, πρὸς τὸ ὅποιον συνάπτεται ὁ "Ορθρος καὶ ἡ Α'" "Ωρα. Καὶ

δ'. Εἰς τὴν Γ' "Ωραν, πρὸς τὴν ὅποιαν συνάπτεται ἡ Στ'.

Τὰ αὐτὰ λέγονται καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Α' "Ωρας, ὅταν αὕτη τελῆται κεχωρισμένως ἀπὸ τοῦ "Ορθρου, ἐνῷ αἱ συναπτόμεναι ἀκολουθίαι ἀρχονται ἀπ' εὐθείας διὰ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

'Ο ιερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

'Ο ἀναγνώστης· Ἄμήν.

'Ο προεστὼς ἢ ὁ ιερεύς·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν * καὶ ζωῆς χορηγός, * ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν * καὶ καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κηλīδος * καὶ σῶσον, ἀγαθέ, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ο ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς. * Κύριε, * Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. * Ἀγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενίας ἡμῶν * ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς ἡμῖν σήμερον· * καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἰερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν. Κύριε, ἐλέησον **ιβ'**. Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς ἀκολουθίας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Α'

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

‘Ο ιερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν¹.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ογ' (103).

Ἐ ὑλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου,
ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

1. Ο προοιμιακὸς ψαλμὸς δὲν ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καὶ εἰς τὸν Εσπερινὸν τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, διότι ψάλλεται ἀντ’ αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ (βλ.. σελ. 72). Ἀπὸ δὲ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινήσιμου μέχοι τῆς Τοίτης μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Τυφλοῦ ἀναγινώσκεται ἀνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, διότι ψάλλεται ἀντ’ αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀπαξ ὑπὸ τοῦ ιερέως καὶ δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον·

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ·

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Αναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οὗνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, τοῦ ἵλα-
ρᾶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ὅρτος καρδίαν ἀνθρώ-
που στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ
Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοι-
κία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς
λαγωῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν
αὐτοῦ.

”Εθον σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ
τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάν-
δρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

”Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπε-
τά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, δὲν ἐπλα-
σας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν
αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν².

2. Ἔως ὅδε ἀναγινώσκεται ὁ ψαλμὸς εἰς πανηγυρικοὺς Ἐσπερινούς,
ἐὰν πρόκηται νὰ ψαλουν τὰ Ἄνοιξαντάρια (βλ. σελ. 159).

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

”Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Οἱ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται.

”Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἔως ὑπάρχω.

”Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

”Οἱ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

”Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

”Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός.

”Ἐκ γ'.

”Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ο διάκονος: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν **κτλ.**

Οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον³...

Ο διάκονος: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ἵερεύς: Ὄτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ο χορός: Ἀμήν.

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Ἐν ἐσπέρᾳ Σαββάτου ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου (τὸ Μακάριος ἀνὴρ) ὄλόκληρον εἰς τοεῖς στάσεις.

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' στάσεως λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός. **Ἐκ γ'**. Κύριε, ἐλέησον **γ'** Δόξα, καὶ νῦν.

Tὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς β' στάσεως.

Μετὰ δὲ τὴν γ' στάσιν· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός. **Ἐκ γ'**. Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τοὺς Ἐσπερινοὺς τῶν δεσποτικῶν ἔօρτῶν ἐν ἐσπέρᾳ μὲν Σαββάτου ἀναγινώσκεται ὄλόκληρον τὸ α' κάθισμα ὃς ἀνωτέρω, ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρᾳ δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου⁴.

3. Δὲν εἶναι δοθή ἡ συνήθεια νὰ ἀποκρίνεται ὁ χορὸς εἰς τὴν δέησιν ταύτην διὰ τοῦ Ἀμήν.

4. Ταῦτα συμφώνως πρὸς σαφεῖς διατάξεις τοῦ ΤΑΣ (κεφ. ιβ' καὶ ις' κ.ἄ.). Τὸ TME (Προθεωρία § 4) δοῖται ὅτι «ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἔօρταις, καὶ ἄν εἴτι συμπέσωσιν ἐν Κυριακῇ, δὲν στιχολογεῖται τὸ α' κάθισμα». Ἐν τούτοις τὸ αὐτὸ Τυπικὸν δοῖται στιχολογίαν Ψαλτηρίου τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων (Τυπ. Τριψίδιου § 63) καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (τυπ. Πεντηκ. § 9).

Εἰς δὲ τοὺς Ἐσπερινοὺς τῶν ἐκτὸς Κυριακῆς θεομητορικῶν ἔορτῶν καὶ τῶν ἐπισήμως ἔορταζομένων ἀγίων ἀναγινώσκεται μόνον ἡ α' στάσις τοῦ α' καθίσματος (ψαλμοὶ α', β' καὶ γ').

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ψαλτηρίου λέγει ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν "Ἐτι καὶ ἔτι... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Τῆς Παναγίας, ἀχράντου..."

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον. Σοί, Κύριε.

Ο Ἱερεύς: "Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ο χορός: Ἄμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Μετὰ τὴν μικρὰν συναπτήν (ἢ, μὴ γινομένης στιχολογίας, εὐθὺς μετὰ τὰ Εἰρηνικὰ) ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι ψαλμοὶ εἰς τὸν ἥχον τοῦ α' τῶν ψαλησθομένων στιχηρῶν, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ· εἰς δὲ τοὺς τελευταίους ι' ἢ η' ἢ σ' στίχους ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρὰ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐὰν μὲν ὁ τυχῶν ἄγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, ψάλλονται ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ ἀγίου γ', ἐὰν δὲ ἔχῃ δοξαστικόν, ἀναστάσιμα στ' καὶ τοῦ ἀγίου δ', ἐὰν δὲ τύχουν δύο ἄγιοι, ἀναστάσιμα δ' καὶ ἀνὰ γ' ἐκάστου ἀγίου.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ τύχῃ θεομητορικὴ ἔορτὴ ἢ ἀπόδοσις δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἔορτῆς, ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἔορτῆς στ'.

Ἐν προεορτίῳ ἢ μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἀναστάσιμα στ' καὶ προεόρτια ἢ μεθέορτα δ'.⁵

Ἐν δεσποτικῇ ἔορτῇ ἢ ἐν θεομητορικῇ ἐκτὸς Κυριακῆς ἢ ἐν μνήμῃ ἐπισήμως ἔορταζομένου ἀγίου ἐκτὸς Κυριακῆς

5. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ΤΜΕ. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὅμως τάξιν ψάλλονται ἀναστάσιμα δ', προεόρτια ἢ μεθέορτα γ' καὶ τοῦ ἀγίου γ'.

ψάλλονται μόνα τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἀγίου εἰς στ', εἰς τινας δὲ περιπτώσεις εἰς η'.

Ψαλμὸς ωμ' (140).

Κύριε, ἐκένδραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκένδραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε⁶.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκουσονται τὰ ὁρίατά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἡς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

6. Εἰς τὰς ἐνορίας συνήθως παραλείπονται, οὐχὶ ὁρθῶς, οἱ ἀπὸ τοῦ Θοῦ, Κύριε, στίχοι καὶ λέγονται μόνον οἱ ἀναγκαῖοι ἐκ τῶν τελευταίων μετὰ τῶν στιχηρῶν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ριμα' (141).

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκένραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὅδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκένραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἴ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἴ, ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς στίχους ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνοματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλμὸς ριθ' (129).

Εἰς στίχους η'.

Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς στίχους σ'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἵλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἄπο φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ριτ' (116).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ δοξαστικὸν τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχῃ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Αμήν.

Τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος.

Ἐὰν δὲ τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

Ἐν δεσποτικῇ ἡ θεομητορικῇ ἑορτῇ· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς.

Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἡ ἐν ἀποδόσει ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ· Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

Ἐν μνήμῃ ἐπισήμως ἔօρταζομένου ἀγίου ἐκτὸς Κυριακῆς· Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ δόμόηχον α' θεοτοκίον. Ἐν ἑσπέρᾳ Παρασκευῆς ὅμως τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος.

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἰσοδος ὑπὸ τοῦ ἰερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ο διάκονος· Σοφία· ὁρθοί.

Ο προεστῶς ἦ δ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * "Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς" * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ δὲ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἰερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ο διάκονος· Έσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ἐκ γ' τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τὰ προκείμενα τῆς ἐβδομάδος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς 7β' (92).

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.
(7β' 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (7β' 1)

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν...

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. (β' 1)

'Ο Κύριος ἐβασίλευσεν...

Τῇ Κυριακῇ ἔσπέρας. Ἡχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρλγ' (133).

Ίδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. (ρλγ' 1) Δίς.

Στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. (ρλγ' 1)

'Ιδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον...

Τῇ Δευτέρᾳ ἔσπέρας. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς δ' (4).

Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. (δ' 4) Δίς.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. (δ' 2)

Κύριος εἰσακούσεται μου...

Τῇ Τρίτῃ ἔσπέρας. Ἡχος α'. Ψαλμὸς κβ' (22).

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. (κβ' 6) Δίς.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με κατεσκήνωσεν. (κβ' 1-2)

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με...

Τῇ Τετάρτῃ ἔσπέρας. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς νγ' (53).

Ο Θεός, ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. (νγ' 3) Δίς.

Στίχ. Ο Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὰ ὄγηματα τοῦ στόματός μου. (νγ' 4)

'Ο Θεός, ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με...

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκ' (120).

Η βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. (**ρκ'** 2) Δίς.

Στίχ. Ἡρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. (**ρκ'** 1)

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου...

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Ἡχος βαρύς. Ψαλμὸς νη' (58).

Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εῖ· τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. (**νη'** 10-11) Δίς.

Στίχ. Ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσάι με. (**νη'** 1)

Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εῖ...

Εἰς δὲ τοὺς πρώτους μεθεόρτους Ἐσπερινοὺς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν ψάλλονται (ἐκτὸς ἐσπέρας Σαββάτου)⁷ τὰ μεγάλα προκείμενα ώς ἀκολούθως.

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Πάσχα, τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἡχος βαρύς. Ψαλμὸς ος' (76).

Τίς Θεὸς μέγας ώς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εῖ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (**ος'** 14-15)

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. (**ος'** 15)

Τίς Θεὸς μέγας...

7. Τοῦτο κατὰ οητὴν διάταξιν τοῦ ΤΑΣ (κεφ. ις'), καθ' ἦν τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ψάλλεται πάντοτε τὸ 'Ο Κύριος ἐβασίλευσε· «προηγεῖται γὰρ πάντων τῶν προκειμένων».

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἡρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. (οἱ 11)

Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. (οἱ 12)

Τίς Θεὸς μέγας...

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Θεοφανείων, τῆς Ἀναλήψεως, τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.

“Ηχος βαρύς. Ψαλμὸς ριγ’” (113).

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν, ἐποίησεν. (ριγ’ 11)

Στίχ. α'. Ἐν ἔξοδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἱακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἔξουσία αὐτοῦ. (ριγ’ 1-2)

‘Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ...

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπιστα. (ριγ’ 3)

‘Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ...

Στίχ. γ'. Τί σοι ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπιστα; (ριγ’ 5)

‘Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ...

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὸ προκείμενον ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἀναγνώστου τὰ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀναγνώσματα, ἐὰν ὑπάρχουν.

‘Ο ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἀναγνώσματος, π.χ. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο διάκονος· Σοφία· πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ κείμενον τοῦ ἀναγνώσματος.

Εἰς μνήμας ἀποστόλων ἀναγινώσκονται ἡ ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς ἀποστολικὰ ἀναγνώσματα· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν σοφίᾳ· πρόσχωμεν.

ΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ

‘Ο διάκονος τὴν ἐκτενῆ δέησιν· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς κτλ.

‘Ο χορός εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον τοῖς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὑμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν...

‘Ο χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν· Παράσχου, Κύριε.

‘Ο διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο ἰερεὺς· “Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο ἰερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

‘Ο χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο ἰερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου...

‘Ο χορός· Ἄμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ὡς κατωτέρω (σελ. 39), ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία.

Η ΛΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ

(Κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐνοριῶν).

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν, ψάλλεται ἐν ἴδιομελον τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς, ὁ δὲ ἰερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου ἔξερχονται καὶ ἵστανται ἐνώπιον τῶν προτεθέντων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἄρτων. Πληρωθέντος δὲ τοῦ ἴδιομέλου λέγει ὁ διάκονος τὰς δεήσεις· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κτλ.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Εἰς δὲ τὴν δέησιν· Υπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι... οἱ χοροὶ τὸ Κύριε, ἐλέησον μ' (τετράκις ἀνὰ δέκα) καὶ γ'.

Ο διάκονος: "Ετι δεόμεθα ύπερ τοῦ εἰσακοῦσαι..."

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ο ιερεύς: Επάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός...

Ο χορός: Άμήν.

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεύς: Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ιησοῦ Χριστέ...

Εἶτα θυμῷ ὁ ιερεὺς τοὺς ἄρτους σταυροειδῶς καὶ ψάλλει αὐτὸς ἢ ὁ χορός.

"Ηχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, * χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία: * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. * εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, * καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου,*

Ο χορός τὸ τέλος: "Οτι σωτῆρα ἔτεκες * τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακανήσιμον ἑβδομάδα ψάλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη.

Εἶτα ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχήν: Κύριε Ιησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας...

Ο χορός: Άμήν.

Ο ιερεὺς ψάλλει:

"Ηχος βαρύς.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν * οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον * οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Τὸ αὐτὸ καὶ οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Καὶ ψάλλονται

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ψάλλονται πάντοτε τὰ ἀναστάσιμα ἀπόστιχα τοῦ τυχόντος ἥχου, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ· καὶ τὸ μὲν α' ψάλλεται ἄνευ στίχου, τῶν δὲ λοιπῶν προτάσσονται οἱ ἔξης στίχοι.

Τοῦ β'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. ἡβ' 1).

Τοῦ γ'. Καὶ γὰρ ἐστεργέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. (ἡβ' 1)

Τοῦ δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (ἡβ' 5).

‘Ο β' χορός· Δόξα, τὸ ἴδιόμελον τοῦ ἁγίου, ἐὰν ὑπάρχῃ.

‘Ο α' χορός· Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν φαλλομένων τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἐὰν δὲ ὁ τυχὸν ἅγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, ψάλλει ὁ β' χορός· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῶν ἀποστίχων τοῦ τυχόντος ἥχου.

Ἐὰν συμπίπτῃ ἐν Κυριακῇ θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ μεθέορτα ἢ ἀπόδοσις δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν Ἐσπερινῷ δεσποτικῆς ἑορτῆς ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ ἢ θεομητορικῆς ἢ ἀποδόσεως ἑορτῆς ἐκτὸς Κυριακῆς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὸ δὲ δοξαστικὸν ψάλλει ὁ β' χορός.

Ἐν μνήμῃ ἐπισήμως ἑορταζομένου ἁγίου ἐκτὸς Κυριακῆς ψάλλονται ἐπίσης τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου μετὰ τῶν οἰκείων στίχων, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ. ‘Ο β' χορός· Δόξα, τοῦ ἁγίου. ‘Ο α' χορός· Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Τὰ συνήθως ψαλλόμενα θεοτοκία.

Τίχος α'.

Α μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη * καὶ θλιβο-
μένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, * πρέσβευε τῷ ἐξ
ἄγνων λαγόνων σου * σωθῆναι ἡμᾶς, * Παναγία Παρ-
θένε.

Τίχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι, * Μῆτερ
τοῦ Θεοῦ· * φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τίχος γ'.

Θεοτόκε, ἡ προστασία * πάντων τῶν δεομένων, * εἰς
σὲ θαρροῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ
ἐλπὶς ἡμῶν ἔστι. * Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι * ὑπὲρ
ἀχρείων δούλων σου.

Τίχος δ'.

Εκ παντοίων κινδύνων * τοὺς δούλους σου φύλα-
τε, * εὐλογημένη Θεοτόκε, * ἵνα σε δοξάζωμεν *
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τίχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζο-
μέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσει-
στον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρητον, * τὴν ἀρραγῆ προστα-
σίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τίχος πλ. β'.

Θεοτόκε * σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσα-
σα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. * Σὲ ἴκετεύομεν * πρέ-
σβευε, Δέσποινα, * μετὰ τοῦ ἀποστόλου (ἢ τοῦ ἀθλοφό-

ρου ἢ τοῦ ὁσίου ἢ τοῦ ἰεράρχου)* καὶ πάντων τῶν ἄγιων * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

***Ηχος βαρύς.**

Eἰρήνευσον πρεσβείας τῆς Θεοτόκου * τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βιώντων σοι * Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

***Ηχος πλ. δ'.**

Dέσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

NYN ΑΠΟΛΥΕΙΣ - ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἰερέως ἡ

***Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Nῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, δὲ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

***Οἱ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).**

***Οἱ ιερεῖς: "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία....**

***Οἱ χοροί: Ἄμην.**

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἀκολούθως.

***Ἐν ἐσπέρᾳ Σαββάτου·**

***Οἱ αἱ χοροί τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον τοῦ ἥχου (βλ. σελ. 41 κ.έ.).**

***Οἱ β' χοροί: Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.**

***Ἐὰν δὲ ὁ τυχόν ἄγιος ἔχῃ δοξαστικόν, ὁ β' χορός: Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγίου.**

‘Ο α’ χορός· Καὶ νῦν τὸ διμόηχον α’ θεοτοκίον (βλ. κατωτέρω).

Ἐὰν συμπίπτῃ ἐν Κυριακῇ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ ἀπόδοσις δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται ὅπαξ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον καὶ δις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ τὸ ἀναστάσιμον ἄπαξ. Δόξα καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν δεσποτικῇ ἑορτῇ ἢ ἐν θεομητορικῇ ἑορτῇ ἐκτὸς Κυριακῆς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ’.

Ἐν μηνήμῃ ἐπισήμως ἑορταζομένου ἁγίου ἐκτὸς Κυριακῆς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ διμόηχον α’ θεοτοκίον (βλ. κατωτέρω).

Τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια μετὰ
τῶν θεοτοκίων αὐτῶν.

‘Ηχος α’. Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος * ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, * καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων * τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, * ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ, * δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· * διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι, ζωοδότα· * Δόξα τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ· * δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· * δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου * σοι, Παρθένε, τὸ Χαῖρε, * σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης * ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, * ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ· * ἐδείχθης πλατυτέρα * τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Τίχος β'. Ἀπολυτίκιον.

Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, * ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, * τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας * τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· * ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας * ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, * πᾶσαι αἱ δυνάμεις * τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· * Ζωοδότα Χριστέ, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σά, Θεοτόκε, μυστήρια· * τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη * καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, * μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· * αὐτὸν ἴκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίχος γ'. Ἀπολυτίκιον.

Εὑφραινέσθω τὰ οὐράνια, * ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, * ὅτι ἐποίησε κράτος * ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· * ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· * πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· * ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς * καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Κὲ τὴν μεσιτεύσασαν * τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡ-
μῶν, * ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε· * ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ * ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, * τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, * ἐλυτρώσατο ἡμᾶς * ἐκ φθιορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Τίχος δ'. Ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, * ἐκ τοῦ ἀγ-
γέλου μαθοῦσαι * αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, * καὶ

τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, * τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· * Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, * ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, * δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Tὸν ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον * καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, * διὰ σοῦ, Θεοτόκε, * τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, * Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος * καὶ σταυρὸν ἑκουσίως * ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· * δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, * ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίχος πλ. α'. Ἀπολυτίκιον.

Tὸν συνάναρχον Λόγον * Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, * ἀνυμήσωμεν, πιστοί, * καὶ προσκυνήσωμεν· * ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ * ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ * καὶ θάνατον ὑπομεῖναι * καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας * ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Xαῖρε, πύλη Κυρίου * ἡ ἀδιόδευτος· * χαῖρε, τεῖχος καὶ σκέπη * τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· * χαῖρε, ἀχείμαστε λιμὴν * καὶ ἀπειρόγαμε· * ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ * τὸν ποιητήν σου καὶ Θεόν, * πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων * καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Τίχος πλ. β'. Ἀπολυτίκιον.

Aγγελικαὶ δυνάμεις * ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, * καὶ οἱ φυλάσσοντες * ἀπενεκρώθησαν· * καὶ ἴστατο

Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, * ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. * Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, * μὴ πειρασθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ· * ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ * δωρούμενος τὴν ζωήν. * Οἱ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην * καλέσας σου μητέρα, * ἡλθες ἐπὶ τὸ πάθος * ἔκουσίᾳ βουλῆῃ, * λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, * λέγων τοῖς ἀγγέλοις· * Συγχάρητέ μοι, * ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. * Οἱ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, * δόξα σοι.

Τίχος βαρύς. Ἀπολυτίκιον.

Kατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· * ἡνέῳξας τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον· * τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, * καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· * ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεός, * παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, * τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πανύμνητε, * ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· * σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ * ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· * ἡ πρὸ τόκου παρθένος * καὶ ἐν τόκῳ παρθένος * καὶ μετὰ τόκου πάλιν οὖσα παρθένος.

Τίχος πλ. δ'. Ἀπολυτίκιον.

Εξ ὑψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, * ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· * ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, * καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, * ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας * καὶ ἔγερσιν δεῖξας ώς Θεός, * μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ιερεύς· Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἄγιαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἄγιᾳ ἐκκλησίᾳ (*ἢ μονῇ*) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο χορός· Άμήν.

‘Εὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς· Ο ὅν, εὐλογητὸς Χριστός...

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός... ώς ἀνωτέρω.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

‘Ο ιερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουσβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύ-
νομεν.

Οἱ ερεύς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Οἱ ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'.
Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Οἱ ερεύς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν...

Οἱ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός: Αμήν.

B'

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

("Άνευ εἰσόδου").

Ο ιερεύς· Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...
καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν (σελ. 23).

Ο ιερεὺς τὰ Εἰρηνικά.

Ο δὲ χορὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον εἰς δὲ
τὴν τελευταίαν Σοί, Κύριε.

Ο ιερεύς· "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα..."

Ο ἀναγνώστης· Ἄμην. [Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον
κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Τῇ δὲ Κυριακῇ ἐσπέρας δὲν ἀνα-
γινώσκεται Ψαλτήριον].

Ο ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν· "Οτι
σὸν τὸ κράτος..."]

Καὶ ψάλλουν οἱ χοροὶ τὸ Κύριε, ἐκένδραξα (σελ. 29) καὶ
τὰ στιχηρὰ τῆς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ στίχου Ἐὰν ἀνομίας παρα-
τηρήσῃς...

Ο α' χορός· Δόξα, τὸ ἴδιόμελον τοῦ ἄγιου, ἐὰν ὑπάρχῃ.

Ο β' χορός· Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιχον (τῇ Τρίτῃ καὶ
Πέμπτῃ ἐσπέρας σταυροθεοτοκίον, τῇ δὲ Παρασκευῇ ἐσπέ-
ρας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος).

8. Η διάταξις, καθ' ἦν «τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας Ψαλτήριον οὐκ ἀναγι-
νώσκεται, ώς καὶ τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας» (Ιερατικὸν Οἰκουμ. Πατριαρ-
χείου σελ. 15 καὶ Ιερατικὸν τοῦ 1995 σελ. 7) εἶναι ὅρθη μόνον ώς πρὸς
τὴν Κυριακήν διὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς οἱ ἐν τέλει τοῦ Ψαλτη-
ρίου πίνακες ὁρίζουν παγίως τὸ ιη' κάθισμα (τὰ Πρὸς Κύριον. Βλ. καὶ Γ.
Ρήγα, Ζητήματα Τυπικοῦ, σελ. 20).

Ἐὰν δὲ ὁ ἄγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, ὁ α' χορός· Δόξα,
καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον.

Καὶ εὐθὺς ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης λέγει χῦμα τὸ Φῶς
ἱλαρὸν (σελ. 32).

Οἱ ιερεῖς· Ἐσπέρας προκείμενον.

Οἱ χοροὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (σελ. 33).

Εὐθὺς δὲ μετὰ τὸ προκείμενον ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώ-
στης τὸ Καταξίωσον, Κύριε (σελ. 36).

Οἱ ιερεῖς τὰ Πληρωτικά καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας,
οἵ δὲ χοροὶ τὰς οἰκείας ἀντιφωνήσεις (βλ. σελ. 37).

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος... ψάλλονται τὰ
ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ καὶ τὸ
μὲν α' ψάλλεται ἀνευ στίχου, τῶν δὲ ἄλλων προτάσσονται οἱ
κάτωθι στίχοι.

Τῇ Κυριακῇ, Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Τοῦ β'. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοι-
κοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς
χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς
χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.
(Ψαλμ. ραβ' 1-2)

Τοῦ γ'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ
πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ
ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένω-
σις τοῖς ὑπερηφάνοις. (ραβ' 3-4)

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Τοῦ β'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὄγματα αὐτῶν.
(Ψαλμ. ιη' 5)

Τοῦ γ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.
(Ψαλμ. ἔξ 36)

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἐὰν εἰς τὸν "Ορθόν ψάλλεται Θεὸς Κύριος," ψάλλονται μαρτυρικὰ γ' καὶ νεκρώσιμον ἐν, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, προτάσσονται δὲ οἱ ἔξῆς στίχοι:

Τοῦ β'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.
(Ψαλμ. ἔξ 36)

Τοῦ γ'. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (Ψαλμ. ιε' 3)

Τοῦ δ'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. (Ψαλμ. ἔδ' 5)

Ἐὰν δὲ εἰς τὸν "Ορθόν ψάλλεται Ἀλληλούϊα, ψάλλονται μαρτυρικὸν ἐν καὶ νεκρώσιμα δύο, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, προτάσσονται δὲ οἱ ἔξῆς στίχοι:

Τοῦ β'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. (Ψαλμ. ἔδ' 5)

Τοῦ γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενε-
άν. (Ψαλμ. οὐδ' 13)

Τὰ δοξαστικὰ ως καὶ εἰς τὰ ἑσπέρια στιχηρά.

Ο προεστὼς ἡ ὁ ιερεύς· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου
(σελ. 41).

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Ο ιερεύς· "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ο α' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου.

9. Ἐὰν ὁ τυχόν ἐν Σαββάτῳ ἄγιος ἔχῃ ἐστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ἐν τῷ "Ορθῷ ψάλλεται Θεὸς Κύριος" ἐὰν ὅμως στερηται δόξαστικοῦ, ψάλλεται Ἀλληλούϊα, ἀναλόγως δὲ διαμορφοῦται ἡ ἀκολουθία.

‘Ο β’ χορός: Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ἡ σταυροθεοτοκίον ὁμόηχον (βλ. τὰ θεοτοκία τῶν καθημερινῶν εἰς τὸ τέλος τῆς διατάξεως τοῦ Ἐσπερινοῦ (σελ. 54)).

Ἐὰν δὲ ὁ ἄγιος δὲν ἔχῃ ἀπολυτίκιον, φάλλονται τὰ ιάτωθι (τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος).

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, * δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, * ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεοι * τειχίσητε ἡμᾶς, * σκέπῃ τῶν πτερούγων * τῆς ἀσύλου ὑμῶν δόξης, * φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας * ἐκτενῶς καὶ βιωντας· * Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, * ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατοραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ * εἰς τὰ ἄγια τῶν ἄγίων, * τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν * καὶ τὴν ἀμεμπτὸν παρθενίαν, * ὁ ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ * προσέφερεν οὐρανόθεν * τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖρε· * Χαῖρε, εὐλογημένη, * χαῖρε, δεδοξασμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ’ ἐγκωμίων· * σοὶ δὲ ἀρκέσει * ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδορομε· * ἀνεδείχθης γὰρ ὅντως * καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος, * ὅτι καὶ ἐν ὁρίζονται * κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. * “Οθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, * χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἥδῃ * Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, * τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου * καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνὸς φύσεως * διὰ σοῦ, Θεοτόκε ἀειπάρθενε· * Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· * διὸ κατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος α'.

Cῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, * νίκας τοῖς βασιλεῦσι * κατὰ βαρβάρων δωρούμενος * καὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Oἱ τὴν σὴν προστασίαν * κεκτημένοι, ἄχραντε, * καὶ ταῖς σαῖς ἴκεσίαις * τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, * τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου * ἐν παντὶ φρουρούμενοι, * κατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος γ'.

Απόστολοι ἄγιοι, * πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν * παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Ἡχος δ'.

Kανόνα πίστεως * καὶ εἰκόνα πραότητος, * ἐγκρατεῖς διδάσκαλον * ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου * ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· * διὰ τοῦτο ἐκτήσω * τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, * τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, * πάτερ ιεράρχα Νικόλαε· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη ἀγνή, * μόνη εὐλογημένη· * διὸ ἀπαύστως * σὲ ἀνυμοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος β'.

Απόστολοι, μάρτυρες καὶ προφῆται, * ἰεράρχαι, ὅσιοι καὶ δίκαιοι, * οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν * ώς ἀγαθὸν ἴκετεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι, Κύριε, * ώς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου * καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον συγχώρησον· * οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, * εἰ μὴ σύ, ὁ δυνάμενος * καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπταυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, * ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, * ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ δὲ τὰ ἀπολυτίκια ὁ ἵερεὺς λέγει τὴν ἐκτενῆ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... καὶ τὴν ἐκφώνησιν "Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος..."

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο ἵερεύς· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο ἵερεύς· Ο ὄν, εὐλογητὸς Χριστὸς κτλ.

Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις, ώς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου (σελ. 46).

ΘΕΟΤΟΚΙΑ
ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ
ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ, ΕΙΣ ΤΟ Θεός Κύριος
ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΗΧΟΣ Α'.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Θαῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, * ἐν σοὶ θεωροῦ-
σα * ἡ κτίσις ἀγάλλεται· * συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως *
καὶ ἔτεκες ἀφράστως, * δὸν ταξιαρχίαι ἀγγέλων * δοῖαν
οὐδεδύνηται· * αὐτὸν ἴκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * καὶ
τεκοῦσα ἀφράστως * πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, * κε-
χαριτωμένη Θεοτόκε, * περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνον-
τας.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν * κεκτημένοι, ἄχραντε, * καὶ
ταῖς σαῖς ἰκεσίαις * τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, * τῷ
Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου * ἐν παντὶ φρουρούμενοι, * κατὰ
χρέος σε πάντες * εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως... (ώς ἀνωτέρῳ).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν... (ώς ἀνωτέρῳ).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι... (σελ. 42).

ΗΧΟΣ Β'.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εὺσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, * συμπαθείας ἀξιώσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· * βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, * δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, * τὸ Χαῖρε βιῶμέν σοι, * ὡς ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως * διὰ σοῦ, Θεοτόκε ἀειπάρθενε· * Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκώμένον τέτοκας· * διὸ κατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ, πρωΐ.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε, * ὑμνοῦμέν σε· * διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου * κατεβλήθη ὁ ἄδης * καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· * νεκρωθέντες ἀνέστημεν * καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν· * τὸν παράδεισον ἐλάβομεν, * τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· * διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν * ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * καὶ μόνον πολυέλεον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως... (ώς ἀνωτέρῳ).

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις... (ώς ἀνωτέρῳ).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν... (σελ. 43).

ΗΧΟΣ Γ'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Τὴν ὡραιότητα * τῆς παρθενίας σου * καὶ τὸ ὑπέρολαμπρον * τὸ τῆς ἀγνείας σου * ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, * ἐβόα σοι, Θεοτόκε * Ποιόν σοι ἐγκώμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δὲ ὀνομάσω σε; * ἀπορῶ καὶ ἔξισταμαι· * διό, ὡς προσετάγην, βοῶ σοι· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν, Θεοτόκε, * ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, * μόνη εὐλογημένη.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι * τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου, Θεοτόκε, * ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν * τῶν ἔχθρῶν τὰ φρουράγματα * οἵ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Προφῆται προεκήρυξαν, * ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, * μάρτυρες ὁμολόγησαν, * καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν * Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν * διὸ καὶ μεγαλύνομεν* τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Πάβδον δυνάμεως κεκτημένοι... (ώς ἀνωτέρω).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν... (σελ. 43).

ΗΧΟΣ Δ' .

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ * εἰς τὰ ἄγια τῶν ἀγίων,
* τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν * καὶ
τὴν ἄμεμπτον παρθενίαν, * ὁ ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ *
προσέφερεν οὐρανόθεν * τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖ-
ρε· * Χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε, δεδοξασμένη· * ὁ Κύ-
ριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

(Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, * ἀμαρτω-
λοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν * ἐν μετανοίᾳ,
κράζοντες * ἐκ βάθους ψυχῆς· * Δέσποινα βοήθησον, *
ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· * σπεῦσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ¹
πλήθους πταισμάτων· * μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους
κενούς· * σὲ γὰρ καὶ μόνην * ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

(Ταχὺ προκατάλαβε).

Παρθένε πανάμωμε, * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, *
δόμιμαία διῆλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχήν, * ἡνίκα
σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐκουσίως * τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου· * ὅνπερ, εὐλογημένη, * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ *
συγχώρησιν πταισμάτων * ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη ἀγνή, * μόνη εὐλογημένη· * διὸ ἀπαύστως * σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Παρθένε πανάμωμε... (ώς ἀνωτέρῳ).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον... (σελ. 44).

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Μετὰ ἀγγέλων τὰ οὐράνια, * μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, * ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, * Θεοτόκε, βιῶμέν σοι· * Χαῖρε, πύλη * τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· * χαῖρε, μόνη * τῶν γηγενῶν σωτηρία· * χαῖρε, σεμνὴ Κεχαριτωμένη, * ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

(Τὸν συνάναρχον Λόγον).

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην * καὶ τὴν βοήθειαν * καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον * ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· * καὶ τὰ κύματα, ἀγνή, καταπράϋνον * τῶν ματαίων λογισμῶν· * καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν * ἀνάστησον, Θεοτόκε· * οἵδα γάρ οἶδα, Παρθένε, * ὅτι ισχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

(Τὸν συνάναρχον Λόγον).

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, * Θεοχαρίτωτε, * τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη * πᾶσα κατήργηται * καὶ τῶν δαι-

μόνων ἡ ἴσχὺς καταπεπάτηται· * διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ * κατὰ χρέος σε ἀεὶ * ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, * καὶ Θεοτόκον κυρίως * ὁμολογοῦντες σὲ μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωῒ.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου μυστήριον * τῷ κόσμῳ ἀνε-
δείχθη σωτήριον· * ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης ἄνευ
σπορᾶς * καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθης δίχα φθορᾶς· * ἡ πάν-
των χαρά, * Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωῒ.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου... (ώς ἀνωτέρω).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου... (σελ. 44).

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ¹⁰.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Χαῖρε, ἡ δι' ἀγγέλου * τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξα-
μένη· * χαῖρε, ἡ τεκοῦσα * τὸν ποιητήν σου καὶ Κύ-
ριον· * χαῖρε, ἡ ἀξιωθεῖσα * γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα * τὸ τῆς πίστεως * καὶ σεβά-
σμιον δώρημα * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τὴν Θεοτόκον
ἐν ὑμνοῖς * μεγαλύνωμεν, πιστοί· * **Χαῖρε,** ἡ τὴν πέτραν
τῆς ζωῆς * ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· * χαῖρε, τῶν περά-
των ἡ ἐλπίς, * θλιβομένων ἀντίληψις· * χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε.

10. Δὲν παραθέτομεν θεοτοκία εἰς τοὺς ἥχους πλ. β' καὶ βαρύν, διότι δὲν ὑπάρχουν ἀπολυτίκια ἀγίων εἰς τοὺς ἥχους τούτους.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου * ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα * ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· * 'Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται, * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, * ὁρώσῃς σου τὴν σταύρωσιν, * ἥν ύπερ πάντων ὑπομένεις * ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Ηνοητή πύλη τῆς ζωῆς, * ἄχραντε Θεοτόκε, * τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς * λύτρωσαι τῶν κινδύνων, * ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα... (ώς ἀνωτέρῳ).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς... (σελ. 46).

Γ'

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

(Άπό τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς
μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν).

‘Ο ιερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...
καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν (σελ. 23).

‘Ο διάκονος τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ὁ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· “Οτι
πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Καὶ εὐθύς, ἀνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ ψάλ-
λουν τὸ Κύριε, ἐκένδραξα (σελ. 29). ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου... ψάλλονται τὰ τέσ-
σαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τρι-
ψδίου καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον
θεοτοκίον. Καὶ γίνεται εἶσοδος.

‘Ο διάκονος· Σοφία· δόρθοι.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ Φῶς Ἰλαρὸν (σελ.
32).

‘Ο διάκονος· Εσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς
ἀκολούθως·

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, τῇ Β' καὶ Δ' τῶν νηστειῶν.

‘Ηχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ξη' (68).

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός
σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ
ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν. (ξη' 18-19)

Στίχ. α'. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου,
ὅ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. (Ξη' 30)

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...

Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκξη-
τήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. (Ξη' 33)

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...

Τῇ Α', Γ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν.

Ἔχος πλ. δ'. Ψαλμὸς Ξ' (60).

”Εδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά
σου, Κύριε. (Ξ' 6)

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκένραξα
ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου. (Ξ' 6)

”Εδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου. (Ξ' 5)

”Εδωκας κληρονομίαν...

Ο διάκονος τὴν ἔκτενὴν Εἴπωμεν πάντες κτλ. καὶ ὁ ἰερεὺς
τὴν ἐκφώνησιν “Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον, Κύριε,
(σελ. 36).

Ο διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς
κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὸ
ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ μετὰ
τῶν στίχων Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου... (σελ. 49).
Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἰερεὺς τὸ Νῦν ἀπολύεις... (σελ. 41).

‘Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

‘Ο Ἱερεύς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἑκάστῳ τῶν ὅποι-
ων ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

‘Ηχος πλ. α’.

Θεοτόκε Παρθένε, * χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, * ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ * εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ * καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, * ὅτι Σωτῆρα
ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Rαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, * πάντων ἡμῶν μνήσθητι, * ἵνα
ὅντες μεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν * σοὶ γὰρ ἐδόθη χά-
ρις * πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Iκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, * ἄγιοι ἀπόστολοι καὶ ἄγιοι
πάντες, * ἵνα ὁντεθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων *
ἡμᾶς γὰρ θεῷμοὺς προστάτας * πρὸς τὸν Σωτῆρα
κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.¹¹

Yπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν * καταφεύγομεν, Θεοτό-
κε: * τὰς ἡμῶν ἴκεσίας * μὴ παρίδῃς ἐν περιστά-
σει, * ἀλλ’ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, * μόνη ἀγνή, *
μόνη εὐλογημένη.

‘Ο ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον μ’. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν
τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

11. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν τὸ τροπάριον τοῦτο λέγεται χῦμα ὑπὸ τοῦ
ἀναγνώστου ἐν ταῖς ἐνορίαις ὅμως σήμερον ψάλλεται μετὰ μέλους, ὡς
καὶ τὰ προηγούμενα.

‘Ο ιερεύς· Ό ὡν, εὐλογητὸς Χριστός...

‘Ο ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ιερεύς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (**ἢ** τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράσυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἄγιαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (**ἢ** τὴν ἄγιαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τῷεις μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἑκάστῃ ἔνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Kύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δῶρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ιβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Καὶ εὐθὺς ὁ ιερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν. Πρὸ δὲ τοῦ Δι’ εὐχῶν φάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Τίχος β'. (Οτε ἐκ τοῦ ἔνδον).

Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή, * τῶν καταφευγόντων
ἐν πίστει * τῇ κραταιῇ σου χειρὶ· * ἄλλην γὰρ οὐκ
ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν * ἐν κινδύνοις καὶ θλί-
ψεσιν * ἀεὶ μεσιτείαν, * οἱ κατακαμπτόμενοι * ὑπὸ πται-
σμάτων πολλῶν, * Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· * ὅθεν
σοι προσπίπτομεν· Ρῦσαι * πάσης περιστάσεως τοὺς
δούλους σου.

Οἱ ἰερεῖς Δι· εὐχῶν...

Οἱ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Άμήν.

Δ'

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ
(Άνευ Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων).

Μετὰ τὴν Θ' Ὡραν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Μακαρισμῶν εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης Δεῦτε προσκυνήσωμεν... καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν (σελ. 23).

Οἱ ιερεὺς τὰ Εἰδηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

[Οἱ ἀναγνώστης τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου (τὰ Πρὸς Κύριον) ὀλόκληρον ἐν συνεχείᾳ ἄνευ ἐνδιαμέσων συναπτῶν.

Οἱ ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὸν τὸ κράτος...]¹².

Οἱ χοροὶ τὸ Κύριε, ἐκένρωαξα (σελ. 29), ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς... τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον (τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον).

Καὶ εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Φῶς ἵλαρὸν (σελ. 32) χῦμα.

Οἱ ιερεὺς Ἐσπέρας.

Οἱ ἀναγνώστης Προκείμενον. Ἦχος (δεῖνα). Ψαλμὸς (δεῖνα).

12. Η τάξις ἀπαιτεῖ, ὅπως ἀναγινώσκωνται τὰ Πρὸς Κύριον καθ' ἐκάστην· ἐν ταῖς ἑνορίαις ὅμως γενικῶς παραλείπονται, ὅταν δὲν τελῆται Προηγιασμένη.

‘Ο ιερεύς· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ α' προκείμενον ἐκ τοῦ Τριψίου καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ο ιερεύς· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο ιερεύς· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως.

Εἴτα πάλιν Προκείμενον κτλ., καὶ λέγεται κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τὸ β' προκείμενον καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῶν Παροιμῶν.

Καὶ εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον, **Κύριε** (σελ. 36).

‘Ο ιερεὺς τὰ πληρωτικὰ καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριψίου δἰς καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ μετὰ τῶν στίχων Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὀφθαλμούς μου... (σελ. 49). Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον (τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον).

‘Ο προεστὼς ἢ οἱ ιερεῖς τὸ Νῦν ἀπολύεις... (σελ. 41).

‘Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

‘Ο ιερεύς· “Οτι σὸν τὸ κράτος...

Καὶ φάλλονται τὰ τροπάρια Θεοτόκε Παρθένε κλπ. (σελ. 63).

‘Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

‘Ο ιερεύς· ‘Ο ὡν, εὐλογητὸς Χριστός...

‘Ο ἀναγνώστης· Αμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ οἱ ιερεῖς· ‘Ἐπουράνιε βασιλεῦ... (σελ. 64).

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἑκάστῃ ἔνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραΐμ Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου... (σελ. 64), εἴτα ιβ' μικρὰς καὶ

πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

[Καὶ πάλιν ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).]

Οἱ ἵερεὺς· "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία..."]

Οἱ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον ἡμῖν.

Οἱ προεστῶς ἥτις ὁ ἀναγνώστης τὴν εὐχὴν ταύτην.

Παναγία Τριάς, τὸ ὅμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαιρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διὰ παντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καὶ λέγω· Εἴς ἄγιος, εἴς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Οἱ ἀναγνώστης· Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰώνος. Ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν [καὶ τοὺς ψαλμοὺς τούτους¹³.]

Ψαλμὸς λγ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

13. Ἐν ταῖς ἐνορίαις οἱ ψαλμοὶ λέγονται συνήθως μόνον ὅταν τελῆται Προηγιασμένη.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκένραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ὁρύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκτοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ιδεῖν ἀγαθάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκένραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὁρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς όμδ' (144).

Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης 'σου λαλήσουσι καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἔξερεύ-
ζονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίομων καὶ ἐλεήμονων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτίομοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς νίοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρᾳ.

Ἄνοιγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῷον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν]. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Οἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν...

Οἱ χοροὶ καὶ σύμπας δ λαός· Ἀμήν.

Ε'

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ὁ ἰερεὺς ἐνδεδυμένος στολὴν λευκὴν θυμιᾶ τὴν ἀγίαν Τοάπεξαν καὶ ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

‘Ο χορός· Ἀμήν.

‘Ο ἰερεὺς θυμιῶν ψάλλει τὸ παρόν·

‘Ηχος πλ. α'.

Xριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν * θανάτῳ θάνατον πατήσας * καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι *

‘Ο χορός· Ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ λέγεται τοῦτο ἐκ γ'.

Εἴτα ὁ ἰερεὺς θυμιῶν λέγει τοὺς κατωτέρω στίχους, οἱ δὲ χοροὶ μεθ' ἔκαστον αὐτῶν ψάλλουν ἑναλλὰξ τὸ Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (**Ψαλμ. ξς' 2**)

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός. (**Ψαλμ. ξς' 3**)

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἄμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. (**Ψαλμ. ξς' 3-4**)

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (**Ψαλμ. ως' 24**)

Στίχ. ε'. Δόξα Πατοὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. ζ'. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα πάλιν ὁ Ἰερεύς. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν * θανάτῳ θάνατον πατήσας*

‘Ο α’ χορός. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι * ζωὴν χαρισάμενος.

‘Ο διάκονος τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ὁ Ἰερεὺς τὴν ἐκφώνησιν “Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Οἱ χοροὶ τὸ Κύριε, ἐκέκραξα καὶ τὸ Κατευθυνθήτω (σελ. 29) παραλείποντες δὲ τοὺς ἐνδιαμέσους στίχους ψάλλουν ἀπὸ τοῦ στίχου ‘Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς... τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Γίνεται δὲ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ μετὰ τὸ Φῶς Ἰλαρὸν (σελ. 32) ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας (σελ. 34).

Εἶτα ὁ διάκονος. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

‘Ο χορός. Κύριε, ἐλέησον γ'.

‘Ο διάκονος. Σοφίᾳ· δόρθοι· ἀκούσωμεν...

‘Ο Ἰερεύς. Εἰρήνην πᾶσι.

‘Ο χορός. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Ἰερεύς. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

‘Ο διάκονος. Πρόσχωμεν.

‘Ο χορός. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Ἰερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Οὕστις ὄψιας...

‘Ο χορός. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο διάκονος τὴν ἐκτενῆ καὶ ὁ Ἰερεὺς τὴν ἐκφώνησιν “Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον, Κύριε, (σελ. 36).

‘Ο διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν
“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλο-
κλισίας.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος... ψάλλει ὁ α'
χορός τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἥχου, ἐν συνεχείᾳ δὲ
ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων Ἀναστή-
τω ὁ Θεὸς κτλ. (σελ. 72). Δόξα, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως
ἡμέρα καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ’.

Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ἱερεὺς· Ο ὡν, εὐλογητὸς Χριστός...

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης· Στερεώσαι Κύριος ὁ
Θεός... (σελ. 46).

‘Ο ἱερεὺς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης·

Φωτίζου, φωτίζου, * ἢ νέα Ἰερουσαλήμ· * ἢ γὰρ
δόξα Κυρίου * ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. * Χόρευε νῦν καὶ
ἀγάλλου, Σιών· * σὺ δέ, ἄγνή, * τέρπου Θεοτόκε, * ἐν τῇ
ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

‘Ο ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ’.

Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν· Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
Χριστός...

Καὶ μετ’ αὐτὴν ἀναφωνεῖ· Χριστὸς ἀνέστη.

Καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται· Ἀληθῶς ἀνέστη.

Ταῦτα λέγονται ἐκ γ’.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Καὶ ὁ λαός: Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Οἱ ιερεύς: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Οἱ χοροὶ καὶ σύμπας ὁ λαός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * *

Κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τελεῖται ὁ Ἐσπερινὸς καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα. Μὴ ὑπάρχοντος ὅμως Εὐαγγελίου, ἡ εἰσοδος γίνεται μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, εὐθὺς δὲ μετὰ τὸ προκείμενον λέγεται ἡ ἐκτενῆς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ.

ΤΑΞΙΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Τοῦ ἀρχιερέως εἰσελθόντος εἰς τὸν ναὸν καὶ εὐλογοῦντος τὸν λαόν, ὁ α' χορὸς ψάλλει ἀργῶς τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα. Ἄφοῦ δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον, λαμβάνουν παρ' αὐτοῦ εὐλογίαν ποιοῦντες μετάνοιαν καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ψάλται καὶ ὁ ἀναγνώστης.

'Ο Ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν...

'Ο ἀρχιερεύς· Ἀμήν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν... καὶ ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν (σελ. 23), εἴτε ὅλον, εἴτε μέχρι τοῦ δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἐὰν πρόκηται νὰ ψαλοῦν τὰ Ἀνοιξαντάρια (σελ. 159).

Εἶτα ὁ διάκονος τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα..."

[Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐνδιατάκτου καθίσματος ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν "Οτι σὸν τὸ κράτος..."]

Τότε ὁ κανονάρχης ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ θρόνου καὶ ποιήσας μετάνοιαν ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, δέσποτα ἄγιε. Ἡχος (δεῖνα).

Καὶ ποιήσας πάλιν μετάνοιαν ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ Κύριε, ἐκένδραξα (σελ. 29) μετὰ τῶν στιχηρῶν καὶ τῶν δοξαστικῶν τῆς ἡμέρας.

Κατὰ τὴν εἰσόδου, ἐὰν εἰσοδεύσῃ εἰς Ἱερεὺς, ὁ ἀρχιερεὺς

λέγει χῦμα τὸ Φῶς Ἰλαρὸν (σελ. 32): ἐὰν διως εἰσοδεύουν πολλοὶ ιερεῖς, ψάλλει αὐτὸ μετὰ τῶν ιερέων.

Τὸ προκείμενον ψάλλει πρῶτον ὁ ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν ιερέων καὶ ἔπειτα οἱ χοροί.

Ἀκολούθως ἀναγνώσκονται ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως ἢ τοῦ ἀναγνώστου τὰ ἀναγνώσματα, ἐὰν ὑπάρχουν, καὶ τελοῦνται τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ ὡς συνήθως.

Οἱ ἀρχιερεὺς λέγει τὸ Καταξίωσον, Κύριε, (σελ. 36), τὸ Εἰρήνη πᾶσι καὶ τὸ Νῦν ἀπολύεις... (σελ. 41).

Μετὰ δὲ τὸ Νῦν ἀπολύεις ὁ ἀναγνώστης ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ λέγει· Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα, τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22) καὶ ποιήσας μετάνοιαν ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ ἀρχιερέως.

Οἱ ιερεύς· “Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Οἱ χοροὶ τὰ ἀπολυτίκια.

Μετὰ ταῦτα, ἐὰν προηγήθῃ ἀρτοκλασία, λέγει ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ χοροί· Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ ἀρχιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Οἱ ιερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός.

Οἱ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Δέσποτα ἄγιε, εὐλόγησον.

Οἱ ιερεύς τὴν ἀπόλυσιν. Περὶ τὸ τέλος δὲ αὐτῆς ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαὸν διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος·

Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε, φύλαττε. Καὶ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα, ἐκ γ'.

Οἱ ἀρχιερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ο ιερεύς: Δι' εὐχῶν τοῦ ἀγίου δεσπότου ἡμῶν...

Οι χοροί καὶ σύμπας ὁ λαός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία, ὁ διάκονος: Σοφία.

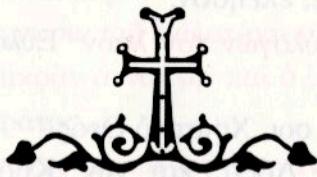
Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο ιερεύς: Ο ὅν εὐλογητὸς Χριστός...

Ο ἀρχιερεύς: Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός... (σελ. 46).

Ο ιερεύς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρῳ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

A'

ΟΡΘΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ – ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

‘Ο ιερεύς· Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο ἀναγνώστης· Ἄμήν¹⁴.

[Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερα-
σπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου καὶ ἐκ Σιών
ἀντιλάβοιτό σου.

14. Τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ οἱ ψαλμοὶ ἐν ταῖς ἱ. μοναῖς λέγονται
καθ' ὅλον τὸ ἔτος· ἐν ταῖς ἐνορίαις ὅμως λέγονται μόνον κατὰ τὴν Μ.
Ἐβδομάδα, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους εὐθὺς μετὰ τὸ Εὐλό-
γητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἀναγνώστης λέγει τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια Σδόσον,
Κύριε, τὸν λαόν σου κτλ.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

“Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἥτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

“Οτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

“Οτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὔροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

“Οτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς νῦτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

‘Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην].

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

‘Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. ‘Ἐκ γ’.

Δόξα, καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς· * Κύριε, * ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν· * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· * ‘Ἄγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· * ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς ἡμῖν σήμερον· * καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο ιερεύς. ‘Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία...

‘Ο ἀναγνώστης. Αμήν. Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, * νίκας τοῖς βασιλεῦσι * κατὰ βαρβάρων δωρούμενος * καὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο **ύψωθεὶς** ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, * τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ * τοὺς οἰκτιόμούς σου δώρησαι, * Χριστὲ ὁ Θεός· * εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου * τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, * νίκας χορηγῶν αὐτοῖς * κατὰ τῶν πολεμίων· * τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, * ὅπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, * μὴ παρίδῃς, ἄγαθή, τὰς ἴκεσίας ἡμῶν, * πανύμνητε Θεοτόκε· * στήριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν· * σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν· * καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· * διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, * μόνη εὐλογημένη.

‘Ο ιερεύς. Ελέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

- ‘Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ’.
 ‘Ο Ἱερεύς· “Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...
 ‘Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ’.
 ‘Ο Ἱερεύς· “Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου...
 ‘Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ’.
 ‘Ο Ἱερεύς· “Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...
 ‘Ο ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον,
 πάτερ.
- ‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...
 ‘Ο ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

‘Ο προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἔξαψαλμὸν λέγων·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. **Τοῖς**

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου. **Δις**

Ψαλμὸς γ’ (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ’ ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκένραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὤπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλων συνεπιθεμένων μοι.

Ἄναστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραινοντάς μοι ματαίως, ὁδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Ψαλμὸς λξ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὁργῇ σου παιδεύσῃς με.

“Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὁργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστεοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

“Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφοiosύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχύς μου,
καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸς οὐκ ἔστι μετ'
ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξι ἐναντίας μου ἥγγι-
σαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἕγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν
ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ
ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ
δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ώσει κωφός οὐκ ἥκουνον, καὶ ώσει ἄλαλος
οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ώσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ
ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ
Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροι μου· καὶ
ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνη-
σαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου
ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω
ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροι μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλ-
λόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μή ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς
ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς
ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας
μου.

Ψαλμὸς ἔβ' (62).

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὁρθοῖς.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου
ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὗτος ἐν τῷ ἀγίῳ ὕψῳ θην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου
ἐπαινέσσουσί σε.

Οὗτος εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί
σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.

‘Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου,
καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς
ὅρθοις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Οτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτε-
ρύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

‘Εκολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπισω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβε-
το ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐξήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύ-
σονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς
χεῖρας ὁμφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

‘Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινε-
θήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα
λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὅρθοις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἄλληλούια, ἄλληλούια, ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Ψαλμὸς πέντε' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκένδραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

“Οτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,

‘Ωσεὶ τραινματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

“Εθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

‘Ἐπ’ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ’ ἐμέ.

‘Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ’ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὄφθαλμοί μου ἦσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκένδραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ιατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκένδραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὁργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκένδραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐ̄λατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὄδοις αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

“Οτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκρατίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, φύκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

“Ανθρωπος ὁσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὁσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

“Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τὸν φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ριμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῇ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δόμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸν ἔλεος σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **Δίς.**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός. **Ἐκ γ' μετὰ μετανοιῶν γ'.** Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον ὁ ἰερεὺς λέγει τὰ Εἰρηνικά, ὁ δὲ χορὸς τὸ Κύριε, ἐλέησον εἰς ἑκάστην δέησιν μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...¹⁵

‘Ο ἰερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο χορός: Σοί, Κύριε.

‘Ο ἰερεὺς: “Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

‘Ο χορός: Ἄμήν.

ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ» - ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ Θεὸς Κύριος εἰς τὸν ἥχον τοῦ ἀναστατίμου ἀπολυτικίου ώς ἔξης:

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. (**Ψαλμ. ριζ' 27,26**)

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (**Ψαλμ. ριζ' 1**)¹⁶

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. (**Ψαλμ. ριζ' 10**)

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (**Ψαλμ. ριζ' 10**)

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Καὶ τὰ ἀπολυτίκια ώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ (σελ. 41 κ.έ.). Εἳν διμος ὁ τυχὼν ἄγιος δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, ἐπαναλαμβάνεται

15. Βλ. σημ. 3, σελ. 27

16. Ἐσφαλμένως ἀναγράφεται εἰς τὰ μέχρι τοῦδε Ὡρολόγια καὶ Ἐγκόλπια ἀντί τοῦ στίχου τούτου (**Ψαλμ. ριζ' 1**) ὁ στίχος Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ (**Ψαλμ. ρδ' 1**).

εἰς τὸ Δόξα τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν λέγεται τὸ δύμόηχον θεοτοκίον.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ – ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ – ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἀναγινώσκονται τὰ ώρισμένα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, ἢτοι τὰ β', γ' καὶ ιζ' (ό "Αμωμος"). Ή ἀκριβής τάξις τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου ἔχει ώς ἔξης:

'Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὴν α' στάσιν τοῦ καθίσματος. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς λέγει·

Δόξα, καὶ νῦν. Ἄλληλούια, ἄλληλούια, ἄλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός. 'Εκ γ'. Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὴν β' στάσιν, μεθ' ἣν λέγει τὰ αὐτὰ καὶ ἀναγινώσκει τὴν γ' στάσιν. Μετὰ δὲ τὴν γ' λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἄλληλούια, ἄλληλούια, ἄλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός. 'Εκ γ'. Ή ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

'Ο ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν. "Οτι σὸν τὸ κράτος...

Οἱ χοροὶ φάλλουν τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας.

'Ο ἀναγνώστης ἀναγινώσκει κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τὸ ἔτερον κάθισμα.

'Ο ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν. "Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Οἱ χοροὶ τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας.

'Ο ἀναγνώστης τὸν "Αμωμον" κατὰ τὴν αὐτὴν ώς ἄνω τάξιν μετὰ δὲ τὴν γ' στάσιν αὐτοῦ εὐθὺς φάλλονται τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια].

'Ἐν ταῖς ἐνορίαις, παραλειπομένου τοῦ Ψαλτηρίου, εὐθὺς μετὰ τὰ ἀπολυτίκια ὁ ιερεὺς λέγει τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν "Οτι σὸν τὸ κράτος...

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα κατὰ σειρὰν
καὶ μετ' αὐτὰ εὐθὺς τὰ

Ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

Τίχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος* κατεπλάγη ὅρῶν σε * ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν
ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ * τὸν Ἄδαμ ἐγείραν-
τα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὡς μαθήται-
αι, κιρινᾶτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ ἀγγελος*
προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· * "Ιδετε ὑμεῖς * τὸν
τάφον καὶ ἥσθητε· * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνή-
ματος.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ μνῆμά
σου θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη * πρὸς αὐτὰς ὁ
ἀγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ καιρὸς * πέπαυται· μὴ
κλαίετε· * τὴν ἀνάστασιν δὲ * ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς
τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου * πρὸς
αὐτὰς φθεγγούμενου· * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογί-
ζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε * καὶ
τὸ ἄγιον Πνεῦμα, * τὴν ἀγίαν Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ

οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφὶμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἄγιος, ἄγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Zωδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, * τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας· * χαριμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ * ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ὁρέύσαντα ζωῆς, * ἵθυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὃ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θεός καὶ ἄνθρωπος.

Αλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός.
Ἐκ γ'.

ΥΠΑΚΟΗ – ANABAATHMOI – ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Μετὰ τὰ εὐλογητάρια ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν "Οτι ηὐλόγηται σου τὸ ὄνομα..."

"Ο ἀναγνώστης" Ἀμήν. **Κ**αὶ ἀναγινώσκει τὴν ὑπακοὴν τοῦ ἥχου.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τοὺς ἀναβαθμοὺς καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΤΟ ΕΩΘΙΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ¹⁷

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

17. Τὰ τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ ν' ψαλμοῦ ὡρίσαμεν εἰς τὴν ἀρχαίαν ὅρθην θέσιν αὐτῶν. Ἐν ταῖς ἐνορίαις ὀλόκληρον τὸ τμῆμα τοῦ "Ορθοῦ ἀπό τῆς ἐκφωνήσεως" "Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεός ἡμῶν... μέχρι τῆς Ἐλέει καὶ οἰκτιῷμοῖς... μετατίθεται καὶ παρεμβάλλεται μεταξὺ τῶν καταβασιῶν καὶ τῆς φθῆς τῆς Θεοτόκου. Η μετάθεσις ὅμως αὕτη ἐπιφέρει διαταραχὴν εἰς τὴν δομὴν τῆς ἀκολουθίας τοῦ "Ορθοῦ καὶ μεταβάλλει τὸν ν' ψαλμὸν ἀπὸ προοιμίου τῶν κανόνων εἰς παρεπόμενον τοῦ Εὐαγγελίου. "Ηδη ὅμως ἡ Δ.Ι.Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 11ης Δεκεμβρίου 2003 ἀπεφάσισε τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ θέσιν.

Ο ιερεύς: "Οτι ἄγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ο α' χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ σταθερὸν προκείμενον ώς ἔξῆς:

Ο α' χορός: Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (**Ψαλμ. qv' 6)**

Ο β' χορός τὸ αὐτό.

Ο α' χορός τὸν στίχον: Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (**Ψαλμ. qv' 1)**

Αἰνεσάτω πνοή

Ο β' χορός: Πᾶσα τὸν Κύριον.

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ο διάκονος: Σοφία· ὁρθοί· ἀκούσωμεν...

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι...

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) ἀγίου Εὐαγγελίου...

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγινώστης:

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν
ἄγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *
Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν
ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * οὐ
γὰρ εῖ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, * τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσ-

κυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν * ἵδού γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

ΟΝ' ΨΑΛΜΟΣ

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλέημον.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιοῦν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὸν ψαλμὸν ψάλλει ὁ α' χορός·

Ἡχος β'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Tαῖς τῶν ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἔξαλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

'Ο β' χορός:

Kαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Αμήν.

Tαῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἔξαλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

'Ο α' χορὸς τὸν στίχον:

'Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιόμων σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Aναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ψάλλονται τὰ κάτωθι.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Tῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· * ὁρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου * πρὸς ναὸν ἄγιον σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπιλωμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτίόμων κάθαρον * εὔσπλάγχνω σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Tῆς σωτηρίας εὕθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα * τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, * ὡς ὁ αθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὁῦσαι με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἔλέησόν με ὁ Θεός...

Τόντος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως: * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι: * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ δὲ τὰ τροπάρια ὁ διάκονος: Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Οἱ χοροὶ τό: Κύριε, ἐλέησον ἡβ' (τετράκις ἀνὰ γ').

Οἱ ιερεύς: Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Οἱ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κατὰ τὰς συνήθεις Κυριακὰς ψάλλονται ὁ ἀναστάσιμος κανὼν τοῦ ἥχου καὶ ὁ τοῦ ἄγιου τῆς ἡμέρας.

Κατὰ τὰς ἐν Κυριακῇ θεομητορικὰς ἑορτὰς ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς ὅμοιώς καὶ κατὰ τὰς ἐν Κυριακῇ ἀποδόσεις δεσποτικῶν ἢ θεομητορικῶν ἑορτῶν.

Κατὰ τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους Κυριακὰς ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος ἢ ὁ τῆς ἑορτῆς (καὶ ὁ τοῦ ἄγιου)¹⁸.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς τῆς πασχαλίου περιόδου ὁ τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου.

Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν είρημοὶ ἀνευ τινὸς στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ τῶν ἔξης στίχων:

Τὰ ἀναστάσιμα: Δόξα τῇ ἄγιᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

18. Τὸ ΤΜΕ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὀρίζει μόνον τὸν ἀναστάσιμον κανόνα καὶ τὸν προεόρτιον ἢ τὸν τῆς ἑορτῆς. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὅμως τάξιν ψάλλεται καὶ ὁ κανὼν τοῦ ἄγιου τῆς ἡμέρας (βλ. καὶ σημ. 5, σελ. 28).

Τὰ τῶν ἀγίων· Ἀγιε (ἢ Ἀγία ἢ Ἀγιοι) τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε (ἢ πρεσβεύσατε) ύπερ ἡμῶν.

Τὰ θεοτοκία· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ κατανυκτικὰ τοῦ Τριψίου καὶ τὰ προεόρτια καὶ μεθέορτα τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων ἐκάστης φόδης προτάσσεται τὸ Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν.

Εἰς δὲ τὴν γ' ὠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγεται ὁ στίχος· Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ' φόδην ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν ἐκφώνησιν "Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν..."

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ μεσώδια καθίσματα.

Μετὰ τὴν ε' φόδην πάλιν ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο ἀναγνώστης· Ἄμήν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριψίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κανόνων οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰς καταβασίας τῆς περιόδου (βλ. σελ. 203 κ.έ.) μέχρι τῆς γ' φόδης¹⁹.

19. Αἱ καταβασίαι κανονικῶς ψάλλονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης φόδης· ἐν ταῖς ἐνορίαις ὅμως τοῦτο τηρεῖται μόνον κατὰ τὴν Μ. Ἐβδομάδα καὶ τὴν Διακαινήσιμον, δτε ψάλλονται δὲ αἱ φόδαι. Κατὰ τὸ λοιπὸν διάστημα τοῦ ἔτους ψάλλονται συνήθως αἱ φόδαι α' καὶ γ'· μετὰ δὲ τὴν συναπτήν καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα λέγεται εὐθὺς ἡ ἑτέρα συναπτή, ἀναγινώσκονται τὸ κοντάκιον, ὁ ὄλος καὶ τὸ συναξάριον, καὶ εὐθὺς ψάλλονται αἱ καταβασίαι μέχρι τῆς γ' φόδης.

Τῆς καταβασίας τῆς η' φόδης προτάσσεται ὁ στίχος·
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μετὰ τὰς καταβασίας ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ
μητέρα τοῦ φωτός...

Καὶ στιχολογεῖται ώς ἀκολούθως ἡ φόδη τῆς Θεοτόκου
(Λουκ. α' 46-55) [κανονικῶς μὲν εἰς τὸν ἥχον τοῦ α' κανό-
νος, ἐὰν πρόκηται νὰ ψαλοῦν τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης,
συνήθως δὲ] εἰς τὸν ἥχον τῶν καταβασιῶν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν *
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύ-
νομεν.

Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ...

Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ...

Εποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέ-
στειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ...

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους,
καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰώνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Καὶ ψάλλεται [ή θ' φόδὴ τῶν κανόνων καὶ] ἡ καταβασία
τῆς θ' φόδης.

Εἶτα ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν
ἐκφώνησιν "Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις..."

Ο χορός: Ἄμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ εἰς ἥχον β'.

Ο α' χορός: Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ο β' χορός: Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ο α' χορός: Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. * **Υψοῦτε**
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν * καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ, *

Ο β' χορός: "Οτι ἄγιος ἐστιν.

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ
θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἔὰν δὲ ἔχῃ καὶ τὸ Μηναῖον ἐξαποστειλά-
ριον, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον, καταλιμπανομένου τοῦ θεοτοκί-
ον αὐτοῦ, ψάλλεται τὸ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΟΙ ΑΙΝΟΙ

Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια ψάλλονται οἱ αἱνοὶ εἰς τὸν ἥχον
τῆς Κυριακῆς καὶ τὰ ἀναστάσιμὰ στιχηρά.

Ψαλμὸς ομη' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον
ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ²⁰.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετα καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἀρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

20. Ἐν ταῖς ἐνορίαις καταλιπτάνονται συνήθως, οὐχὶ ὁρθῶς, οἱ ἐνδιάμεσοι στίχοι καὶ μεταβαίνει ὁ α' χορὸς εἰς τὸν στίχον Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον..., ἀπὸ τοῦ ὅποιου ἀρχονται τὰ στιχηρά.

“Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς νίοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ωμθ' (149).

”**Α** σατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν
ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ
νίοι Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ
καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

“Οτι εὔδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
προαῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ¹
τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὅμοιαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν
τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς
ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Απὸ τοῦ ἐπομένου στίχου ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρά.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη
ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ων' (150).

”**Α**ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Προστίθενται δὲ καὶ οἱ ἔξῆς δύο στίχοι.

Στίχ. α'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (**Ψαλμ. θ' 33**)

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. (**Ψαλμ. θ' 1**)

Ἐάν δικαστήσῃ συμπίπτη θεομητορική ἔορτὴ ἢ προεόρτια ἢ μεθέορτα ἢ ἀπόδοσις ἔορτῆς, ψάλλονται ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἔορτῆς δ', εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω στίχων λέγονται οἱ τῆς ἔορτῆς.

Ομοίως ἐάν συμπίπτῃ μνήμη ἀγίου ἔχοντος στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλονται ταῦτα ἀντὶ τῶν ἀνατολικῶν, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα λέγονται οἱ ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἐσπερινοῦ στίχοι, ἐλλείψει δὲ τοιούτων οἱ κάτωθι.

Εἰς ἔορτὰς ἀσωμάτων.

Στίχ. α'. Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. (**Ψαλμ. ϕγ' 4**)

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. (**Ψαλμ. ϕγ' 1**)

Εἰς μνήμας ἀποστόλων.

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὄγματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν). (**Ψαλμ. ιη' 5**)

Στίχ. β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (**Ψαλμ. ιη' 2**)

Εἰς μνήμας Ἱεραρχῶν.

Στίχ. α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (**Ψαλμ. μη' 4**)

Στίχ. β'. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται. (**Ψαλμ. ςλα' 9**)

"Ἄλλος.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. (**Ψαλμ. λς' 30**)

Εἰς μνήμας μαρτύρων.

Στίχ. α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. (**Ψαλμ. ἔξι' 36**)

Στίχ. β'. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (**Ψαλμ. ιε' 3**)

Εἰς μνήμας μεγαλομαρτύρων.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. (**Ψαλμ. ἡα' 13**)

Στίχ. β'. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει. (**Ψαλμ. ἡα' 14**)

Εἰς μνήμας ὁσίων ἀνδρῶν.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φιβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (**Ψαλμ. ρια' 1**)

Στίχ. β'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. (**Ψαλμ. ριε' 6**)

Εἰς μνήμας ὁσίων ἡ μαρτύρων γυναικῶν.

Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. (**Ψαλμ. λθ' 1-2**)

Στίχ. β'. Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηγύθυνε τὰ διαβήματά μου. (**Ψαλμ. λθ' 3**)

Ο α' χορός: Δόξα, τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινόν. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριψιδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου τὸ δοξαστικὸν τῆς Κυριακῆς. Κατὰ τὰς ἐν Κυριακῇ θεομητορικὰς ἔορτὰς ἢ ἀποδόσεις δεσποτικῶν ἢ θεομητορικῶν ἔορτῶν τὸ δοξαστικὸν τῆς ἔορτῆς· διμοίως καὶ εἰς μνήμας ἐπισήμων τινῶν ἄγιων.

Ο β' χορός: Καὶ νῦν, τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Τέχος β'.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἡχιαλώτισται, * ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάραι νενέκρωται, * ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ὀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἥχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δειέσαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. Υμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, *
Ιησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτή-
τους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, *
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ
ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε. * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου. **Ἐκ γ'.**

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ
γενεᾷ. * Ἔγὼ εἶπα. * Κύριε, ἐλέησόν με. * Ἱασαι τὴν
ψυχήν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα
φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος. *
ἐλέησον ἡμᾶς. **Ἐκ γ'.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος. *
ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο β’ χορὸς ἀναστάσιμον τροπάριον.

Εἰς μὲν τοὺς ἥχους α’, β’, γ’ καὶ δ’ τὸ παρόν.

“Ηχος δ’.

Κήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν * ἄσωμεν τῷ
ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν *
καθελών γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νῖκος ἔδωκεν
ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τοὺς ἥχους πλ. α’, πλ. β’, βαρὺν καὶ πλ. δ’ τὸ πα-
ρόν.

“Ηχος β’.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας
τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύ-
ριε, * πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ὁυσάμενος *
ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστει-
λας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι’ αὐτῶν τὴν εἰρή-
νην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνε πολυέλεες.

Ἐν ταῖς ἑνογίαις φαλλομένης τῆς δοξολογίας λέγονται
χαμηλοφώνως ὑπὸ τοῦ διακόνου καὶ τοῦ ιερέως ἡ Ἐκτενής,
τὰ Πληρωτικά, ἡ εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ
Οօρδου, μετὰ δὲ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον ἀρχεται εὐθὺς
ἡ Θεία Λειτουργία.

[Ἐν ταῖς ἴ. μοναῖς αἱ δεήσεις λέγονται ἐκφώνως μετὰ τὴν
δοξολογίαν καὶ τὸ τροπάριον μετὰ δὲ τὸ Στερεώσαι
Κύριος ὁ Θεός... ἀναγινώσκεται ἡ Α' “Ωρα καὶ γίνεται
ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Θεία Λειτουργία τελεῖται μετὰ τὴν Τριθέ-
κτην “Ωραν].

B'

ΟΡΘΡΟΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

(Δεσποτικῶν, Θεομητορικῶν καὶ
ἐπισήμως ἐορταζομένων ἀγίων)

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως λέγει ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου κτλ. καὶ τὸν ἔξαφαλμόν.

‘Οἱ ἵερεὺς τὰ Εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν “Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.... (Βλ. πάντα ταῦτα ἐν σελ. 81 κ.έ.).

Οἱ χοροὶ τὸ Θεὸς Κύριος (σελ. 92) εἰς τὸν ἥχον τοῦ ἀπολυτικίου.

Εἶτα ἐν δεσποτικῇ μὲν ἡ θεομητορικῇ ἐορτῇ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς ἐκ γ', ἐν μνήμῃ δὲ ἀγίου τὸ ἀπολυτίκιον αὐτοῦ δὶς καὶ τὸ ὄμόηχον α' θεοτοκίον (σελ. 42 κ.έ.)

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος (σελ. 93)].

‘Οἱ ἵερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν “Οτι σὸν τὸ κράτος...

Οἱ χοροὶ τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς κατὰ σειράν, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα

Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν.

“Ἔχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα Πατρόι.

Ἄγιῷ Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται * καὶ καθάρ-
σει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μονά-
δι * ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιῷ Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁέιθρα, *
ἀρδεύοντα ἄπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς.

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς· "Οτι ἄγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν..."

Καὶ φάλλουν οἱ χοροὶ τὸ Πᾶσα πνοή (σελ. 96).

Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι κτλ. κατὰ τὴν
συνήθη τάξιν, καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ὁραίας
πύλης τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Ο χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν (σελ. 97)
χῦμα, καὶ οἱ χοροὶ φάλλουν τὰ μετ' αὐτὸν τροπάρια.

Ο διάκονος τὸ Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... καὶ ὁ
ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Καὶ φάλλονται οἱ κανόνες, ἐν δεσποτικῇ μὲν ἑορτῇ μετὰ
στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι²¹ ἐν θεομητορικῇ
δὲ μετὰ στίχου Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

21. Η διάταξις τοῦ ΤΜΕ (Προθεωρία § 24), καθ' ἥν οἱ κανόνες τῶν
δεσποτικῶν ἑορτῶν φάλλονται ἀνευ στίχου, διότι «οὐ στιχολογοῦνται
κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν αἱ θ' φδαι», δὲν εἶναι δόθη. Εάν ή αἰτιολογία
αὗτη ἦτο ισχυρά, θὰ ἐπρεπε κατὰ μείζονα λόγον νὰ φάλλωνται ἀνευ στί-
χων οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἀκολουθιῶν (Ἀποδείπνου, Μεσονυκτικοῦ,
Παραπλήσεως), κατὰ τὰς ὅποιας δὲν προβλέπεται ἡ στιχολογία τῶν
ἐννέα φδῶν τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει, ἀλλ' ἀντιθέτως οἱ κανόνες οὗτοι

Ἐν μνήμῃ ἀγίου ψάλλεται πρῶτον κανὼν τῆς Θεοτόκου (συνήθως ὁ τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὸς ἐν τῷ Μηναίῳ)²² καὶ εἶτα ὁ τοῦ ἀγίου μετὰ στίχου "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ' ὥδην ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν ἐκφώνησιν "Οτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...

Καὶ ψάλλονται τὰ μεσῷδια καθίσματα ἢ ἡ τυχὸν ὑπάρχουσα ὑπακοή.

Μετὰ τὴν ζ' ὥδην ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Οἱ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον, τὸν οἶκον καὶ τὸ συναξάριον.

Μετὰ τοὺς κανόνας ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς ἢ τῆς περιόδου (σελ. 203 κ.έ.)²³.

Μετὰ δὲ τὴν καταβασίαν τῆς η' ὥδης ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, ἐν μνήμῃ δὲ ἀγίου ἡ ὥδη τῆς Θεοτόκου (σελ. 102) καὶ ἐν τέλει ἡ καταβασία τῆς θ' ὥδης.

Οἱ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν ἐκφώνησιν "Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις..."

Καὶ ψάλλεται τὸ ἔξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ' ἢ τὸ τοῦ ἀγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἶτα οἱ αῖνοι (σελ. 103) μετὰ τῶν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς, ἐὰν μὲν ταῦτα εἶναι ἔξ, ἀπὸ τοῦ στίχου Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς

ψάλλονται πάντοτε μετὰ στίχων. Καὶ οἱ κανόνες τοῦ "Ορθρου λοιπὸν πρέπει νὰ ψάλλονται πάντοτε μετὰ τῶν καταλλήλων προσύμνιων (στίχων καὶ αὐτῶν συνήθως λεγομένων), ἐφ' ὅσον δὲν λέγονται οἱ στίχοι τῶν βιβλικῶν ὕδον.

22. Οὐδόλως ἀποκλείεται ὅμως ἡ πρόταξις ἄλλου κανόνος τῆς Θεοτόκου ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ Παρακλητικῇ τῇ Κυριακῇ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ ἐκάστου ἥχου ἢ ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου.

23. Περὶ τῆς ἐν ταῖς ἑνοργίαις ἐπικρατούσης συνηθείας βλ.. σημ. 19, σελ. 101.

κρῆμα ἔγγραπτον..., ἐὰν δὲ εἶναι τέσσαρα, ἀπὸ τοῦ στίχου Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ... Τὸ δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς ἡ τὸ τοῦ ἄγιου καὶ θεοτοκίον διμόνχον (σελ. 40), ἡ μεγάλη δοξολογία (σελ. 108), τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἡ τοῦ ἄγιου, καὶ ἀρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

* * *

Κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τελεῖται ὁ Ὅρθρος καὶ κατὰ τὰς ἀποδόσεις τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἔξαιρουμένου τοῦ πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

* * *

Ἐὰν θεομητορικὴ ἑορτὴ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, μετὰ τοὺς ἀναβαθμοὺς ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς. Εἶτα

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι ἄγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Οἱ χοροὶ τὸ Πᾶσα πνοὴ (σελ. 95).

‘Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι κτλ., καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ὡραίας πύλης τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ὁ προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι... (σελ. 96) καὶ τὸν ν' ψαλμὸν χῦμα (σελ. 97). Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ μετ' αὐτὸν τροπάρια τῆς ἑορτῆς.

‘Ο διάκονος· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Καὶ ψάλλονται οἱ κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν συναπτῶν εἰς τὴν γ' καὶ σ' φόδην καὶ αἱ καταβασίαι.

Μετὰ δὲ τὴν καταβασίαν τῆς η' φόδης ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός..., καὶ ψάλλεται ἡ θ' φόδη τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὅρθρου κατὰ τὴν προγραφεῖσαν τάξιν (σελ. 102 κ.έ.).

Γ'

ΟΡΘΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

(Άπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς, καὶ τοῦ Σαββάτου,
ὅταν ψάλλεται Θεὸς Κύριος)²⁴.

Ἡ ἀκολουθία μέχρι τῶν Εἰρηνικῶν τελεῖται ὡς καὶ ἐν
Κυριακῇ (σελ. 81).

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος (σελ. 92) ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον
τοῦ τυχόντος ἄγιον. Δόξα, καὶ νῦν θεοτοκίον (τῇ Τετάρτῃ
καὶ Παρασκευῇ σταυροθεοτοκίον) ὁμόχον καθημερινὸν
(βλ. σελ. 54 κ.έ.). Εἳν δὲ ὁ ἄγιος δὲν ἔχῃ ἀπολυτίκιον, ψάλ-
λεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτο-
κίου (σελ. 51).

[Εἴτα ἀναγινώσκεται τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας].

Οἱ ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν “Οτι
σὸν τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τῆς Παρα-
κλητικῆς²⁵. Ἐκάστης στιχολογίας τὸ α' κάθισμα ψάλλεται
ἄνευ στίχου τινός, τοῦ β' προτάσσεται ψαλμικὸς στίχος, ὡς
κατωτέρῳ, τοῦ δὲ θεοτοκίου τὸ Δόξα, καὶ νῦν.

24. Βλ. σημ. 9, σελ. 50.

25. “Οταν προβλέπεται ἡ στιχολογία δύο μόνον καθισμάτων Ψαλτηρί-
ου, ψάλλονται ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ
τὰ μετὰ τὴν α' καὶ τὴν γ' στιχολογίαν καθίσματα, τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Παρα-
σκευῇ τὰ μετὰ τὴν β' καὶ τὴν γ'. Ἐν ταῖς ἐνορίαις ὅμως λόγῳ τῆς πλήρους
παραλείψεως τοῦ Ψαλτηρίου δὲν τηρεῖται ἡ διάκρισις αὕτη, ἀλλὰ
ψάλλονται πάντοτε ὅλα τὰ καθίσματα κατὰ σειράν.

Οι στίχοι τοῦ β' καθίσματος.

Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ.

Εἰς τὴν α' στιχολ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
μηδὲ τῇ ὁργῇ σου παιδεύσῃς με. (**Ψαλμ. σ' 2**)

Εἰς τὴν β' στιχολ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με
κατὰ τὸ κρῆμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. (**Ψαλμ. ριη' 132**)

Εἰς τὴν γ' στιχολ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις
αὐτοῦ. (**Ψαλμ. ξις' 36**)

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Εἰς τὴν α' στιχολ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιός
ἐστιν. (**Ψαλμ. η' 5**)

Εἰς τὴν β' στιχολ. Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ^τ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (**Ψαλμ.
ογ' 12**)

Εἰς τὴν γ' στιχολ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις
αὐτοῦ. (**Ψαλμ. ξις' 36**)

Τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὴν α' στιχολ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-
γος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὄγκατα
αὐτῶν. (**Ψαλμ. ιη' 5**)

Εἰς τὴν β' στιχολ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.
(**Ψαλμ. ιη' 2**)

Εἰς τὴν γ' στιχολ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις
αὐτοῦ. (**Ψαλμ. ξις' 32**)

Τῷ Σαββάτῳ.

Τῶν μὲν μαρτυρικῶν προτάσσονται οἱ στίχοι:

α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. (Ψαλμ. ξε' 32)

β'. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (Ψαλμ. ιε' 3)

Τῶν δὲ νεκρωσίμων οἱ στίχοι:

α'. Μακάριοι οὖς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. (Ψαλμ. ξδ' 5)

β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται. (Ψαλμ. ξδ' 13)

Μετὰ τὰ καθίσματα ἀναγινώσκεται χῦμα ὁ ν' ψαλμὸς (σελ. 97) καὶ εὐθὺς ψάλλονται ἡ ἀναγινώσκονται οἱ κανόνες τῆς Ὁκτωήχου καὶ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν δὲ τὸ Μηναῖον ἔχῃ δύο κανόνας, καταλιμπάνεται ὁ β' τῆς Ὁκτωήχου.

Τὰ τροπάρια τῶν κανόνων ψάλλονται μετὰ τῶν ἔξῆς στίχων:

Τὰ κατανυκτικὰ καὶ σταυρώσιμα· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἀγίων ἐν γένει· Ἅγιοι (ἢ Ἅγιε ἢ Ἅγια) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῶν ἀσωμάτων τῇ Δευτέρᾳ· Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τοῦ Προδρόμου τῇ Τρίτῃ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῶν ἀποστόλων τῇ Πέμπτῃ· Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ θεοτοκία καὶ σταυροθεοτοκία· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Σαββάτῳ λέγονται οἱ ἔξῆς στίχοι:

Εἰς τὸν α' κανόνα· "Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ύπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης φόδης τοῦ β' κανόνος· Πρε-
σβείαῖς τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαισον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἰς τὰ λοιπὰ νεκρώσιμα· Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Εἰς τὰ θεοτοκία· 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης φόδης ψάλλονται μετὰ
τοῦ Δόξα καὶ τοῦ Καὶ νῦν.

Μετὰ τὴν γ' φόδην ψάλλεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναί-
ου.

'Ο ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν "Οτι σὺ
εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου τὸ μεσώδιον κάθισμα μετὰ
τοῦ θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου²⁶.

Μετὰ τὴν σ' φόδην ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρημὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ
Μηναίου.

'Ο ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ
εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Καὶ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ Μηναίου τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος
καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν δὲ τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ
κοντάκιον, λέγεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ως ἀκο-
λούθως.

26. Ἐν ταῖς ἐνορίαις συνήθως, ὅπως καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς (βλ. σημ.
19, σελ. 101), δὲν ψάλλονται ὅλαι αἱ φόδαι, ἀλλὰ μετὰ τὰ μεσώδια καθί-
σματα ψάλλεται εὐθὺς ὁ εἰρημὸς τῆς σ' φόδης, μετὰ δὲ τὸ κοντάκιον καὶ τὸ
συναξάριον τὸ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν... καὶ ὁ εἰρημὸς τῆς η' φόδης.

Τὰ κοντάκια τῆς ἑβδομάδος.

Τῇ Δευτέρᾳ, τῶν ἀσωμάτων.

***Ηχος β'. Αὐτόμελον.**

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, * λειτουργοί θείας δόξης, * τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί * καὶ ἀρχηγοί ἀσωμάτων, * τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε * καὶ τὸ μέγα ἔλεος, * ώς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου.

***Ηχος β'. (Τὰ ἄνω ζητῶν).**

Προφῆτα Θεοῦ * καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, * τὴν κάραν τὴν σὴν * ώς ὁόδον ἱερώτατον * ἐκ τῆς γῆς εὔραμενοι, * τὰς ιάσεις πάντοτε λαμβάνομεν. * καὶ γὰρ πάλιν, ώς πρότερον, * ἐν κόσμῳ κηρύγγεις τὴν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, τοῦ Σταυροῦ.

***Ηχος δ'. Αὐτόμελον.**

Ούψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, * τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ * τοὺς οἰκτιόμούς σου δώρησαι, * Χριστὲ ὁ Θεός· * εὑφραντον ἐν τῇ δυνάμει σου * τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, * νίκας χορηγῶν αὐτοῖς * κατὰ τῶν πολεμίων· * τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, * ὅπλον εἰρήνης, * ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν ἀποστόλων.

***Ηχος β'. Αὐτόμελον.**

Τοὺς ἀσφαλεῖς * καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, * τὴν κορυφὴν * τῶν μαθητῶν σου, Κύριε, * προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν * τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπταυσιν. * τοὺς

πόνους γάρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον * ἐδέξω ύπερ πᾶσαν δλοκάρπωσιν, * διὸ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καὶ τοῦ ἀγίου Νικολάου.

***Ηχος γ'.** (Ἡ Παρθένος σήμερον).

Ἐν τοῖς Μύροις, ἄγιε, * ἵερουργὸς ἀνεδείχθης: * τοῦ Χριστοῦ γάρ, δσιε, * τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας * ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου * ύπερ λαοῦ σου, * ἔσωσας τοὺς ἀθώους * ἐκ τοῦ θανάτου. * διὰ τοῦτο ἡγιάσθης * ὡς μέγας μύστης * Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, μαρτυρικόν.

***Ηχος πλ. δ'.** Αὐτόμελον.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως * τῷ φυτουργῷ τῆς ατίσεως * ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, * τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. * Ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις * ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * τὴν πολιτείαν σου, * διὰ τῆς Θεοτόκου * συντήρησον, πολυέλεε.

Μετὰ δὲ τὴν ή' φόδην λέγομεν· Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν... καὶ τὸν εἴρημὸν τῆς η' φόδης ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ο ιερεύς. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Καὶ στιχολογεῖται ἡ φόδὴ τῆς Θεοτόκου (σελ. 102), μεθ' ἣν φάλλεται [ῇ θ' φόδὴ τῶν κανόνων καὶ ἐν τέλει] ὁ είρημὸς τῆς θ' φόδης ἐκ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἄξιόν ἐστιν ως ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὅντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ίερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν “Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Καὶ φάλλεται τὸ ἔξαποστειλάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Έὰν δὲ τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ ἔξαποστειλάριον, φάλλεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ώς ἀκολούθως.

Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑβδομάδος²⁷.

Τῇ Δευτέρᾳ.

“Ηχος γ’. Αὐτόμελον.

‘Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις * κατακοσμήσας ώς Θεὸς * καὶ διὰ τῶν σῶν ἀγγέλων * πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, * δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῷζε.

Θεοτοκίον. “Ομοιον.

‘Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, * τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, * Χριστιανῶν ἡ προστάτις, * Παρθένε μήτηρ Κυρίου, * ἀντιλαβοῦ μου καὶ ὁῦσαι * τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ.

“Ηχος γ’. (Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις).

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην * καὶ βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, * τὸν ἐν προφήταις προφήτην * καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, * τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, * ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον

‘Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων... (ώς ἄνω).

27. Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑβδομάδος ὑπάρχουν καὶ ἐν τῇ Παρακλητικῇ, διάφορα ἐν πολλοῖς τῶν ἐνταῦθα παρατιθεμένων, τόσον εἰς τὴν περίοδον τοῦ α' ἥχου, ὅσον καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

“Ηχος β’. (Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε).

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· * Σταυρὸς ἡ ώραιότης τῆς Ἐκκλησίας· * Σταυρὸς βασιλέων τὸ κρατιώμα· * Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα· * Σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα· * καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. (Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις).

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα· * ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα· * καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα· * Οἴμοι, γλυκύτατον τέκνον, * πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου; * πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῇ Πέμπτῃ.

“Ηχος β’. (Γυναῖκες, ἀκοντίσθητε).

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον· * δραμόντες ἐκηρύξατε· * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου· * ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, * ἐκ πλάνης ἐπιστρέψαντες· * τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, * καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες· * Τριάδα σέβειν ἀγίαν, * ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

“Ετερον ὅμοιον

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα· * καὶ ἰεράρχην ἄπαντες, * τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, * Νικόλαον εὐφημοῦμεν· * πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν· * ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, * καὶ βασιλεῖ ὀπτάνεται, * σὺν Ἀβλαβίῳ κατ’ ὄναρ, * λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον. “Ομοιον.

Μαρία καθαρώτατον· * χρυσοῦν θυμιατήριον, * τῆς ἀχωρήτου Τριάδος· * δοχεῖον γεγενημένη· * ἐν ᾧ

Πατὴρ ηὐδόκησεν, * ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον * ἐπισκιάσαν σοι, Κόρη, * ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Τῷ Σαββάτῳ.

‘Ηχος γ’. (Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις).

‘Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων * ἔξουσιάζων ὡς Θεὸς * καὶ διὰ τῶν σῶν ἀγίων * πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, * δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῷζε.

Θεοτοκίον.

‘Ηχος β’. (Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε).

‘Η μεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε, * καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν * ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον * καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. * σοῖς ἔξαπόστειλον δούλοις * βοήθειαν ἐξ ἀγίου.

Εἶτα, ἐὰν μὲν τὸ Μηναῖον ἔχῃ στιχηρὰ αἷνων, ψάλλεται τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὰ στιχηρὰ μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν (βλ. σελ. 103). Εἳν δὲ τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ στιχηρά, [ἀναγινώσκονται χῦμα οἱ ψαλμοὶ τῶν αἵνων (σελ. 103) καὶ μετ’ αὐτοὺς] ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Сοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατῷ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Δόξα σοι, τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

"Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἵασαι τὴν ψυχήν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, * δ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, * σοὶ πρέπει ὑμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ιερεύς: Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν... καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας, καὶ οἱ χοροὶ τὰς οἰκείας ἀποκρίσεις: Κύριε, ἐλέησον. Παράσχου, Κύριε, κτλ.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ· καὶ τὸ μὲν α' ψάλλεται ἀνευ στίχου τινός, τῶν δὲ ἄλλων προτάσσονται οἱ κάτωθι στίχοι:

Τῇ Δευτέρᾳ, Τοίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Τοῦ β'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά· καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς νίοὺς αὐτῶν. (**Ψαλμ. πθ' 14-16**)

Τοῦ γ'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον. (**Ψαλμ. πθ' 17**)

Τῇ Πέμπτῃ.

Τοῦ β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερεόωμα. (**Ψαλμ. ιη' 2**)

Τοῦ γ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (**Ψαλμ. ιε' 3**)

Τῷ Σαββάτῳ ψάλλονται τρία μαρτυρικὰ καὶ ἐν νεκρώσιμον, ὀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, προτάσσονται δὲ οἱ ἔξης στίχοι:

Τοῦ β'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (**Ψαλμ. ξς' 36**)

Τοῦ γ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (**Ψαλμ. ιε' 3**)

Τοῦ δ'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. (**Ψαλμ. ξδ' 5**)

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον ἥ σταυροθεοτοκίον.**

Εἴτα ὁ προεστὼς ἥ ὁ ἰερεύς·

'Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, "Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (**Ψαλμ. ἡα' 2-3**)

'Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (**σελ. 22**).

'Ο ἰερεύς· "Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία..."

'Ο χορός· Ἄμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου θεοτοκίον (βλ. τὰ θεοτοκία κατω-

τέρῳ σελ. 128) ἡ τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μετὰ τοῦ θεοτοκίου (σελ. 51), καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

* * *

Μὴ τελουμένης δὲ Θείας Λειτουργίας μετὰ τὰ ἀπολυτίκια ἀναγινώσκεται [ή Α' "Ωρα καὶ μετ' αὐτὴν] ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Εἴτα ὁ ἴερεὺς τὴν ἐκτενὴν Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός... καὶ τὴν ἐκφώνησιν "Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος..."

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο ἴερεύς: Σοφία.

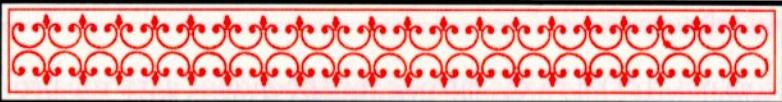
Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο ἴερεύς: Ο ὥν, εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεός...

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης: Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός...

Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυτις, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ (σελ. 46).

ΘΕΟΤΟΚΙΑ
ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΡΘΟΡΟΥ
ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΗΧΟΣ Α'.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Ἄχραντε Θεοτόκε, * ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη *
καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, * χαῖρε, Νύμφη ἀνύμ-
φευτε.

Τῇ Τρίτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ * ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν *
ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· * αὐτὸν, Θεοτόκε, ἵκε-
τευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΗΧΟΣ Β'.

Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Μήτηρ ἄγια * ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, * ἀγγελικοῖς σε
ῦμνοις τιμῶντες * εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

Сὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βιῶντες· * Χαῖρε, ἀδύ-
τους * φωτὸς νεφέλη, * αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλ-
ποις * τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Сὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βιῶντες· * Χαῖρε, ἡ ὁά-
βδος, * ἐξ ἣς ἀσπόρως * Θεὸς βλαστήσας * ἀνεῖλεν
ἐν ἔντονει τὸν θάνατον.

HXOS Γ'.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

Ἐκαστος, ὅπου σώζεται, * ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· * καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, * ως σύ, Θεοτόκε, * σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν, Θεοτόκε, * ἡ κραταιὰ βιόθεια τοῦ κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου^{*} ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, * μόνη εὐλογημένη.

Τῷ Σαββάτῳ.

Προφῆται προεκήρυξαν, * ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, * μάρτυρες ὁμολόγησαν, * καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, * Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· * διὸ καὶ μεγαλύνομεν^{*} τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

HXOS Δ'.

Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Πέμπτῃ.

Οτι πάντων ὑπάρχεις^{*} τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, * ἀνυμνεῖν σε ἀξίως^{*} μὴ εὔποροῦντες, Θεοτόκε, * δωρεάν, αἰτοῦμέν σε, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Cὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βιῶντες· * Σὺ εἶ ἡ βάτος, * ἐν ᾧ ἀφλέκτως^{*} Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα^{*} τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Cὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βιῶντες· * Σὺ εἶ τὸ ὄρος, * ἐξ οὗ ἀρρήτως^{*} ἐτμήθη λίθος καὶ πύλας^{*} τοῦ ἄδου συνέτριψεν.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Τῇ Δευτέρᾳ Τετάρτῃ, Παρασκευῇ καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, * Χριστὲ ὁ Θεός, * νίοὺς φωτὸς δι’ αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, * τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, * ὅῦσαι λαόν σου συνήθως * κραυγάζοντά σοι ἔκτενῶς· * Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς * καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, * ἵνα βιῶμέν σου· * Χαῖρε, ἀειπάρθενε.

ΗΧΟΣ ΠΛ Δ'.²⁸

Τῇ Δευτέρᾳ.

Χαῖρε, ἡ πύλη * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, * ἦν ὁ Ὅψιστος μόνος διώδευσε * καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Παρθένε ἄχραντε, * σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, * κινοῦσα σπλάγχνα μητρικὰ * τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου, Ἀχραντε, * τῶν προφητῶν ὑπάρχει * καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· * διὸ σε Θεοτόκον * ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες * εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

28. Δὲν παραθέτομεν θεοτοκία εἰς τοὺς ἥχους πλ. β' καὶ βαρύν, διότι δὲν ὑπάρχουν ἀπολυτίκια ἁγίων εἰς τοὺς ἥχους τούτους.

Δ'

ΟΡΘΡΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(“Οταν ψάλλεται Ἄλληλούια)

“Οταν τῷ Σαββάτῳ τύχῃ ἄγιος μὴ ἔχων δοξαστικόν, ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μέχρι καὶ τῶν Εἰρηνικῶν τελεῖται ὡς προεγράφη (σελ. 81 κ.έ.).

Εἶτα ἀντὶ τοῦ Θεὸς Κύριος ψάλλεται τὸ Ἄλληλούια τετράκις ἐκ γ', τὸ πρῶτον ἀνευ στίχου, τὰ δὲ λοιπὰ μετὰ στίχων ὡς ἀκολούθως.

“**Ηχος β'.**

‘Ο α' χορός· Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

‘Ο β' χορός· Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. (Ψαλμ. ἔδ' 5)

Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

‘Ο α' χορός· Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται. (Ψαλμ. κδ' 13)

Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

‘Ο β' χορός· Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ. ριδ' 13)

Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

“**Ηχος β'.**

‘**Α**πόστολοι, μάρτυρες καὶ προφῆται, * ἵεράρχαι, ὅσιοι καὶ δίκαιοι, * οἵ καλῶς τὸν ἄγῶνα τελέσαντες * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παρρησίαν ἔχοντες

πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν * ως ἀγαθὸν ἵκετεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι, Κύριε, * ως ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, * καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον συγχώρησον * οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, * εἰ μὴ σύ, ὁ δυνάμενος * καὶ τοῖς μεταστᾶσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄγια * ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, * ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

[Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ ις' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου].

Οἱ ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν "Οτι σὸν τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλονται τρία μαρτυρικὰ καθίσματα τοῦ ἥχου, τὸ α' ἀνευ στίχου, τὰ δὲ ἄλλα μετὰ στίχων:

Στίχ. α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.
(Ψαλμ. ξς' 36)

Στίχ. β'. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (Ψαλμ. ιε' 3)

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

[Εἶτα στιχολογεῖται ὁ Ἀμωμος εἰς στάσεις δύο· ὁ τελευταῖος στίχος ἐκάστης στάσεως ψάλλεται ἐκ γ' εἰς ἥχον πλ. α'].

Τῇς α' στάσεως.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Τῆς β' στάσεως.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

[Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.]

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

*** Ήχος πλ. α' .**

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγίων ὁ χορὸς * εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς * καὶ θύραν παραδείσου· * εὗρω κάγω * τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· * τὸ ἀπολωλός * πρόβατον ἐγώ εἰμι· * ἀνακάλεσαι με, * Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἀμνὸν * τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες * καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες * καὶ πρὸς ζωὴν * τὴν ἀγήρω, ἄγιοι, * καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες, * τοῦτον ἐκτενῶς, * μάρτυρες, αἵτησασθε * ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν * τὴν στενὴν βαδίσαντες * τεθλιψμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· * οἱ τὸν σταυρὸν * ὡς ζυγὸν ἀράμενοι * καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, * δεῦτε ἀπολαύετε * ἢ ήτοί μασα ὑμῖν βραβεῖα * καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι * τῆς ἀρρήτου δόξης σου, * εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· * οἰκτείρησον * τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, * καὶ καθάρισον σῇ εὐσπλαγχνίᾳ * καὶ

τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, * παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Ο πάλαι μὲν * ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με * καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, * παραβάσει * ἐντολῆς δὲ πάλιν με * ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἣς ἐλήφθην, * εἰς τὸ καθ' ὅμοιώσιν ἐπανάγαγε * τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Α νάπαυσον, * ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου * καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, * ὅπου χοροὶ * τῶν ἀγίων, Κύριε, * καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· * τοὺς κεκοιμημένους * δούλους σου ἀνάπαυσον, * παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπὲς * τῆς μᾶς Θεότητος * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βιωντες· * "Ἄγιος εῖ, * ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, * ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα· * φώτισον ἡμᾶς * πίστει σοι λατρεύοντας * καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, * ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα * εἰς πάντων σωτηρίαν, * δι' ἣς γένος τῶν ἀνθρώπων * εὔρατο τὴν σωτηρίαν· * διὰ σοῦ εὔροιμεν παράδεισον, * Θεοτόκε ἄγνη εὐλογημένη.

Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός.
Ἐκ γ'.

‘Ο ιερεὺς τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων, ὁ δὲ χορὸς εἰς ἑκάστην αἴτησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον γ’.

Εἶτα ὁ ιερεὺς τὴν εὐχὴν ‘Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων... καὶ τὴν ἑκφώνησιν “Οτι σὺ εἶ ή ἀνάστασις...

‘Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι καθίσματα.

‘Ηχος πλ. α’.

‘Ἄλλοι νάπαισον, Σωτήρ ἡμῶν, * μετὰ δικαιῶν τοὺς δούλους σου * καὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, * παρορῶν ὡς ἀγαθὸς * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν * τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ * καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάλιν.

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ * καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

‘Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, * Χριστὲ ὁ Θεός, * νίοὺς φωτὸς δι’ αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ δὲ τὰ καθίσματα ὁ ν’ ψαλμὸς χῦμα (σελ. 97) καὶ ψάλλονται ἡ ἀναγινώσκονται οἱ κανόνες κατὰ τὴν προγραφεῖσαν τάξιν (σελ. 118).

Άλλὰ μετὰ τὴν ζ’ φόδήν, ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ κοντάκιον, λέγεται τὸ νεκρώσιμον μετὰ τοῦ οἴκου.

‘Ηχος πλ. δ’.

Μετὰ τῶν ἀγίων * ἀνάπαισον, Χριστέ, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, * οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

‘Ο οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, * ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον * οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν * καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, * καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με * καὶ εἰπών μοι· “Οτι γῆ εῖ * καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· * ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα * ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὥδην * τὸ Ἀλληλούια.

Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

‘Ομοίως καὶ ἔξαποστειλάριον, ἐὰν δὲν ἔχῃ τὸ Μηναῖον, φάλλεται τὸ τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου (σελ. 123).

Εἰς τοὺς αἴνους (σελ. 103) ψάλλονται τὰ μαρτυρικὰ τοῦ ἥχου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἶτα· Σοὶ δόξα πρέπει κτλ. χῦμα (σελ. 123).

‘Ο ιερεὺς τὰ Πληρωτικὰ καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Καὶ ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα ἀπόστιχα τοῦ Θεοφάνους μετὰ τῶν οἰκείων στίχων.

Εἶτα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι..., τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια Ἀπόστολοι, μάρτυρες κτλ. (σελ. 131), καὶ ἀρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δὲ Θείας Λειτουργίας, ἡ ἀκολουθία ἀποπληροῦται ώς προεγράφη (σελ. 127).

* * *

Κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τελεῖται ὁ Ὅρθρος καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ψυχῶν (Ἀπόκρεω καὶ Πεντηκοστῆς), ώς ἐπίστης καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, ἐὰν δὲν τύχῃ κατ' αὐτὰ ἡ ἐօρτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἐօρταζομένου ἄγιου.

E'

ΟΡΘΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ
(Άπο Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς)

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν μετὰ τὸν Εὐλογητὸν λέγεται τὸ τρισάγιον καὶ παραλειπομένων τῶν τροπαρίων Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου κτλ., ὁ ἀναγνώστης λέγει· Κύριε, ἐλέησον ιβ'. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ. Οἱ ιερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ δόμοισσιν..., καὶ ἀναγινώσκεται ὁ ἑξάφαλμος.

Κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ὁ Ορθός ἀρχεται κατὰ τὴν συνήθη τάξιν (σελ. 81 π.é.).

Μετὰ δὲ τὰ Εἰρηνικὰ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀλληλούια τετράκις ἐκ γ' εἰς τὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδος μετὰ τῶν ἑξῆς στίχων.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὁρθοῖζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, οἱ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.
(**Ησ. κς' 9**)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.
(**Ησ. κς' 9**)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τὸν ὑπεναντίους ἔδεται.
(**Ησ. κς' 11**)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.
(**Ησ. κς' 15**)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ τριαδικοὶ ὑμνοὶ τοῦ τυχόντος ἥχου, ἐκαστος τῶν ὁποίων μετὰ τὰς λέξεις Ἅγιος, ἄγιος, ἄγιος εἰ, ὁ Θεός, συμπληροῦται ὡς ἔξῆς:

‘Ο α’ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, ἦτοι:

Τῇ Δευτέρᾳ· Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Τρίτῃ· Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ· Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ· Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο β’ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου (ἢ τοῦ ὁσίου ἢ τοῦ ἀθλοφόρου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

Ἐὰν ὅμως ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ’ ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται καὶ ὁ β’ ὡς ὁ α’. Ἄλλα τῇ Πέμπτῃ συμπληροῦται διὰ τοῦ Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου... διὰ τὸν ἄγιον Νικόλαον. Ἐὰν δὲ ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ’ ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ, συμπληροῦται διὰ τοῦ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου...

‘Ο γ’ πάντοτε διὰ τῆς φράσεως· Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ τριαδικοὶ ὑμνοὶ.

‘Ηχος α’

Сωματικαῖς μιօρφώσεσι * τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων * πρὸς νοερὰν καὶ ἄυλον * ἀναγόμενοι ἔννοιαν * καὶ τρισαγίῳ μελῳδήματι * τρισυποστάτου Θεότητος * ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, * χερουβικῶς βοήσωμεν· * Ἅγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων δυνάμεων * χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, * τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἰνον· * Ἄγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὑπνου * προσπίπτομέν σοι, ἀγαθέ, * καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὑμνον * βοῶμέν σοι, δυνατέ· * Ἄγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τίχος β' .

Ἄκτιστε φύσις, * ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, * τὰ χεῖλη ἡμῶν ἄνοιξον, * ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίν σου, βοῶντες· * Ἄγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἀνω δυνάμεις * μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, * ἐπινίκιον ὑμνον * προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ· * Ἄγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Τῆς αλίνης καὶ τοῦ ὑπνου * ἔξεγείρας με, Κύριε, * τὸν νοῦν μου φώτισον * καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἄνοιξον * εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἀγία Τριάς· * Ἄγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τίχος γ' .

Πατέρα ἄναρχον, * Υἱὸν συνάναρχον, * Πνεῦμα συναῖδιον, * Θεότητα μίαν * χερουβικῶς δοξάσωμεν· * Ἄγιος, ἄγιος * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαιρετε, * Μονὰς τρισυπό-
στατε καὶ συναῖδιε, * σοὶ ώς Θεῷ * τῶν ἀγγέλων
τὸν ὑμνὸν κραυγάζομεν * Ἀγιος, ἄγιος * ἄγιος εἰ, ὁ
Θεός...

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτής ἐπελεύσεται * καὶ ἐκάστου αἱ
πράξεις γυμνωθήσονται * ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν *
ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός * Ἀγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ
Θεός * διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

*
Ηχος δ' .

Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα * καὶ σέ, Χριστὲ ὁ Θε-
ός, * καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα * χερουβικῶς
δοξολογεῖν τολμῶντες, λέγομεν * Ἀγιος, ἄγιος, * ἄγιος
εἰ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Ως αἱ τάξεις νῦν τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, * καὶ στά-
σεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς * ἐπινίκιον
ὑμνὸν προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ· * Ἀγιος, ἄγιος, * ἄγιος
εἰ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Τὸν νοερῶν σου λειτουργῶν * προσφέρειν οἱ θυητοί,
τὸν ὑμνὸν τολμῶντες λέγομεν * Ἀγιος, ἄγιος, *
ἄγιος εἰ, ὁ Θεός * διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*
Ηχος πλ. α' .

Υμνωδίας ὁ καιρός * καὶ δεήσεως ὥρα· * ἐκτενῶς
βιωμέν σοι, τῷ μόνῳ Θεῷ * Ἀγιος, ἄγιος, * ἄγιος
εἰ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Εἰκονίζειν τολμῶντες * τὰ νοερά σου σπρατεύματα, *
Τριάς ἄναρχε, * στόμασιν ἀναξίοις βιωμένη σοι· *
Ἄγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Οὖν μήτρα παρθενικῇ χωρηθεὶς * καὶ τῶν κόλπων
τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθείς, * σὺν ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς
πρόσδεξαι, * Χριστὲ ὁ Θεός, βιωντάς σοι· * Ἅγιος,
ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον
ἡμᾶς.

*
Ηχος πλ. β'.

Ασωμάτοις στόμασιν, * ἀσιγήτοις δοξολογίαις, * τὰ
έξαπτέρυγα ἄδουσί σοι * τὸν τρισάγιον ὑμνον, ὁ
Θεός ἡμῶν * καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς * ἀναξίοις χείλεσιν *
αἴνον σοι ἀναπέμπομεν· * Ἅγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ
Θεός...

Δόξα Πατρί.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβίμ, * ἐξιστάμενα
τρόμῳ τὰ Σεραφίμ, * τὸν τρισάγιον ὑμνον * προσ-
φέρει, ἀσιγήτῳ φωνῇ· * μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βιωμεν οἱ
ἀμαρτωλοί· * Ἅγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα * ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
δοξάσωμεν * καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὑμνον βοήσω-
μεν· * Ἅγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεο-
τόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΗΧΟΣ ΒΑΡΩΣ.

Ο ύψιστῳ δυνάμει * χερουβικῷς ἀνυμνούμενος * καὶ θεϊκῇ δόξῃ * ἀγγελικῷς προσκυνούμενος, * πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς * ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι· * Ἀγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Ως ὑπνον τὸν ὄκνον * ἀποθεμένη, ψυχή, * διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν * δεῖξον τῷ Κριτῇ * καὶ ἐν φόβῳ βόησον· * Ἀγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΗΧΟΣ πλ. δ'.

Ορᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, * ἵπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ * τὸ ἔνθεον μέλος * τῆς τρισαγίας φωνῆς· * μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί· * Ἀγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρόι.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, * ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· * καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, * ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον· * Ἀγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει * τῶν πταισμάτων ἡμῶν * καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, * τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, * μετὰ ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι· * Ἀγιος, ἄγιος, * ἄγιος εἰ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

[Μετὰ δὲ τοὺς τριαδικοὺς ὕμνους ἀναγινώσκονται τὰ ὠρισμένα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου].

‘Ο ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν “Οτι σὸν τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα ὡς ἔξῆς: Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τὰ ἐκ τῆς Ὁκτωήχου καθίσματα (κατανυκτικὰ ἢ σταυρώσιμα ἢ ἀποστολικά), ἅτινα εὑρίσκονται εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριῳδίου μετὰ δὲ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Τριῳδίου.

Μετὰ τὰ καθίσματα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα (σελ. 97).

‘Ο ιερεὺς: Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Οἱ χοροὶ τὸ Κύριε, ἐλέησον τετράκις ἀνὰ γ'.

‘Ο ιερεὺς: Ἐλέει καὶ οἰκτιῷμοῖς...

‘Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἀναγινώσκονται ἐκ τοῦ Μ. Ὡρολογίου αἱ ἑννέα φδαί, ὄλοκληροι μὲν αἱ ἔξῆς:

Τῇ Δευτέρᾳ: α', η', θ' (ἡ τοῦ Ζαχαρίου).

Τῇ Τρίτῃ: β', η', θ'.

Τῇ Τετάρτῃ: γ', η', θ'.

Τῇ Πέμπτῃ: δ', η', θ'.

Τῇ Παρασκευῇ: ε', η', θ'.

Τῶν δὲ λοιπῶν ἡ ἀρχή, (δηλ. ὁ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς στίχος, λ.χ. Τῷ Κυρίῳ ἥσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἢ “Ἄγιος εῖ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου κτλ.), καὶ οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ τριῷδια τῆς ἡμέρας εἰς τὰς οἰκείας φδὰς μετὰ στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' φδὴν ψάλλεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου, πλὴν τῆς Τετάρτης, καθ' ἣν ψάλλεται ὁ τοῦ Τριῳδίου²⁹.

29. Δὲν εἶναι ὁρθὴ ἡ διάταξις τοῦ ΤΜΕ (Τυπ. Τριῳδίου § 19) ὅτι μετὰ τὴν γ' φδὴν ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ ὁ εἰρημὸς τῆς α' καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ τῆς β', ὅμοιῶς μετὰ τὴν ε' τῇ Πέμπτῃ ὁ εἰρημὸς τῆς δ' καὶ τῇ Παρασκευῇ ὁ τῆς

‘Ο ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν “Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ φάλλονται τὰ μεσόδια καθίσματα τοῦ Μηναίου.

Μετὰ τὴν οὐρανού ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρημὸς τοῦ Μηναίου.

‘Ο ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο ἀναγνώστης τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἥχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Μετὰ τὴν η' ωρὴν Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν... καὶ τὸν εἰρημὸν τῆς η' ωρῆς τοῦ β' τριωδίου.

‘Ο ιερεὺς· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Καὶ στιχολογεῖται, ώς συνήθως, ἡ φόδη τῆς Θεοτόκου (σελ. 102), μεθ' ἣν φάλλεται [ή θ' φόδη τῶν κανόνων καὶ ἐν τέλει] ὁ εἰρημὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ Ἄξιόν ἐστιν... (σελ. 120).

‘Ο ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν “Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Καὶ φάλλεται ἐκ γ' τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος, συμπληρούμενον, ώς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι, ἢτοι:

Τὸ α' διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος:

Τῇ Δευτέρᾳ· Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ· Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ· Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ· Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων καὶ σῶσόν με.

ε', ἐκείνων δηλ. διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουν τριώδια. Οἱ εἰρημοὶ οὗτοι ὑπάρχουν βεβαίως ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἀλλὰ διὰ νὰ φάλλονται κατ' ἀρχαίαν τάξιν εἰς τὸ τέλος τῶν οἰκείων ωρῶν καὶ ὅχι εἰς τὸ τέλος τῆς γ' καὶ τῆς οὐρανού, εἰς τὰς ὁποίας φάλλεται πάντοτε ὁ εἰρημὸς τοῦ τελευταίου κανόνος.

Τὸ β' διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ γ' διὰ τοῦ Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.

Σημειωτέον ὅτι τῶν φωταγωγικῶν τοῦ πλ. β' καὶ τοῦ βαρόεος ἥχου ἡ συμπλήρωσις γίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μετὰ τῆς λ. Κύριε. Π.χ. Προστασίαις, Κύριε, τῶν ἀσωμάτων κατάπεμψον **κτλ.**

Τὰ φωταγωγικὰ τῶν ὄκτὼ ἥχων.

Ἡχος α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, * τὴν ψυχὴν μου καθάρισον * ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Ἡχος β'.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀῖδιον * ἔξαπόστειλον, Κύριε, * καὶ φώτισον τὰ ὅμματα * τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Ἡχος γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, * Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Ἡχος δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, * τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν * ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καθάρισον * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Ἡχος πλ. α'.

Φωτοδότα Κύριε, * ἔξαπόστειλον τὸ φῶς σου * καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

ΤΗΧΟΣ ΠΛ. β'.

(Π)ροστασίαις, Κύριε, τῶν ἀσωμάτων) * κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ φῶς σου τὸ ἄιδιον.

ΤΗΧΟΣ ΒΑΡΩΣ.

(Π)ροστασίαις, Κύριε, τῶν ἀσωμάτων) * φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος³⁰.

ΤΗΧΟΣ ΠΛ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων, Χριστέ, * φώτισόν με ἐν σοὶ *(προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Εἶτα [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνων χῦμα (σελ. 103) καὶ] ἡ δοξολογία Σοὶ δόξα πρέπει... (σελ. 123).

Οἱ ἰερεὺς τὰ Πληρωτικὰ καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν φάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἵτοι τὸ ἴδιόμελον τοῦ Τριῳδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῷ τοῦ ἐλέους σου... (σελ. 125). Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἡ σταυροθεοτοκίον.

Οἱ προεστῶς ἡ ὁ ἰερεὺς: Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι...

Οἱ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Οἱ ἰερεὺς: Ὡτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

30. Ἄντι τοῦ φωταγωγικοῦ τούτου ὑπάρχει ἐν τῷ Τριῳδῷ τὸ κάπωθι, συμπληρούμενον εἰς τὸ τέλος, ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἥχων.

ΤΗΧΟΣ ΒΑΡΩΣ.

Διέγειρόν με, Κύριε * πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν * καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν * τὸ θέλημά σου, Ἀγιε, * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) καὶ σῶσόν με.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ παρόν τροπάριον.

Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, * ἐν οὐρανῷ ἐστά-
ναι νομίζομεν. * Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, * ἄνοι-
ξον ἡμῖν * τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέον. Ἐν
ὄνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: ‘Ο ὁν, εὐλογητὸς Χριστός...

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς: Ἐπουράνιε βασιλεῦ... (σελ. 64).

Καὶ ποιοῦμεν τὰς μετανοίας, μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου
Ἐφραίμ πτλ. (σελ. 64).

Καὶ ἀκολούθως ἀναγινώσκονται αἱ Ὡραι.

ΣΤ'

ΟΡΘΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Περὶ τὴν 11ην μ.μ. ὥραν τοῦ Μ. Σαββάτου τελεῖται ἡ ἀκολουθία τῆς Παννυχίδος ώς ἀκολούθως:

‘Ο ιερεύς· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο προεστός ἡ ὁ ιερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐρανίε... (σελ. 21).

‘Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

‘Ο ιερεύς· “Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία...

‘Ο ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον ιβ'. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν... καὶ τὸν ν' ψαλμὸν (σελ. 97).

Καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου Κύματι θαλάσσης μετὰ τῆς καταβασίας εἰς τὸ τέλος ἑκάστης φόδης.

Μετὰ τὴν θ' φόδην λέγεται ἔνδον τοῦ Βήματος τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον “Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον (σελ. 43), ἡ ἐκτενῆς ὑπὸ τοῦ ιερέως καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

‘Ο ιερεὺς κρατῶν Σταυρὸν καὶ λαμπάδα ἀνημμένην καλεῖ τὸν πιστὸν ὅπως ἀνάφουν τὰς λαμπάδας αὐτῶν ψάλλων τὸ παρόν.

“Ηχος πλ. α'.

Δεῦτε λάβετε φῶς * ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς * καὶ δοξάσατε Χριστὸν * τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Τὸ αὐτὸν ἐπαναλαμβάνουν καὶ οἱ χοροί.

Εἶτα ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ ψάλλοντες τὸ παρόν.

Τ'Ηχος πλ. β'.

Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ, * ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς. * καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον * ἐν καθαρῷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις, ἵνα διαφέρει τὸ φθάσωμεν εἰς τὴν προητοπειασμένην ἔξεδραν.

Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι κτλ., καὶ ὁ ἰερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ο χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀρχεται εὐθὺς

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Ο ιερεύς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο χορός· Ἄμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ ιερέως καὶ τῶν χορῶν τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ (σελ. 72).

Εἶτα ὁ διάκονος τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ὁ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα..."

Καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψάλλοντες τὸν κανόνα Ἀναστάσεως ἡμέρα... Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης φρεσκάς ψάλλεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἅπαξ, καὶ γίνεται ὑπὸ τοῦ διακόνου μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ ιερέως.

Μετὰ τὴν γ' φρέσκην ψάλλεται ἡ ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ορθρον...

Μετὰ τὴν ζ' ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες..., ὁ οἶκος Τὸν πρὸ δὲ ἥλιου Ἡλιον..., καὶ τὸ συνάξιον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἶτα τὸ Ἀναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι ἐκ γ' καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ γ'.

Μετὰ τὴν ή' φόδην καὶ τὴν συναπτὴν διάκονος. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' φόδη μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἀκολούθως³¹.

Ἔχος α'.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν ἐθελουσίως * παθόντα καὶ ταφέντα * καὶ ἔξαναστάντα * τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου...

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν ἔξαναστάντα * τριήμερον ἐκ τάφου, * Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου...

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, * τὸ ζωόθυτον θῦμα, * ἀμνὸς Θεοῦ δὲ αἷρων * τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

"Ω θείας! ὡ φίλης...

Χριστὸς πᾶσα κτίσις * ἀγάλλεται καὶ χαίρει, * δτὶ Χριστὸς ἀνέστη * καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

"Ω θείας! ὡ φίλης...

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τῆς τρισυποστάτου * καὶ ἀδιαιρέτου * Θεότητος τὸ κράτος.

"Ω Πάσχα τὸ μέγα...

31. Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰ συνήθως φαλλόμενα μεγαλυνάρια. Κατωτέρω ὅμως (σελ. 153) παραθέτομεν πάντα τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐναλάσσωνται χάριν ποικιλίας. Ὄπωσδήποτε ὅμως πρέπει νὰ φάλλωνται τὸ α' μεγαλυνάριον, τὸ τριαδικὸν καὶ τὸ θεοτοκίον καὶ τὸ Ὁ ἄγγελος ἐβόα εἰς τὴν καταβασίαν.

Kai vñv.

Xαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· * χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε, δεδοξασμένη· * σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη * τριήμερος ἐκ τάφου.

*Ω Πάσχα τὸ μέγα...

Καταβασία:

Oἄγγελος ἐβόα * τῇ κεχαριτωμένῃ· * Ἀγνὴ Παρθένε, χαῖρε· * καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· * ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη * τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου...

Tὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς. Tὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἄπαξ.

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν ἐκφώνησιν "Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις..."

Καὶ φάλλεται τὸ ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ὑπνώσας ἐκ γ'.

Εἶτα τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Αἰνεῖτε αὐτὸν (σελ. 103)· παραλειπομένων δὲ τῶν ἐνδιαμέσων στίχων φάλλονται ἀπὸ τοῦ στίχου Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ... τέσσαρα ἀναστάσιμα στιχηρὰ τοῦ α' ἥχου καὶ τὰ τοῦ Πάσχα Πάσχα ιερὸν κτλ. μετὰ τῶν στίχων Ἀναστήτω ὁ Θεὸς κτλ. (σελ. 72). Δόξα, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ'.

Καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἰερέως ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χρυσοστόμου³². Εἴθισται δέ, ὅπως ὁ

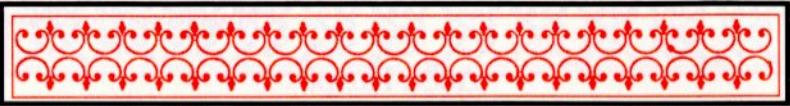
32. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν σῆμερον συνήθειαν ὁ λόγος οὗτος ἀναγινώσκεται εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας. Ή δρθὴ ὅμως θέσις αὐτοῦ εἶναι εἰς τὸ τέλος τοῦ "Ορθού, ώς ὁρίζεται ἐν τῷ Πεντηκοσταριῳ. Οὕτως ἐπισφραγίζεται δι' αὐτοῦ ὁ "Ορθός, προετοιμάζονται δὲ οἱ πιστοὶ διὰ τὴν θείαν κοινωνίαν. (Περισσότερα περὶ αὐτοῦ βλ. εἰς Τερατικὸν ἐκδ. 2002, σελ. 331).

λαὸς ἀναφωνῇ τὰς λέξεις ἐπικράνθη καὶ ἀνέστη, δσάκις λέγει αὐτὰς ὁ ἀναγινώσκων. Μετὰ δὲ τὸν λόγον ψάλλει ὁ α' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός... (σελ. 304), καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

* * *

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς τάξιν τελεῖται ὁ "Ορθρος καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Διακανησίμου ἑβδομάδος καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀλλ' ἡ ἔναρξις γίνεται διὰ τοῦ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὅμοιουσίῳ... ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, παραλείπεται δὲ ὁ λόγος τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτοῦ.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

“**Ηχος α'**.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν ἐθελουσίως * παθόντα
καὶ ταφέντα * καὶ ἐξαναστάντα * τριήμερον ἐκ
τάφου.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν ἐξαναστάντα * τριήμερον
ἐκ τάφου * Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, * τὸ ζωόθυτον θῦμα, *
ἀμνὸς Θεοῦ δι αἵρων * τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

Οἄγγελος ἐβόα * τῇ κεχαριτωμένῃ * Ἄγνη Παρθέ-
νε, χαῖρε * καὶ πάλιν ἐρῶ * Χαῖρε δι σὸς Υἱὸς
ἀνέστη * τριήμερος ἐκ τάφου.

Μαγδαληνὴ Μαρία * προσέδραμε τῷ τάφῳ * καὶ τὸν
Χριστὸν ἴδοῦσα * ώς κηπουρὸν ἥρωτα.

Αγγελος ἐξαστράπτων * ταῖς γυναιξὶν ἐβόα * Παύ-
σασθε τῶν δακρύων, * δι Χριστὸς ἀνέστη.

Εξύπνησας ὑπνώσας * νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος, *
βασιλικῶς βρυχήσας * ώς ἐξ Ἰούδα λέων.

Οτι Χριστὸς ἀνέστη * τὸν θάνατον πατήσας * καὶ
τοὺς νεκροὺς ἐγείρας, * λαοί, ἀγαλλιᾶσθε.

Χήμερον πᾶσα κτίσις * ἀγάλλεται καὶ χαίρει, * δι
Χριστὸς ἀνέστη * καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Χήμερον δι Δεσπότης * ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, * ἐγείρας
τοὺς δεσμίους, * οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε * δεινῶς
κεκρατημένους.

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τῆς τρισυποστάτου * καὶ
ἀδιαιρέτου * Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Xαῖρε Παρθένε, χαῖρε· * χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε,
δεδοξασμένη· * σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη * τριήμερος
ἐκ τάφου.

ΤΑΞΙΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Προκειμένου νὰ χροστατήσῃ ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸν Ὁρθρον, προσέρχεται εἰς τὸν ναὸν πρὸ τῶν καταβασιῶν καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ α' χροῦ ψάλλοντος ἀργῶς τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα. Άφοῦ δὲ ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον, λαμβάνοντα εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ ποιοῦντες μετάνοιαν καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ οἱ μέλλοντες νὰ ιερουργήσουν ιερεῖς καὶ διάκονοι καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ φάλται καὶ ὁ ἀναγνώστης.

Οἱ ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀντὶ τοῦ α' χροῦ τὰς καταβασίας, τὴν θ' ὡδὴν καὶ τὰ ἔξαποστειλάρια.

Ἐν Κυριακῇ, ἐὰν τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον ἀναγνωσθῇ μετὰ τὰς καταβασίας, ὁ ἀρχιερεὺς λέγει πρὸ αὐτοῦ τὸ Εἰρήνη πᾶσι καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν· μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι... Ψαλλούμενοι δὲ τοῦ ν' ψαλμοῦ κατέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ, ὅτε ὁ χορὸς ψάλλει ἀργῶς τὸν στίχον Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπτησας..., ἀσπάζεται πρῶτος τὸ ιερὸν Εὐαγγέλιον· εὐλογήσας δὲ τὸν λαόν, τοῦ α' χροῦ ψάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα, ἐπιστρέφει εἰς τὸν θρόνον.

Μετὰ τὰ ἔξαποστειλάρια ὁ κανονάρχης ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἐκφωνεῖ, ώς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τὸ Κέλευσον, δέσποτα ἄγιε. Ἡχος (δεῖνα) (βλ. σελ. 76)· καὶ οἱ χοροὶ ἀρχονται τῶν αἵνων.

Μετὰ δὲ τὸ Αἶνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ... ὁ α' χορὸς ψάλλει ἀργῶς εἰς ἥχον βαρύν.

Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε, φύλαττε.

Τούτου ψαλλομένου ὁ ἀρχιερεὺς λαμβάνει καιρὸν διὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ τέλος εὐλογεῖ τὸν λαὸν διὰ τοῦ τρικηρίου, τοῦ β' χοροῦ ψάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα.

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν, τὸ δοξαστικὸν καὶ τὴν μεγάλην δοξολογίαν.

Ἀρχομένης τῆς δοξολογίας ὁ ἀρχιερεὺς ἐξέρχεται τοῦ Ιεροῦ, προπορευομένων τῶν διακόνων καὶ τῶν Ἱερέων καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον.

Μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν τελεῖται ἡ ἀρτοκλασία, ἐὰν ὑπάρχῃ, ώς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ (σελ. 37), καὶ μετὰ τὸ Πλοιύσιοι ἐπτώχευσαν... ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον. Ἔάν δὲ δὲν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία, εὐθὺς μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον καὶ ἀρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

* * *

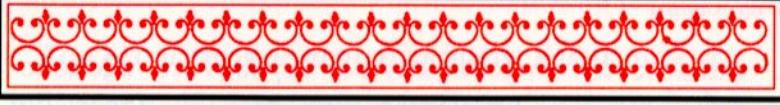
Ἐάν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς πρόκηται νὰ ἐνδυθῇ ἐκτὸς τοῦ Βήματος, λαμβάνει καιρὸν μετὰ τὴν δοξολογίαν, τοῦ α' χοροῦ ψάλλοντος ἀργῶς Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα..., ἀκολούθως δὲ ἐνδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, τοῦ β' χοροῦ ψάλλοντος ἀργῶς τὸ Ἀνωθεν οἱ προφῆται... ἢ τὸ Περίζωσαι τὴν δόμιμαίαν σου..., καὶ τέλος εὐλογεῖ τὸν λαὸν διὰ τῶν δικηροτρικήρων, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα, καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον καὶ τότε ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον καὶ ἀρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

* * *

Εἰς δὲ τοὺς Ὀρθόδοξους τῆς Μ. Ἐβδομάδος ὁ ἀρχιερεὺς προσέρχεται εἰς τὸν ναὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀκολουθίας καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, ώς συνήθως, χροστατεῖ ἀπὸ τοῦ παραθρονίου μὲν μέχρι τῆς Μ. Πέμπτης, ἀπὸ τοῦ θρόνου δὲ εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἄγίων Παθῶν καὶ τοῦ Ἐπιταφίου καὶ λέγει αὐτὸς τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε..., τὸν ἔξαφαλμον, τὸν

ν' ψαλμόν, τὴν δοξολογίαν, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολο-
γεῖσθαι..., καὶ τὸ Ἐπουράνιε βασιλεῦ ἢ τὸ Στερεώσαι
Κύριος ὁ Θεός..., ψάλλει τὴν θ' φόδην καὶ τὸ ἔξαποστειλά-
ριον καὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν πρὸ τοῦ Ἔναγγελίου καὶ πρὸ τῆς
εὐχῆς τῆς κεφαλοκλίσίας. Εἰς δὲ τὸ Αἴνειτε αὐτόν... τῶν
αἰνῶν κατελθών τοῦ παραθρονίου ἢ τοῦ θρόνου ἀσπάζεται
τὴν εἰκόνα τοῦ Νυμφίου (ἢ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου ἢ τὸν
Ἐσταυρωμένον ἢ τὸν Ἐπιτάφιον) καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν,
τοῦ α' χοροῦ ψάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα, ἐπι-
στρέφει εἰς τὸ παραθρόνιον ἢ τὸν θρόνον³³.

33. Ἀναλυτικώτερον τὰ περὶ τῶν ἀρχιερατικῶν χοροστασιῶν κατὰ τὴν
Μ. Ἐβδομάδα βλ. εἰς τὴν Ἅγιαν καὶ Μεγάλην Ἐβδομάδα, ἔκδ. 4ην τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1999, σελ.
395-399.

ΤΑΞΙΣ ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

“Οταν μέλλῃ νὰ τελεσθῇ ἀγρυπνία, μετὰ τὴν Θ’ “Ωραν τελεῖται ὁ Μικρὸς Ἐσπερινὸς ὡς ἀκολούθως.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ἀναγινώσκεται ὁ προοιμιακὸς ψαλμός. Τὰ Εἰρηνικὰ δὲν λέγονται, ἀλλ’ εὐθὺς φάλλεται τὸ Κύριε, ἐκένροξα καὶ τὸ Κατευθυνθήτω, παραλειπομένων δὲ τῶν ἐνδιαμέσων στίχων λέγονται οἱ τελευταῖοι μετὰ τῶν στιχηρῶν. Μετὰ δὲ τὸ Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν λέγεται εὐθὺς τὸ Φῶς Ἰλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Καταξίωσον, Κύριε. Παραλειπομένων δὲ τῶν Πληρωτικῶν φάλλονται εὐθὺς τὰ ἀπόστιχα. Εἶτα τὸ Νῦν ἀπολύεις καὶ τὸ τρισάγιον. Ὁ Ἱερεὺς: “Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία... Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια. Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς: Σοφία. Ὁ ὥν, εὐλογητός... καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις κατὰ τὴν συνήθη τάξιν (σελ. 46).

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

‘Ἐπιστάντος τοῦ καιροῦ τῆς ἀγρυπνίας ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ἄνευ τῆς εὐχῆς Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα... Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἀποδείπνου ὁ Ἱερεὺς θυμιᾶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ τὸν ναὸν ὅλον, προπορευομένου τοῦ διακόνου ἡ τοῦ ἀναγνώστου μετὰ λαμπάδος, τοῦ χοροῦ φάλλοντος ἀργῶς.

Κύριε, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιον σου ἐν φόβῳ σου.

“Οταν δὲ ὑποστρέφοντες φθάσουν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὁ λαμπαδοῦχος ἐκφωνεῖ· Κέλευσον. Καὶ ὁ Ἱερεὺς πρὸ τῶν

βημοθύρων Κύριε, εὐλόγησον. **Καὶ εἰσελθών εἰς τὸ Ίερὸν ἐκφωνεῖ** Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο χορός Ἀμήν.

Καὶ ὁ προεστὼς ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν (σελ. 23) μέχρι τοῦ δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Καὶ οἱ χοροὶ φάλλουν τὰ

Ἄνοιξαντάρια

Τίχος πλ. δ'.

Ἀ νοίξαντός σου τὴν χεῖρα, * τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· * ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, * ταραχθήσονται. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, * καὶ ἐκλείψουσι * καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, * καὶ κτισθήσονται, * καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. * Δόξα σοι, Πάτερ· * δόξα σοι, Υἱέ· * δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· * εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. * Δόξα σοι, ἅγιε· * δόξα σοι, Κύριε· * δόξα σοι, βασιλεὺ οὐρανίε. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν * καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· * ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων * καὶ καπνίζονται. * Δόξα σοι, ἅγιε· * δόξα σοι, Κύριε· * δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, * ψαλῶ τῷ Θεῷ μου,
ἔως ὑπάρχω. * Δόξα σοι, τρισυπόστατε Θεότης, *
Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα· * σὲ προσκυνοῦμεν καὶ δοξά-
ζομεν. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἄλληλούια.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, * ἐγὼ δὲ εὐφρανθή-
σομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. * Δόξα σοι, Πάτερ ἄναρχε· * δόξα
σοι, Υἱὲ συνάναρχε· * δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, *
τὸ ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· * Τριάς ἀγία, δόξα σοι. *
Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἄλληλούια.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς * καὶ ἀνομοι, *
ῶστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. * Δόξα σοι, Πάτερ· * δόξα
σοι, Υἱέ· * δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * Τριάς ἀγία,
δόξα σοι. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἄλληλούια.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. * Οἱ λιος ἔγνω
τὴν δύσιν αὐτοῦ· * ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. * Δόξα
σοι, βασιλεῦ ἐπουρανίε· * δόξα σοι, παντοκράτορ, *
σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἄλλη-
λούια.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε! * πάντα ἐν
σοφίᾳ ἐποίησας. * Δόξα σοι, Πάτερ ἀγέννητε· * δόξα
σοι, Υἱὲ γεννητέ· * δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τὸ
ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον * καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυό-
μενον. * Τριάς ἀγία, δόξα σοι. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. *
Ἄλληλούια.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ὄντι Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.**

**Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός.
Ἄλληλούια.**

Ἄλληλούια, ἄλληλούια, ἄλληλούια: δόξα σοι, ὁ Θεός.
Ἄλληλούια.

Ἄλληλούια, ἄλληλούια, ἄλληλούια: δόξα σοι, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι (ἢ δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι).

Άκολούθως λέγονται τὰ Εἰρηνικά καὶ τελοῦνται τὰ τοῦ Μεγάλου Έσπερινοῦ, ώς διετάχθησαν ἐν σελ. 28 π.έ., μέχρι τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλοκλισίας.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου... ἀπερχόμεθα εἰς τὴν λιτήν (ἐσωνάρθηκα) ψάλλοντες τὰ ίδιόμελα τῆς λιτῆς.

Ο διάκονος: Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ομοίως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δεήσεις.

Μετὰ δὲ τὴν δέησιν Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι... τὸ Κύριε, ἐλέησον μ' (τετράκις ἀνὰ τ') καὶ γ'.

Ο ιερεύς: Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...

Ο χορός: Άμήν.

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεύς: Δέσποτα πολυέλεε...

Καὶ ὑποστρέφομεν εἰς τὸν ναόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὰ ἀπόστιχα.

Εἶτα ὁ προεστὼς τὸ Νῦν ἀπολύεις (σελ. 41)

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγομένης δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς ἐκ γ', ἐν μνήμῃ δὲ ἀγίου τὸ ἀπολυτίκιον αὐτοῦ δίς καὶ ἀντὶ ἄλλου θεοτοκίου τὸ παρὸν ἀργῶς.

Τίχος πλ. α'.

Θεοτόκη Παρθένε, * χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. * εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ * καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, * δῖ Σωτῆρα ἔτεκες * τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο λερεύς: Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας...

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο ἀναγνώστης χῦμα:

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. **Ἐκ γ'**. Δόξα, καὶ νῦν.

Καὶ τοὺς κάτωθι στίχους τοῦ λγ' (33) ψαλμοῦ.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκένραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ὁύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ᾧδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Καὶ ψάλλουν οἱ χοροί·

***Ηχος βαρύς.**

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, * οἱ δὲ ἐκξητοῦντες τὸν Κύριον * οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. **'Ἐκ γ'.**

'Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

'Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

'Ο Ἱερεύς: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

'Ο χορός: Ἄμήν.

Ἀκολούθως τίθεται ἀνάγνωσις. Καὶ ὁ μὲν ἀναγνώστης λέγει τὸν τίτλον τοῦ ἀναγνώσματος καὶ ἐκφωνεῖ· Εὐλόγησον, δέσποτα.

'Ο δὲ Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

'Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν. Καὶ ἄρχεται τῆς ἀναγνώσεως.
Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἄρχεται

Ο ΟΡΘΡΟΣ

'Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης λέγει: Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ κτλ. καὶ ἀναγινώσκει τὸν ἔξαψαλμον (σελ. 81).

'Ο Ἱερεὺς τὰ Εἰρηνικά, ὁ δὲ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν τὸ Σοί, Κύριε.

'Ο Ἱερεύς: "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα..."

'Ο χορός: Ἄμήν. Καὶ ψάλλεται τὸ Θεὸς Κύριος (σελ. 92) καὶ τὰ ἀπολυτίκια.

Είτα ἀναγινώσκονται τὰ ὠρισμένα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, μεθ' ἔκαστον δὲ αὐτῶν γίνεται μικρὰ συναπτή καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς³⁴.

Μετὰ δὲ τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας ψάλλεται

‘Ο πολυέλεος.

Ψαλμὸς ρὸδ’ (134).

Δοῦλοι Κύριον. Ἄλληλούϊα.

Ἄινεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, * αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον. * Ἄλληλούϊα.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, * ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. * Ἄλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος. * ψάλατε τῷ ὄνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. * Ἄλληλούϊα.

“Οτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, * Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. * Ἄλληλούϊα.

“Οτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, * καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς. * Ἄλληλούϊα.

Πάντα, ὅσα ἡθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν * ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, * ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. * Ἄλληλούϊα.

Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, * ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν * ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. * Ἄλληλούϊα.

“Ος ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου * ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως ατήνους. * Ἄλληλούϊα.

34. Τὴν ἀκριβῆ τάξιν τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου μετὰ τῶν συναπτῶν κλπ. βλ. ἐν σελ. 93.

Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου,
Αἴγυπτε, * ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. *
Ἄλληλούια.

“Ος ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ * καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς
κραταιούς. * Ἀλληλούια.

Τὸν Σηών βασιλέα τῶν Ἀμορραίων * καὶ τὸν Ὁγ βα-
σιλέα τῆς Βασάν * καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. *
Ἄλληλούια.

Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, * κληρονο-
μίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

“Οτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ * καὶ ἐπὶ τοῖς δού-
λοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. * Ἀλληλούια.

Τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνων ἀργύριον καὶ χρυσίον, * ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων. * Ἀλληλούια.

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν. * ὁ φθαλμὸς ἔχου-
σι καὶ οὐκ ὄψονται. * Ἀλληλούια.

“Ωτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται. * οὐδὲ γάρ ἐστι
πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. * Ἀλληλούια.

“Ομοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ * καὶ
πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτοῖς. * Ἀλληλούια.

Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. * οἶκος
Ἀαρὼν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. * οἶκος Λευΐ, εὐλογή-
σατε τὸν Κύριον. * Ἀλληλούια.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, * εὐλογήσατε τὸν Κύ-
ριον. * Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών * ὁ κατοικῶν Ιερου-
σαλήμ. * Ἀλληλούια.

Ψαλμὸς ρλε' (135).

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τὴν σελήνην καὶ τὸν ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἔξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Ἐν χειρὶ κραταιὰ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τὸν Σηών βασιλέα τῶν Ἀμορραίων. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ τὸν Ὡγ βασιλέα τῆς Βασάν. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

"Οτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

'Ο διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

'Εξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. * Ἀλληλούια. * "Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἑορτῆς.

Κατὰ δὲ τὰς θεομητορικὰς ἑορτὰς ψάλλεται ἐκλογὴ στίχων ἐκ τοῦ μδ' (44) ψαλμοῦ ὡς ἀκολούθως.

Λόγον ἀγαθόν. Ἀλληλούια.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου * λόγον ἀγαθόν. * Χαῖρε, παντάνασσα πανύμνητε, * μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Ἀλληλούια.

Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. * Χαῖρε, βασίλισσα τῶν ἀγγέλων, * Δέσποινα τοῦ κόσμου. * Ἀλληλούια.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος * γραμματέως ὁξυγράφου. * Χαῖρε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, * πατριαρχῶν ἡ δόξα. * Ἀλληλούια.

Ὦραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. * Χαῖρε, ἀγνή παρθένε, * Θεόνυμφε Δέσποινα. * Ἀλληλούια.

'Εξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. * Χαῖρε, ἄσπιλε, ἀμόλυντε, * ἄφθορε Παναγία. * Ἀλληλούια.

Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. * Χαῖρε, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπὶς * καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια. * Ἀλληλούια.

Περίζωσαι τὴν δόμφαιάν σου * ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ. * Χαῖρε, κεχαριτωμένῃ· μετὰ σοῦ ὁ Κύριος * καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν. * Ἀλληλούια.

Τῇ ώραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. * Χαῖρε, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ * καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. * Ἀλληλούια.

*Ἐντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε. * Χαῖρε, παρθενε Θεοτόκε, * ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη. * Ἀλληλούια.

*Ἐνεκεν ἀληθείας * καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. * Χαῖρε, Μαρία, κυρία πάντων ἡμῶν * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων. * Ἀλληλούια.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου. * Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε, * τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα. * Ἀλληλούια.

*Ἐλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. * Χαῖρε, Μαρία, * κυρία πάντων ἡμῶν * χαῖρε, μήτηρ τῆς ζωῆς. * Ἀλληλούια.

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. * Χαῖρε, ὑπερευλογημένη, * ὑπερδεδοξασμένη. * Ἀλληλούια.

Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. * Χαῖρε, ἄχραντε Θεοτόκε, * ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. * Ἀλληλούια.

*Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε * καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου. * Χαῖρε, παράδεισε ἀγιώτατε· * χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου * καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. * Χαῖρε, ἀγία ἀγίων μείζων! * χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε. * Ἀλληλούια.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν * οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. * Παναγία Παρθένε, ἐπάκουουσον * τῆς φωνῆς τοῦ

ἀχρείου ἵκέτου σου· * στεναγμοὺς τῆς καρδίας προσφέ-
ρειν σοι * ἀενάως εὐόδωσον, Δέσποινα. * Ἀλληλούια.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου * ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ. * Παναγία Παρθένε, Θεόνυμφε, * τὴν οἰκτρὰν
λειτουργίαν μου πρόσδεξαι * καὶ Θεῷ τῷ εὐσπλάγχνῳ
προσάγαγε, * ὅπως χαίρων δοξάζω, πανάμωμε. *
Ἀλληλούια.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον καὶ τὴν ἐκλογὴν ψάλλονται τὰ
παρόντα.

Δόξα. Τριαδικόν. Ἡχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν * καὶ τὸν Υἱὸν δοξολο-
γήσωμεν * καὶ τὸ πανάγιον ὁμοῦ * πάντες Πνεῦμα
ἀνυμνήσωμεν, * κράζοντες καὶ λέγοντες. * Παναγία
Τριάς, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν μητέρα σου προσάγει σοι * εἰς Ἱκεσίαν ὁ λαός
σου, Χριστέ· * ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς * τοὺς
οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν, ἀγαθέ, * ἵνα σε δοξάζωμεν, *
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ ιερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν "Οτι
ηὐλόγηται σου τὸ ὄνομα..."

Καὶ ψάλλονται τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα. Εἶτα τὸ
α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου (σελ. 111) καὶ τὸ
προκείμενον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν συνή-
θη τάξιν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθού" (βλ. σελ. 96 κ.έ.). Καὶ
μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... ψάλλονται οἱ
κανόνες καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθού" κατὰ τὸ σύνθητος.

Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην δοξολογίαν καὶ τὸ ἀπολυτίκιον
λέγονται ἐκφώνως ἡ Ἐκτενής, τὰ Πληρωτικὰ καὶ ἡ εὐχὴ τῆς

κεφαλοκλισίας καὶ γίνεται ἡ μεγάλη ἀπόλυτις ἄνευ τοῦ Δι'
εὐχῶν. Εὐθὺς δὲ ἐπισυνάπτεται ἡ Α' "Ωρα καὶ μετ' αὐτὴν
λέγεται ἡ μικρὰ ἀπόλυτις καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

"Η δὲ Γ' καὶ ἡ ΣΤ' "Ωρα καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται
εἴτε εὐθύς, εἴτε μετά τινα διακοπήν.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(Χρυσοστόμου ἢ Μ. Βασιλείου)

ΕΝΑΡΞΙΣ - Α' ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ

Ο διάκονος: Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ο ιερεύς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός...

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Οι χοροὶ εἰς ἔκάστην δέησιν Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεύς: "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα..."

Ο χορός: Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται τὸ α' ἀντίφωνον, ἦτοι ἐν Κυριακῇ ἡ μνήμη ἄγιου ἡ α' στάσις τῶν τυπικῶν, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ.

Ψαλμὸς ρβ' (102). **"Ηχος πλ. δ'.**

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ως ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς νίοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἄμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

὾τι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταί-
ωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυ-
νεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἴκτείρει πατὴρ νίούς, φάτείρησε Κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος
τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

὾τι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ
οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ νίοῖς σίδων τοῖς φυλάσ-
σουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἥτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ
ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
δυνατοὶ ἴσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι
τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ἄντι τῆς α' στάσεως τῶν τυπικῶν ψάλλεται σήμερον χάριν συντομίας τὸ κάτωθι³⁵.

Άντίφωνον Α'.

Τίχος β'. Ψαλμὸς οβ' (102).

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. (**οβ' 1**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. (**οβ' 2**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. (**οβ' 19**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

35. Περὶ τῶν ἀντιφώνων τῆς Θ. Λειτουργίας βλ. τὰς ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ παρατηρήσεις (σελ. 11 κ.έ.).

Στιχ. δ'. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. (οβ' 22)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἐօρτῇ ἢ μεθέօρτῳ ἡμέρᾳ
λέγεται τὸ α' ἀντίφωνον αὐτῆς (βλ. σελ. 245 κ.έ.).

Κατὰ δὲ τὰς καθημερινὰς λέγεται τὸ κάτωθι³⁶.

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ηα' (91).

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου, "Υψιστε. (ηα' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρῷ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (ηα' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. "Οτι εὐφροανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί
σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.
(ηα' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. "Οτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (ηα' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

36. Τὰ ἀντίφωνα ταῦτα κάλλιστα εἶναι δυνατὸν νὰ λέγονται καὶ κατὰ
τὰς Κυριακὰς (βλ. σελ. 16). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὸ β' ἀντίφωνον
δέον νὰ λεχθῇ ἐφύμινον Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν..., εἰς δὲ τὸ
γ' τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίζιον τοῦ τυχόντος ἥχου. Βλ. καὶ τὰς ἐν τῇ
Εἰσαγωγῇ παρατηρήσεις (σελ. 18).

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἄπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς ἀποδόσεως
ψάλλονται καθ' ἐκάστην τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα (σελ. 269).

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλεται τὸ β' ἀντίφωνον, ἦτοι ἐν Κυριακῇ ἡ μνήμη
ἄγιου ἡ β' στάσις τῶν τυπικῶν. Ἀρχεται δὲ ὁ β' χορός.

Ὕχος β'.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἄγιῳ Πνεύματι.

Ψαλμὸς ωρε' (145).

Αἶνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ
ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἵς
οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογι-
σμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασ-
σαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα
κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοῖς τυφλούς·
Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους· Κύριος ἀγαπᾶ δικαίους·
Κύριος φυλάσσει τοὺς προστηλύτους.

Όρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ο μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὅν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

"**Η** ἀντ' αὐτῆς χάριν συντομίας τὸ κάτωθι.

Ἀντίφωνον Β'.

Τίχος β'. Ψαλμὸς ριμε' (145).

Στίχ. α'. Αἴνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. (ριμε' 1-2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, (**ἢ** ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός), * ψάλλοντάς σου· Ἄλληλούια.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. (ριμε' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. (ριμε' 6)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (ῷμε' 10)

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

‘Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

‘Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ μεθεόρτῳ ἡμέρᾳ λέγεται τὸ β' ἀντίφωνον αὐτῆς.

Κατὰ δὲ τὰς καθημερινὰς τὸ κάτωθι.

‘Αντίφωνον Β'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς ՚β' (92).

Στίχ. α'. ‘Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (՚β' 1)

Πρεσβείαις τῶν ἄγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. (՚β' 1)

Πρεσβείαις τῶν ἄγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (՚β' 4)

Πρεσβείαις τῶν ἄγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτυριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἄγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (՚β' 5)

Πρεσβείαις τῶν ἄγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν.

‘Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

ANTIFΩΝΟΝ Γ'

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν ἐκφώνησιν “Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Καὶ ψάλλεται τὸ γέντιφωνον, ἀρχομένου τοῦ αὐτοῦ χοροῦ,
ἥτοι ἐν Κυριακῇ οἱ μακαρισμοὶ εἰς τὸν τυχόντα ἥχον.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ
πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσον-
ται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν
γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύ-
νην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ἄπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου συμφάλλονται τὰ τροπάρια τῶν
μακαρισμῶν ὡς ἀκολούθως.

Ἐν ψιλῇ Κυριακῇ τὰ ὀκτὼ ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ
τυχόντος ἥχου.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ τύχῃ ἑορταζόμενος ἄγιος, ψάλλονται
τέσσαρα ἀναστάσιμα καὶ τέσσαρα ἐκ τῆς σὲ φόδης τοῦ κανό-
νος τοῦ ἄγιου.

Ἐν μηνῇ ἑορταζομένου ἄγιου ἐκτὸς Κυριακῆς ψάλ-
λονται τέσσαρα τροπάρια ἐκ τῆς γέντιφωνος φόδης καὶ τέσσαρα ἐκ τῆς
σὲ τοῦ κανόνος τοῦ ἄγιου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν
ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ νίοι Θεοῦ κληθή-
σονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι
αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ὄημα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι
ἔνεκεν ἐμοῦ.

Χαιρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ἄντι τῶν μακαρισμῶν ψάλλεται χάριν συντομίας τὸ κάτωθι.

Ἄντιφωνον Γ'.

Ὕχος ὁ τυχών. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἥχου.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 4)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἐν μνήμῃ ἑօρταζομένου ἀγίου ἐκτὸς Κυριακῆς λέγονται ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω οἱ προσιδιάζοντες εἰς τὸν ἄγιον στίχοι (βλ. σελ. 106).

Ἐν δεσποτικῇ ἡ θεομητορικῇ ἑօρτῃ ἡ ἐν μεθεόρτῳ ἡμέρᾳ λέγεται τὸ γ' ἀντίφωνον αὐτῆς.

Κατὰ δὲ τὰς καθημερινὰς τὸ κάτωθι.

Ἀντίφωνον Γ'. Ὕχος β'. Ψαλμὸς ηδ' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (ηδ' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (**ἢδ' 2**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. "Οτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (**ἢδ' 3**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Η ΕΙΣΟΔΟΣ

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

'Ο διάκονος· Σοφία· ὅρθοι.

'Ο α' χορὸς τὸ εἰσοδικόν.

***Ηχος β'**.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν * καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. * Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν * (**ἢ** ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός), *

'Ο β' χορός· ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

'Εὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ Ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν, ὁ δὲ β' χορός ἐπαναλαμβάνει τὸ Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Κατὰ τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς ἔχούσας ἴδιον εἰσοδικὸν θεομητορικὰς καὶ κατὰ τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν ψάλλονται τὰ εἰσοδικὰ αὐτῶν (βλ. σελ. 245 κ.έ.).

Απὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται καθ' ἐκάστην τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα (σελ. 270).

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Μετὰ τὸ εἰσοδικὸν ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν ἐναλλὰξ τὰ ἀπολυτίκια καὶ τὸ κοντάκιον ως ἀκολούθως:

Ἐν Κυριακῇ τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἥχου, τὸ τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας, (ἐὰν ἐψάλῃ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος), τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, [ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου]³⁷ καὶ τέλος Δόξα, καὶ νῦν³⁸ τὸ κοντάκιον τῆς περιόδου (βλ. σελ. 275 κ.έ.).

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ ἐν ἀποδόσει ἑορτῆς ἐκτὸς Κυριακῆς ψάλλεται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ τύχῃ θεομητορικὴ ἑορτή, ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, [ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου] καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ καταλιμπάνεται.

Ἐν προεορτίῳ ἢ μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν ἀποδόσει ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, [ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου] καὶ τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου ἀγίου ἐκτὸς Κυριακῆς ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου, τὸ τοῦ ναοῦ καὶ τὸ κοντάκιον τῆς περιόδου.

Ἐν ψιλῇ καθημερινῇ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἑβδομάδος (σελ. 51), τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (σελ. 119).

Ἐὰν συλλειτουργοῦν πολλοὶ ἵερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ α' ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον.

Ἐὰν δὲ τελῆται μνημόσυνον, πρὸ τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ ναοῦ ψάλλεται ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν κεκοιμημένων.

37. Η ὑπακοὴ δὲν ψάλλεται συνήθως ἐν ταῖς ἐνορίαις.

38. Πρὸ τοῦ κοντακίου δρθὸν εἶναι νὰ λέγεται τὸ Δόξα, καὶ νῦν, διότι τὸ κοντάκιον εἶναι τὸ δοξαστικὸν τοῦ γ' ἀντιφώνου (βλ. τὰς ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ παρατηρήσεις, σελ. 14).

‘Ηχος πλ. δ’.

Μνήσθητι, Κύριε, * ώς ἀγαθὸς τοῦ δούλου σου (**ἢ** τῆς δούλης σου **ἢ** τῶν δούλων σου) * καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (**ἢ** ἡμαρτον) συγχώρησον· * οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, * εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος * καὶ τῷ μεταστάντι (**ἢ** τῇ μεταστάσῃ **ἢ** τοῖς μεταστᾶσι) δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ἰερεύς· “Οτι ἄγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο α' χορός· Ἄμήν.

Καὶ φάλλεται ὁ τρισάγιος ὑμνος, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ.

‘Αγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἴσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. **Ἐκ γ'**. Εἴτα

‘Ο β' χορός· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

‘Ο α' χορός· Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

‘Ο β' χορός· Ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α' χορός· Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός.

‘Ο β' χορός· Ἅγιος ἴσχυρός.

‘Ο α' χορός· Ἅγιος ἀθάνατος.

‘Ο β' χορός· Ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οταν συλλειτουργοῦν δύο **ἢ** περισσότεροι ἰερεῖς, ὁ τρισάγιος ὑμνος φάλλεται πεντάκις, ἵτοι δἰς ὑπὸ τῶν χορῶν, ἔπειτα ὑπὸ τῶν ἰερέων, εἴτα ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἰερέων· καὶ μετὰ τοῦτο **ὁ β' χορός· Δόξα Πατρὶ κτλ.** ώς ἀνωτέρῳ.

Όμοιώς ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὅμνος καὶ ἐν ἀρχιερατικῇ Λειτουργίᾳ. Ἄλλὰ πρὸ τοῦ Δύναμις ψάλλεται πάλιν ὁ τρισάγιος ὅμνος ὑπὸ τῶν Ἱερέων ἀργότερον εἰς τέσσαρας στάσεις, ἀνὰ μέσον δὲ αὐτῶν λέγει ἐκ γ'

‘Ο ἀρχιερεύς· Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ...

‘Ο χορός· Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα (ἢ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν Ἄμήν).

Μετὰ δὲ τὸ Δύναμις ὁ διάκονος· Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς.

Καὶ ψάλλουν αὐτὸς οἱ Ἱερεῖς.

‘Ο διάκονος ἐπαναλαμβάνει αὐτὸς δίς, καὶ ψάλλεται τοῦτο ὑφ' ἑκάστου τῶν χορῶν.

Εἶτα ὁ διάκονος· Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Καὶ ψάλλουν αὐτὸς οἱ Ἱερεῖς.

Ἐπειτα ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ διακόνου ἡ φήμη τοῦ Ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως καὶ ψάλλεται ἐκ γ' ὑπὸ τῶν Ἱερέων καὶ ἑκατέρου τῶν χορῶν.

Ἐν δὲ τῷ ακλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐκφωνεῖται πρῶτον ἡ φήμη τοῦ πατριάρχου καὶ ψάλλεται ἄπαξ ὑπὸ τῶν Ἱερέων, ἐπειτα ἡ φήμη τοῦ λειτουργοῦντος ἀρχιερέως ώς ἀνωτέρῳ.

Ἡ φήμη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

(Δεῖνος) τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη.

Ἡ φήμη μητροπολίτου.

(Δεῖνος) τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ θεοπροβλήτου μητροπολίτου τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως..., (ύπερτίμου καὶ ἐξάρχου...), ἡμῶν δὲ πατρὸς καὶ ποιμενάρχου (ἢ Ἱεράρχου), πολλὰ τὰ ἔτη.

Κατὰ τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων καὶ κατὰ τὴν α' μεθέορτον αὐτῶν ἡμέραν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα, τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ψάλλεται τὸ κάτωθι.

‘**Ηχος α'**.

Ο σοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, * Χριστὸν ἐνεδύσασθε. * Ἄλληλούια.

Κατὰ δε τὰς ἑορτὰς τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸ ἔξῆς.

‘**Ηχος β'**.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, * καὶ τὴν ἄγιαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν.

* * *

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τρισαγίου.

[‘Ο ἀναγνώστης· Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου].

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν³⁹.

‘Ο ἀναγνώστης ἀπαγγέλλει τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἀναγνώσματος.

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς καὶ εὔκρινῶς τὴν τεταγμένην περικοπήν, μεθ' ἥν

‘Ο ιερεύς· Εἰρήνη σοι.

39. Δὲν εἶναι ὁρθή ἡ ἐπικρατοῦσα συνήθεια νὰ ἐκφωνῆται τὸ Πρόσχωμεν μεταξὺ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ στίχου.

‘Ο δὲ ἀναγνώστης λαμβάνει εὐλογίαν παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.

Καὶ ψάλλεται τὸ Ἄλληλούια μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς: Σοφίᾳ· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἄγιου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο α' χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο διάκονος: Ἐκ τοῦ κατά (...) ἄγιου Εὐαγγελίου...

‘Ο Ἱερεὺς: Πρόσχωμεν.

‘Ο α' χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο διάκονος ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν τεταγμένην εὐαγγελικὴν περικοπήν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου

‘Ο Ἱερεὺς: Εἰρήνη σοι.

‘Ο α' χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

ΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ

‘Ο διάκονος ἐκφωνεῖ τὴν ἐκτενῆ δέησιν Εἴπωμεν πάντες κτλ., τοῦ χοροῦ ἐπιλέγοντος εἰς ἑκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον τοίς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

‘Ο Ἱερεὺς: “Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος...

‘Ο χορός: Άμήν.

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεήσεις, ὁ δὲ χορὸς εἰς ἑκάστην Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος: Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν...

‘Ο χορός: Σοί, Κύριε.

‘Ο Ἱερεὺς: Ινα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν...

‘Ο χορός: Άμήν.

‘Ο διάκονος: “Οσοι κατηχούμενοι προέλθετε...” Οσοι πιστοί...

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος: Σοφία.

‘Ο ιερεύς: “Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...”

‘Ο χορός: Ἀμήν.

‘Ο διάκονος πάλιν: “Ετι καὶ ἔτι...” Ἀντιλαβοῦ... Σοφία, ὡς ἀνωτέρω.

‘Ο ιερεύς: “Οπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου...”

‘Ο χορός: Ἀμήν.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

‘Ο α΄ χορός ψάλλει ἀργῶς εἰς τὸν ἥχον τῆς ἡμέρας τὸν χερουβικὸν ὑμνον.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες * καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι * τὸν τρισάγιον ὑμνον προσάρδοντες, * πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, *

‘Ο β΄ χορός:

‘Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, *

‘Ο διάκονος: Πάντων ὑμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεός...

Καὶ συνεχίζει ὁ β΄ χορός:

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως * διορυφορούμενον τάξεσιν. * Ἄλληλούια.

Αντὶ τοῦ ὑμνου τούτου τῇ Μ. Πέμπτῃ ψάλλεται ὁ κάτωθι.

‘Ο α΄ χορός. Ἡχος πλ. β΄.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ * σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, * κοινωνόν με παράλαβε. * οὐ μὴ γὰρ τοῖς

ἐχθροῖς σου * τὸ μιστήριον εἴπω· * οὐ φίλημά σοι δώσω, * καθάπερ ὁ Ἰούδας· *

Ο διάκονος: Πάντων ὑμῶν...

Ο β' χορός:

Άλλ' ώς ὁ ληστὴς ὅμοιογῶ σοι· * Μνήσθητί μου,
Κύριε, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ ὁ κάτωθι.

Ο α' χορός. Ἡχος πλ. α'.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία * καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου * καὶ μηδὲν γῆγενον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· * ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων * καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων * προσέρχεται σφαγιασθῆναι * καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· * προηγοῦνται δὲ τούτου * οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων * μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας *

Ο διάκονος: Πάντων ὑμῶν...

Ο β' χορός:

Τὰ πολυόμματα Χερουβίμ* καὶ τὰ ἔξαπτέρυγα Σεραφίμ, * τὰς ὄψεις καλύπτοντα * καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· * Ἀλληλούια.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ο διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν δέησιν...

Ο χορός εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ο χορός εἰς ἐκάστην αἴτησιν: Παράσχου, Κύριε.

Ο διάκονος: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεύς: Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ...

Ο χορός: Άμήν.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

‘Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι...

‘Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο διάκονος: Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους...

‘Ο α’ χορός:

Πατέρα, Υἱὸν * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, * Τριάδα ὁμοούσιον * καὶ ἀχώριστον.

Εἰς τὰ συλλείτουργα ἀντ’ αὐτοῦ τὸ κάτωθι:

Άγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχυς μου. * Κύριος στερέωμά μου * καὶ καταφυγή μου καὶ ὁρύστης μου.

‘Ο διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο προεστώς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, * Πατέρα, παντοκράτορα, * ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, * ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, * τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, * τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα * πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. * Φῶς ἐκ φωτός, * Θεὸν ἀληθινὸν * ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, * γεννηθέντα, * οὐ ποιηθέντα, * ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, * δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους * καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν * καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου * καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου * καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν * ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου * καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, * κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς * καὶ καθεξόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης * κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς: * οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τὸ Κύριον, * τὸ ζωο-
ποιόν, * τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, * τὸ σὺν
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον * καὶ συνδοξαζό-
μενον, * τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἄγιαν, * καθολικὴν * καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

‘Ομοιογῶ ἐν βάπτισμα * εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

‘Ο διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

‘Ο χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

‘Ο Ἱερεύς: Ή χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ...

‘Ο β’ χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

‘Ο Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α’ χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β’ χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

‘Ο Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὑμνον ἔδοντα...

‘Ο α’ χορός:

‘Αγιος, ἄγιος, ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, * πλήρης ὁ
οὐρανὸς * καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. * ‘Ωσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις: * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι
Κυρίου. * ‘Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

‘Ο χορός: Ἀμήν.

‘Ο ιερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο χορός: Ἀμήν.

‘Ο ιερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν...

‘Ο β' χορός.

Σὲ ὑμνοῦμεν, * σὲ εὐλογοῦμεν, * σοὶ εὐχαριστοῦμεν,
Κύριε, * καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο ιερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

‘Ο α' χορός τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῇ Θ. Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου.

”**Α**ξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν δεσποτικῇ ἥ θεομητορικῇ ἔορτῇ καὶ ἐν ἀποδόσει ἔορτῇς ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἔορτῆς (βλ. σελ. 288 κ.έ.).*

Ἐν δὲ τῇ Θ. Λειτουργίᾳ τοῦ Μ. Βασιλείου ψάλλεται πάντοτε τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον.

”**Ε**πὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ κτίσις, * ἐγγέλων τὸ σύστημα * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, * ἡγιασμένε ναὲ * καὶ παράδεισε λογικέ, * παρθενικὸν καύχημα, * ἐξ ἡς Θεὸς ἐσαρκώθη * καὶ παιδίον γέγονεν * ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. * τὴν γὰρ σὴν μήτραν * θρόνον ἐποίησε * καὶ τὴν σὴν γαστέρα * πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. * Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Ο ιερεύς: Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε...

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος: Καὶ ὃν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει...

Ο χορός: Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ο ιερεύς: Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι...

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο ιερεύς: Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη...

Ο χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ο διάκονος: Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες...

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος: Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων...

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος: Ὁπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν...

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

[Ο διάκονος: Ὑπὲρ τοῦ ὁυσθῆναι...

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν... κλπ.

Ο χορός εἰς ἔκάστην αἴτησιν: Παράσχου, Κύριε.]⁴⁰

Ο διάκονος: Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως...

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Καὶ ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος καὶ τοῦ λαοῦ ἡ

40. Αἱ δεήσεις αὗται, λεχθεῖσαι καὶ προηγουμένως, δὲν ὑπῆρχον ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, παρεισήχθησαν δὲ πιθανότατα κατ' ἐπίδρασιν τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων (βλ. Π. Τρεμπέλα, Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι, σελ. 126 καὶ Ι. Φουντούλη, Βυζαντιναὶ Λειτουργίαι, σελ. 9), δόθως δὲ παραλείπονται συνήθως σήμερον. Διὰ τοῦτο περιεκλείσθησαν ἐντὸς ἀγκυλῶν.

Κυριακὴ προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς ἡμῖν σήμερον. * καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο ιερεύς: ‘Οτι σοῦ ἔστιν...

‘Ο χορός: Ἄμήν.

Η ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ

‘Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

‘Ο χορός: Σοί, Κύριε.

‘Ο ιερεύς: Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς...

‘Ο χορός: Ἄμήν.

‘Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο ιερεύς: Τὰ ἄγια τοῖς ἄγιοις.

‘Ο χορός: Εἰς ἄγιος, * εἰς Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. * Ἄμήν.

‘Ο β’ χορὸς ψάλλει τὸ κοινωνικόν.

Τῇ Κυριακῇ.

Αἴνετε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. * (Ψαλμ. ρμη' 1).
Ἄλληλούια.

Τῇ Δευτέρᾳ.

‘Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα * καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. * (Ψαλμ. ργ¹⁴). Αλληλούια.

Τῇ Τρίτῃ.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. * (Ψαλμ. ωια' 6). Ἄλληλούια.

Τῇ Τετάρτῃ.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι * καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. * (Ψαλμ. ωιε' 4). Ἄλληλούια.

Τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν * καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης * τὰ ὄγκατα αὐτῶν. * (Ψαλμ. ιη' 5). Ἄλληλούια.

Τῇ Παρασκευῇ.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, * Χριστὲ ὁ Θεός. * (Ψαλμ. οιο' 12). Ἄλληλούια.

Τῷ Σαββάτῳ.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω * καὶ προσελάβου, Κύριε, * καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν * εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. * (Ψαλμ. ξδ' 5. ωλδ' 13). Ἄλληλούια.

Ἐν δεσποτικῇ ἡ θεομητορικῇ ἑօρτῇ ἡ ἀποδόσει ἑօρτῆς ψάλλεται τὸ οἰκεῖον κοινωνικὸν (βλ. σελ. 292).

Κατὰ δὲ τὴν Διακανήσιμον ἑβδομάδα καὶ τὰς Κυριακὰς τῆς Πασχαλίου περιόδου ψάλλεται τὸ παρόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, * πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. * Ἄλληλούια.

Εἴτα διάκονος: Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως...

Καὶ ὁ ἰερεὺς μεταδίδει τὴν θείαν κοινωνίαν εἰς τοὺς πιστούς, ὁ δὲ χορὸς συνεχίζει τὸ κοινωνικὸν ἡ ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὸ Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ... (σελ. 187),

ἐπαναλαμβάνων αὐτὸς πολλάκις ἐν ἀνάγκῃ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κοινωνούντων.

Μετὰ δὲ τὴν μετάδοσιν τῆς θείας κοινωνίας·

‘Ο ιερεύς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

‘Ο α’ χορός·

ΤΗΧΟΣ β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουρανίον, * εὑρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαιρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἐν δεσποτικῇ ἑορτῇ ἢ ἀποδόσει αὐτῆς ψάλλεται ἀντ’ αὐτοῦ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῇ Μ. Πέμπτῃ τὸ Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ (σελ. 187), τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ καὶ τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς⁴¹ τὸ κάτωθι.

ΤΗΧΟΣ πλ. β'.

Μνήσθητι, εὕσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, * καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ * ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς ἀποδόσεως τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

‘Ο ιερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

41. Τὸ ΤΜΕ (Τυπ. Πεντηκοστ. § 46, σημ. 14) δογίζει διὰ τὸ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σάββατον τὸ ἀπολυτίκιον ‘Ο βάθει σοφίας..., χαρακτηρίζει δὲ τὸ Μνήσθητι, εὕσπλαγχνε, ώς «ἀπροσφύές». Άλλὰ τὸ ἀπολυτίκιον εἶναι ἔτι ἀπροσφύέστερον, οὔτε δικαιολογεῖται ἡ θέσις αὐτοῦ ἐνταῦθαι, διότι δὲν πρόκειται περὶ δεσποτικῆς ἑορτῆς. Διὰ τοῦτο ὡρίσαμεν ως καταλλήλωτερον, τὸ Μνήσθητι, εὕσπλαγχνε, συμφώνως πρὸς ἀγιορειτικὰ Τυπικὰ (βλ. καὶ Ι. Φουντούλη, Ἀπαντήσεις εἰς λειτουργικὰ ἀπορίας, ἀριθμ. 434).

‘Ο β’ χορός· Ἀμήν. Καὶ τὸ παρόν·

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, *
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς * τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων * τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * με-
λετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούια, ἀλληλού-
ια, ἀλληλούια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

‘Ο διάκονος· Ορθοί. Μεταλαβόντες... Ἀντιλαβοῦ,
σῶσον...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

‘Ο χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο ἰερεὺς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν...

‘Ο χορός· Ἀμήν.

‘Ο ἰερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν...

‘Ο χορός· Ἐν ὄνόματι Κυρίου.

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον γ’. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο ἰερεὺς τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν· Ο εὐλόγων τοὺς
εὐλογοῦντάς σε, Κύριε...

‘Ο α’ χορός· Ἀμήν. Καὶ ψάλλει τὸ παρόν.

*Ηχος β’.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἔως τοῦ αἰώνος.

‘Ο β’ χορός τὸ αὐτό.

‘Ο α’ χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον,

‘Ο β’ χορός· Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ᔁως τοῦ αἰώνος.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεύς: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο Ἱερεύς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ο ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'.

Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Ο Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν...

Ο χορός: Ἀμήν.

Ο Ἱερεύς: Ἡ ἀγία Τοιάς διαφυλάξοι...

Ο χορός: Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν Ὡρῶν

‘Ο διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

‘Ο ιερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός...

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν (σελ. 23).

‘Ο διάκονος τὰ Εἰδηνικά.

Οἱ χοροὶ εἰς ἑκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

‘Ο χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο ιερεύς· “Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

‘Ο χορός· Ἄμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου (τὰ Πρὸς Κύριον). Εἰς τὸ τέλος τῆς α' στάσεως λέγει·

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι⁴².

42. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο γίνεται συνήθως ἡ διακοπὴ τῆς ἀναγινώσεως διὰ τὴν μικρὰν συναπτήν. Κατ' ἄλλην συνήθειαν λέγεται διλόκληρος ἡ μικρὰ δοξολογία ἄνευ τοῦ Ἄμήν καὶ γίνεται ἡ μικρὰ συναπτή, μεθ' ἣν ὁ ἀναγνώστης λέγει· Ἄμήν καὶ ἀρχεται εὐθὺς τῆς β' στάσεως. Δεδομένου δημοσίου ὅτι τὰ μὲν μέχρι τοῦ Δόξα σοι, ὁ Θεός ἀποτελοῦν τὸ ἐπισφράγισμα τῆς στάσεως, τὰ δὲ Κύριε, ἐλέησον κτλ. τὸ προοίμιον τῆς ἐπομένης, θὰ

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν “Οτι σὸν τὸ κράτος...

‘Ο ἀναγνώστης· Ἄμην. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Καὶ ἀναγινώσκει τὴν β' στάσιν τοῦ καθίσματος, κατακλείων αὐτὴν ώς καὶ τὴν α'.

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν “Οτι ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος...

‘Ο ἀναγνώστης· Ἄμην. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ... καὶ ἀναγινώσκει τὴν γ' στάσιν, μεθ' ἣν λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός· Ἐκ γ'. Ή ἔλπις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν “Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο α' χορός· Ἄμην.

Καὶ ψάλλεται τὸ Κύριε, ἐκένρωαξα (σελ. 29)· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἔξαγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου... συμψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον καὶ γίνεται ἡ εἰσοδος.

‘Ο διάκονος· Σοφία· ὅρθοι.

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ Φῶς ίλαρὸν (σελ. 32).

‘Ο διάκονος· Εσπέρας.

‘Ο ἀναγνώστης· Προκείμενον. Ἡχος (δεῖνα). Ψαλμὸς (δεῖνα).

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ α' προκείμενον ἐκ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

ἡτο ἴως ὁρθότερον νὰ γίνεται ἡ διακοπὴ μετὰ τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεός, τὸ δὲ Κύριε, ἐλέησον κτλ. νὰ λέγωνται μετά τὴν συναπτήν (βλ. καὶ Γ. Μπεκατώρου, Τάξις 1983 σελ. 100, καὶ ἄλλων ἑτῶν).

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Γενέσεως (ἢ Τῆς Ἐξόδου) τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο ἀναγνώστης τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως ἢ τῆς Ἐξόδου.

Εἶτα πάλιν: Προκείμενον. **Ἡχος (δεῖνα)** Ψαλμὸς (δεῖνα).

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο ἀναγνώστης τὸ β' προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ. Καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ἐμμελῶς. Κέλευσον.

Ο ἰερεὺς: Σοφία· δόθοι. Φῶς Χριστοῦ...

Ο ἀναγνώστης: Παροιμῶν (ἢ Ἰώβ) τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο ἀναγνώστης τὸ ἀνάγνωσμα τῶν Παροιμῶν ἢ τοῦ Ἰώβ.

Μετὰ δὲ τὸ ἀνάγνωσμα ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω ὡς ἔξῆς:

Ο ἰερεὺς: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ μου * ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου * ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου * θυσία

Ο χορός: Ἐσπερινή.

Ο ἰερεὺς λέγει τοὺς στίχους, μεθ' ἔκαστον δὲ αὐτῶν οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλὰξ τὸ Κατευθυνθήτω.

Ο ἰερεὺς: Κύριε, ἐκένραξα πρὸς σέ...

Ο α' χορός: Κατευθυνθήτω...

Ο ἰερεὺς: Θοῦ, Κύριε, φυλακήν...

Ο β' χορός: Κατευθυνθήτω...

Ο ἰερεὺς: Μή ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου...

Ο α' χορός: Κατευθυνθήτω...

Ο ἰερεὺς: Δόξα, καὶ νῦν.

Ο β' χορός: Κατευθυνθήτω...

‘Ο ιερεύς: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου * ὡς θυμία-
μα ἐνώπιόν σου. *

‘Ο α’ χορός: ”Επαρσις τῶν χειρῶν μου * θυσία ἑσπε-
ρινή.

Μετὰ δὲ τὸ Κατευθυνθήτω, ἐὰν μὲν εἶναι μνήμη ἑορτα-
ζομένου ἀγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέ-
λιον κατὰ τὴν ἐν τῇ συνήθει Λειτουργίᾳ τάξιν (σελ. 185). κα-
τὰ δὲ τὴν Μ. Ἐβδομάδα ἀναγινώσκεται μόνον Εὐαγγέλιον.

Εἴτα λέγονται ἡ Ἐκτενής καὶ αἱ δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατη-
χουμένων καὶ τῶν πιστῶν ὡς ἐν τῇ συνήθει Λειτουργίᾳ (σελ.
186). Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ
σου... ψάλλει ὁ α’ χορός τὸν ἀκόλουθον ὅμινον.

Nῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν * σὺν ἡμῖν ἀιοράτως
λατρεύουσιν. * Ιδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται * ὁ βασι-
λεὺς τῆς δόξης. *

Ἐνταῦθα, διακοπτομένου τοῦ ὅμινου, γίνεται ἐν συγῇ ἡ
εἰσοδος τῶν τιμίων δώρων μετ’ αὐτὴν δὲ συνεχίζει ὁ β'
χορός.

‘Ιδού θυσία μυστικὴ * τετελειωμένη διορυφορεῖται. *
Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, * ἵνα μέτοχοι ζωῆς
αἰωνίου γενώμεθα. * Ἄλληλούια.

‘Ο διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν... **κτλ.**

‘Ο χορός εἰς ἑκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος: Τὴν ἑσπέριαν πᾶσαν... **κτλ.**

‘Ο χορός εἰς ἑκάστην αἵτησιν: Παράσχου, Κύριε.

‘Ο διάκονος: Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως...

‘Ο χορός: Σοί, Κύριε.

‘Ο ιερεύς: Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα...

**‘Ο προεστὼς ἀπαγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ τὴν Κυριακὴν
προσευχήν:** Πάτερ ἡμῶν...

Τὰ δὲ λοιπά τελοῦνται ώς καὶ ἐν τῇ συνήθει Λειτουργίᾳ (σελ. 192 κ.έ.).

Κοινωνικὸν φάλλεται τὸ ἔξῆς.

Γεύσασθε καὶ ἵδετε, * ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. * (**Ψαλμ. λγ' 9).** Ἀλληλούια.

'Ἐν μνήμῃ δὲ ἄγιον·

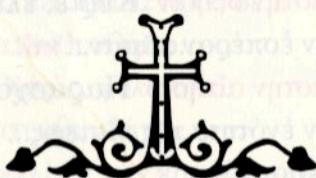
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. * (**Ψαλμ. οια' 6).** Ἀλληλούια.

'Αντὶ δὲ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς **φάλλεται τὸ κάτωθι·**

Ἡχος β'.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, * διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ * ἐν τῷ στόματί μου. * "Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς * γεύσασθε καὶ ἵδετε, * ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. * Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ' καὶ ομδ' (σελ. 68).

**ΔΙ ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΔΥΤΟΥ**

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

·Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.

Сταυρὸν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ὁρίζει, * τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι. * τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς * Φαραὼ τοῖς ἄρμασι * κροτήσας ἡ- νωσεν, * ἐπ' εὔρους διαγράφας * τὸ ἀγέτητον ὅπλον. * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

·Ωδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται. * τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἰερέα. * τῇ στειρευ- ούσῃ δὲ πρώην * Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

·Ωδὴ δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστή- ριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου * καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

‘Ωδὴ ε’.

Ὦ τρισμακάριστον Ξύλον! * ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, * ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος: * δι’ οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, * τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, * τῷ παρέχοντι * τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

‘Ωδὴ ζ’.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις * παλάμας Ἰωνᾶς * σταυροειδῶς διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος * προδιετύπου σαφῶς: * ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, * τὴν ὑπεροκόσμιον ἀνάστασιν * ὑπεζωγράφησε * τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει * τὸν κόσμον φωτίσαντος.

‘Ωδὴ ζ’.

Ἐκνοον πρόσταγμα * τυράννου δυσσεβοῦς * λαοὺς ἐκλόνησε, * πνέον ἀπειλῆς * καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς: * δῆμως τρεῖς παῖδας * οὐκ ἐδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * οὐ πῦρ βρόμιον: * ἀλλ’ ἀντηχοῦντι * δροσοβόλῳ πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλλον: * ‘Ο ὑπερούμνητος * τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

‘Ωδὴ η’.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, παῖδες, * τῆς Τριάδος ἴσάριθμοι, * δημιουργὸν Πατέρα Θεόν: * ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον * καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα: * καὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον * Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'.

Mυστικὸς εῖ, Θεοτόκε, παράδεισος, * ἀγεωργήτως
βλαστήσασα Χριστόν, * ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ *
ζωηφόρον ἐν γῇ * πεφυτούργηται δένδρον * δι' οὗ νῦν
ὑψουμένου, * προσκυνοῦντες αὐτόν, * σὲ μεγαλύνομεν.

'Αλλη.

O διὰ βρώσεως τοῦ ἔγκλου * τῷ γένει προσγενόμενος
θάνατος * διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον * τῆς
γὰρ προμήτορος ἡ παγγενῆς * κατάρα διαλέλυται * τῷ
βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος * ἦν πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις * τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Τῆς Θεοτόκου

Α'.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμ-
βρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ
Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ
τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου.

'Ωδὴ α'. 'Ηχος δ'.

A νοίξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύμα-
τος * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρὶ *
καὶ ὁφθήσομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων * καὶ ἄσω
γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύματα.

'Ωδὴ γ'.

Tοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ
ἀφθονος πηγή, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευ-
ματικόν, στερέωσον * καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφά-
νων δόξης ἀξίωσον.

‘Ωδὴ δ’.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψίστου * ὁ προφήτης Ἀββακοὺμ * κατανοῶν ἐκραύγαζε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

‘Ωδὴ ε’.

Εξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· * σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σωτηρίαν βραβεύοντα.

‘Ωδὴ ζ’.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες ἔօρτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος * δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

‘Ωδὴ ζ’.

Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν κτίσαντα· * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον· * ‘Υπερούμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

‘Ωδὴ η’.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμένην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'.

Α πας γηγενής * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος: * πανηγυριζέτω δὲ * ἀύλων νόων * φύσις, γεραιόουσα * τὴν ἴερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· * Χαίροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε ἄγνη, ἀειπάρθενε.

Β'.

Ἄπο τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται μετὰ τῶν ἔξης παραλλαγῶν.

'Ωδὴ α'.

... καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὴν εἴσοδον.

'Ωδὴ γ'.

... καὶ τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

'Ωδὴ ε'.

Εξέστη τὰ σύμπαντα * ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· * σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔνθον εἰσῆλθες * ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ * ὥσπερ καθαρώτατος ναός, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σωτηρίαν βραβεύουσα.

'Ωδὴ θ'.

... γεραιόουσα * τὰ ἴερὰ εἰσόδια * τῆς Θεομήτορος...

Γ'.

Τῇ 25ῃ Μαρτίου ψάλλονται ώς ἔξης.

'Ωδὴ α'.

... καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὴν σύλληψιν.

‘Ωδὴ γ’.

...κάν τῇ σεπτῇ συλλήψει σου * στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

‘Ωδὴ δ’.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ * ἐπὶ θρόνου Θεότητος, * ἐν νεφέλῃ κούφῃ * ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, * τῇ ἀκηράτῳ Παρθένῳ, καὶ διέσωσε * τοὺς κραυγάζοντας· * Δόξα, Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

‘Ωδὴ ε’.

Ε βόησε * προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον * ὁ προφήτης * Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ φθιορᾶς με ὁῦσαι, * Ἰησοῦ, βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

‘Ωδὴ η’.

Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Α κουε, κόρη Παρθένε ἄγνή, * -εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ- * Βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν, ἀληθινήν. * Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἔτοιμη Θεοῦ. * Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος * βροτοῖς ἀναστραφήσεται· * διὸ καὶ χαίρων βιῶ· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

‘Ωδὴ θ’.

Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην * αἰνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, * Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· * Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως * Φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα * ἐν ἀγαλλιάσει βοάτῳ· * Χαῖρε, κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δ'.

Τῇ 14ῃ Αὐγούστου (ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ) ψάλλονται ώς ἔξῆς.

΄Ωδὴ α'.

...καὶ ἔσω γηθόμενος * ταύτης τὴν κοίμησιν.

΄Ωδὴ γ'.

...καν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου * στεφάνων δόξης ἀξιώσουν.

΄Ωδὴ ε'.

΄Εξέστη τὰ σύμπαντα * ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου *
σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * γῆθεν μετέστης *
πρὸς αἰώνιους μονὰς * καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν, *
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε * σωτηρίαν βραβεύουσα.

΄Ωδὴ θ'.

...γεραίρουσα * τὴν ἴερὰν μετάστασιν * τῆς Θεομήτορος...

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

(Πεζαὶ καὶ ιαμβικαὶ)

Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαὶ, ἀπὸ 26ης μέχρι 30ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ ιαμβικαὶ, τῇ δὲ 25ῃ καὶ 31ῃ Δεκεμβρίου ἀμφότεραι.

΄Ωδὴ α'. Ἡχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε· * Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν
ἀπαντήσατε· * Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. * Ἄσατε
τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, * καὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ἀνυμνήσατε,
λαοί, * ὅτι δεδόξασται.

Ιαμβική.

Ἐσωσε λαὸν * θαυματουργῶν Δεσπότης,
 Υγρὸν θαλάσσης κῦμα * χερσώσας πάλαι.
 Ἐκών δὲ τεχθεὶς * ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν
 Πόλου τίθησιν ἡμῖν * δν κατ' ούσιαν
 Ἰσον τε Πατρὶ * καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ωδὴ γ' .

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύ-
 στως Υἱῷ * καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου * σαρ-
 κωθέντι ἀσπόρως * Χριστῷ τῷ Θεῷ βιόήσωμεν * 'Ο
 ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν * ἄγιος εἶ, Κύριε.

Ιαμβική.

Νεῦσον πρὸς ὑμνους * οἰκετῶν, εὐεργέτα,
 Ἐχθροῦ ταπεινῶν * τὴν ἐπηρμένην ὁφρύν,
 Φέρων τε, παντεπόπτα, * τῆς ἀμαρτίας
 Ὑπερθεν ἀκλόνητον * ἐστηριγμένους,
 Μάκαρ, μελῳδοὺς * τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Ωδὴ δ' .

Ράβδος ἐκ τῆς ὁίζης Ιεσσαὶ * καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς,
 Χριστέ, * ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, * ἐξ
 ὅρους ὁ αἰνετὸς * κατασκίου δασέος· * ἥλθες σαρκω-
 θεὶς ἐξ ἀπειράνδρου * ὁ ἄυλος καὶ Θεός. * Δόξα τῇ
 δυνάμει σου, Κύριε.

Ιαμβική.

Γένους βροτείου * τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
 Ἀδων προφήτης * Ἀββακούμ προμηνύει,
 Ἰδεῖν ἀφράστως * ἀξιωθεὶς τὸν τύπον·

Νέον βρέφος γάρ * ἐξ ὅρους τῆς Παρθένου
Ἐξῆλθε λαῶν * εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

‘Ωδὴ ε’.

Θεὸς ὁν εἰρήνης, * Πατήρ οἰκτιρμῶν, * τῆς μεγάλης
βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, * εἰρήνην παρεχόμενον, *
ἀπέστειλας ἡμῖν· * δύθεν θεογνωσίας * πρὸς φῶς ὁδηγη-
θέντες, * ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, * δοξολογοῦμέν σε,
φιλάνθρωπε.

‘Ιαμβική.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων * ἐσκοτισμένης πλάνης
Τλασμὸν ἡμῖν, * Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρως
Νῦν σοι τελοῦσιν * ὕμνον ὡς εὐεργέτῃ
Ἐλθοις πορίζων, * εὐχερῷ τε τὴν τρίβον,
Καθ’ ἦν ἀνατρέχοντες * εὔροιμεν κλέος.

‘Ωδὴ ζ’.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν * ἔμβρυον ἀπήμεσεν * ἐνάλιος
Θήρ, * οἷον ἐδέξατο· * τῇ Παρθένῳ δὲ * ἐνοικήσας
ὁ Λόγος * καὶ σάρκα λαβών, * διελήλυθε φυλάξις
ἀδιάφθορον· * ἦς γὰρ οὐχ ὑπέστη ὁρεύσεως, * τὴν
τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

‘Ιαμβική.

Ναίων Ἰωνᾶς * ἐν μυχοῖς θαλαππίοις
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο * καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
Νυγεὶς ἐγὼ δὲ * τῷ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστέ, προσανδῶ * τὸν κακῶν ἀναιρέτην
Θᾶττον μολεῖν σε * τῆς ἐμῆς ὁρθυμίας.

·Ωδὴ ζ'.

Οἱ παιδες εὔσεβείᾳ συντραφέντες, * δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, * πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, * ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς * ἐστῶτες ἔψαλλον· * Ό τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

·Ιαμβική.

Τῷ παντάνακτος * ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
"Απλητα θυμαίνοντος, * ἡγκιστρωμένοι
Παιδες, τυράννου * δύσθεον γλωσσαλγίαν·
Οἵς εἴκαθε πῦρ * ἄσπετον, τῷ Δεσπότῃ
Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας * εὐλογητὸς εῖ.

·Ωδὴ η'.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε
κάμινος τύπον· * οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει νέους, *
ώς οὐδὲ πῦρ * τῆς Θεότητος Παρθένου ἦν ὑπέδυν νη-
δύν· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω ἡ
κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερψυφούτω * εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

·Ιαμβική.

Μήτραν ἀφλέκτως * εἰκονίζουσι Κόρης
Οἱ τῆς παλαιᾶς * πυρπολούμενοι νέοι,
"Υπερφυῶς κύουσαν, * ἐσφραγισμένην.
"Αμφω δὲ δρῶσα * θαυματουργίᾳ μιᾶ
Λαοὺς πρὸς ὑμνον * ἐξανίστησι χάρις.

·Ωδὴ θ'.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὴν τιμιωτέραν * καὶ ἐνδο-
ξιότεραν * τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον * ὁρῶ καὶ παράδοξον * οὐρανὸν τὸ σπήλαιον θρόνον * χερουβικόν, τὴν Παρθένον * τὴν φάτνην χωρίον, * ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος * Χριστὸς ὁ Θεός· * ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ιαμβική.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὴν λυτρωσαμένην * ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς * ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ
Ρᾶον σιωπήν * τῷ πόθῳ δέ, Παρθένε,
Υμνους ὑφαίνειν, * συντόνως τεθηγμένους,
Ἐργωδές ἔστιν * ἀλλὰ καί, Μήτηρ, σθένος,
Οση πέφυκεν * ἡ προσάρεσις, δίδουν.

Τῶν Θεοφανείων

(Πεζαὶ καὶ ίαμβικαὶ)

Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἱανουαρίου μόναι αἱ πεζαί, ἀπὸ 7ης μέχρι 13ης Ἱανουαρίου μόναι αἱ ίαμβικαί, τῇ δὲ 1ῃ, 6ῃ καὶ 14ῃ Ἱανουαρίου ἀμφότεραι.

‘Ωδὴ α’. ‘Ηχος β’.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα * καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, * ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, * ὁ κραταιός * ἐν πολέμοις Κύριος· * ὅτι δεδόξασται.

Ιαμβική.

Στείβει θαλάσσης * κυματούμενον σάλον,
Ηπειρον αὖθις, * Ἰσραήλ, δεδειγμένον.
Μέλας δὲ πόντος * τριστάτας Αἴγυπτίων
Ἐκρυψεν ἄρδην * ὑδατόστρωτος τάφος
Ῥώμη κραταιᾶ * δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

‘Ωδὴ γ’.

I σχὺν ὁ διδοὺς * τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος * καὶ
κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, * Παρθένου ἀποτίκτε-
ται, * μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· * διό, πιστοί, βοήσω-
μεν· * Οὐκ ἔστιν ἄγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν * καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ιαμβική.

“Οσοι παλαιῶν * ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βορῶν λεόντων * συντεθλασμένων μύλας,
Ἄγαλλιῶμεν * καὶ πλατύνωμεν στόμα,
Λόγω πλέκοντες * ἐκ λόγων μελῳδίαν,
Τῷ τῶν πρὸς ἡμᾶς * ἥδεται δωρημάτων.

‘Ωδὴ δ’.

A κήκοε, Κύριε, φωνῆς σου, * ὃν εἶπας, Φωνὴ
βιῶντος ἐν ἐρήμῳ, * ὅτε ἐβρόντησας * πολλῶν
ἐπὶ ὑδάτων, * τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ· * ὅλος
γεγονὼς τοῦ παρόντος * Πνεύματος δὲ ἐβόησε· * Σὺ εἰ
Χριστός, * Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ιαμβική.

Hυροσῷ καθαρθεὶς * μνοτικῆς θεωρίας,
Υμῶν προφήτης * τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Τήγνυνσι γῆραν * Πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν * ἀρρήτου Λόγου,
Τῷ τῶν δυναστῶν * τὰ κράτη συνετρίβη.

‘Ωδὴ ε’.

Iησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς * λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει *
Ἄδαμ τοῦ πρωτοπλάστου· * καθαρσίων δὲ ὡς Θεὸς

μὴ δεόμενος, * τῷ πεσόντι καθαίρεται * ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. * ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, * ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν * εἰρήνην χαρίζεται.

Ταμβική.

Ἐχθροῦ ζοφώδους * καὶ βεβιορβορωμένου,
 Ἰὸν καθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι,
 Νέαν προσωριμίσθημεν * ἀπλανῆ τρίβον,
 Ἀγουσαν ἀπρόσιτον * εἰς θυμηδίαν,
 Μόνοις προσιτήν, * οἵς Θεὸς κατηλλάγη.

Ωδὴ Σ'.

Ηφωνὴ τοῦ Λόγου, * ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἔωσφόρος, * ὁ τοῦ ἡλίου Πρόδρομος, * ἐν τῇ ἐρήμῳ * Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, * καὶ προκαθαίρεσθε. * Ιδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς * ἐκ φθιρᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ταμβική.

Ιμερτὸν ἐξέφηνε * σὺν πανολβίῳ
 Ἡχῷ Πατήρ, * ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
 Ναί, φησίν, οὕτος * συμφυῆς γόνος πέλων,
 Φώτανγος ἐξώρουσεν * ἀνθρώπων γένους,
 Λόγος τέ μου ζῶν * καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Ωδὴ Ζ'.

Νέους εὐσεβεῖς * καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας * διασυρίζον πνεῦμα δρόσου * ἀβλαβεῖς διεφύλαξε * καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις. * ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι * εὐχαρίστως ἀνέμελπον. * Υπερύμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Ιαμβική.

Ἐφλεξε δέ θρων * τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
Ο τῆς καμίνου * τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέους φέρονταν * εύσεβεῖς κατευνάσας.
Τὴν δυσκάθεκτον * ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας
Ολην πλύνει δὲ * τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ωδὴ η'.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Μυστήριον παράδοξον * ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος * πηγάσασα δρόσον * ὅτι δέ θροις ἔμελλεν * ἄνθρωπον πῦρ εἰσδέχεσθαι * ὁ Ἱορδάνης, καὶ στέγειν * σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην * ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ * καὶ ὑπερψυχοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιαμβική.

Ἐλευθέρα μὲν * ἡ κτίσις γνωρίζεται.
Υἱοὶ δὲ φωτὸς * οἱ πρὸν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει * τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
Νῦν εὐλογείτω * συντόνως τὸν αἴτιον
Η πρὸν τάλαινα * τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

Ωδὴ θ'.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὴν τιμιωτέραν * τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα * εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν * Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος * ὑμνεῖν σε, Θεοτόκε * ὅμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχουν * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας * τὸν ἔνθεον ἡμῶν * σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἴ προστάτις * σὲ μεγαλύνομεν.

Ταμβική.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὴν λυτρωσαμένην * ἡμᾶς
ἐκ τῆς κατάρας.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν * τοῦ τόκου σου θαυμάτων, *

Νύμφη πάναγνε, * Μῆτερ εὐλογημένη!

Δι' ἡς τυχόντες * παντελοῦς σωτηρίας,

Ἐπάξιον κροτοῦμεν * ὡς εὐεργέτη,

Δῶρον φέροντες * ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῆς Ὑπαπαντῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου μέχρι^{το}
τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς.

‘Ωδὴ α’. ‘Ηχος γ’.

Xέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον * ἥλιος ἐπεπόλευσέ
ποτε: * ὧσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη * ἐκατέρωθεν ὕ-
δωρ * λαῷ πεζοποντοποδοῦντι * καὶ θεαρέστως μέλ-
ποντι: * “Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται.

‘Ωδὴ γ’.

Tὸ στερέωμα * τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, * στερέω-
σον, Κύριε, * τὴν Ἐκκλησίαν, * ἦν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ
σου αἴματι.

‘Ωδὴ δ’.

Eκάλυψεν οὐρανοὺς * ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς
κιβωτοῦ γὰρ προελθών * τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς
ἀφθόρου Μητρός, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου * ὥφθης
ὡς βρέφος, ἀγκαλιφορούμενος: * καὶ ἐπληρώθη τὰ
πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

'Ωδὴ ε'.

Ως εἶδεν Ἡσαῦας * συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρόμένωφ Θεὸν * ὑπ' ἀγγέλων δόξης * δօρυφορούμενον, * "Ω τάλας, ἐβόα, ἐγώ! * πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, * φωτὸς ἀνεσπέρου * καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

'Ωδὴ ζ'.

Ε βόησέ σοι, * ἵδων ὁ πρέσβυτος * τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, * ὃ λαοῖς ἐπέστη· * Ἐκ Θεοῦ, Χριστέ, σὺ Θεός μου.

'Ωδὴ ζ'.

Cὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα * παῖδας θεολογήσαντας * καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα * Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, * εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὃ τῶν πατέρων ἡμῶν.

'Ωδὴ η'.

Aίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Λ στέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες * οἱ θεοσεβείας προστῶτες νεανίαι, * τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, * θεῖον ὕμνον ἔμελπον· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς * πάντων τῶν Χριστιανῶν, * σκέπε, φρονύρει, φύλαττε * τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Εν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι * τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· * πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον * ἄγιον Θεῷ· * διὸ πρωτότοκον Λόγον, * Πατρὸς ἀνάρ-

χου Υἱόν, * πρωτοτοκούμενον Μητρὶ * ἀπειράνδρῳ,
μεγαλύνομεν.

Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς

(ἐὰν ἀπεδόθῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

‘Ωδὴ α΄. Ἡχος πλ. β΄.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσῳ
ἰχνεῖσι, * τὸν διώκτην Φαραὼ * καθιορῶν ποντού-
μενον, Θεῷ * ἐπινίκιον φέρν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

‘Ωδὴ γ΄.

Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ
ὑψώσας τὸ κέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ, * καὶ
στερεώσας ἡμᾶς * ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

‘Ωδὴ δ΄.

Xριστός μου δύναμις, * Θεὸς καὶ Κύριος, * ἡ σεπτή
Ἐκκλησία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, *
ἐκ διανοίας καθαρᾶς, * ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

‘Ωδὴ ε΄.

Tῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ, * τὰς τῶν ὁρθοιζόντων
σοι ψυχὰς * πόθῳ καταύγασον δέομαι, * σὲ εἰ-
δέναι, Λόγε Θεοῦ, * τὸν ὅντως Θεόν, * ἐκ ζόφου τῶν
πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

‘Ωδὴ ζ΄.

Tοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθιορῶν * τῶν
πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου
προσδραμών, * βιῷ σοι Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωήν μου, πολυέλεε.

‘Ωδὴ ζ’.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο * ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί, * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ * τὸν τύραννον ἔπεισε βοῶν * Εὐλογητὸς εἴ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

‘Ωδὴ η’.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Εκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας * καὶ δικαίου θυσίαν * ὑδατὶ ἔφλεξας: * ἅπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερψυχοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ θ’.

Θεὸν ἀνθρώποις ἵδεῖν ἀδύνατον, * ὃν οὐ τολμᾶ * ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δέ, πάναγνε, ὥραθη βροτοῖς, * Λόγος σεσαρκωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς * σὲ μακαρίζομεν.

Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω η’ καὶ θ’ φόδων ψάλλονται αἱ κάτωθι.

‘Ωδὴ η’.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Εκστηθὶ φρίττων, οὐρανέ, * καὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θεμέλια τῆς γῆς· * ἴδού γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται * ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν * καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν, παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'.

Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα * εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, * ἐλιγγιὰ δὲ νοῦς καὶ ὑπεροκόσμιος * ὑμνεῖν σε, Θεοτόκε· * δύμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας * τὸν ἔνθεον ἡμῶν· * σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἴ προστάτις· * σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου

(ἐὰν ἀπεδόθῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

'Ωδὴ α'. Ἡχος β'.

Τὴν Μωσέως ωδὴν * ἀναλαβοῦσα βόησον, ψυχή· * Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετο μοι εἰς σωτηρίαν· * οὗτός μου Θεός, * καὶ δοξάσω αὐτόν.

'Ωδὴ γ'.

Cτειρωθέντα μου τὸν νοῦν, * καρποφόρον, ὁ Θεός, * ἀνάδειξόν με, * γεωργὲ τῶν καλῶν, * φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

'Ωδὴ δ'.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν * ὁ προφήτης προβλέπων, * ἀνεκήρυττε βιῶν· * Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα * καὶ ἐφοβήθην, * ὅτι ἀπὸ Θαιμὰν * καὶ ἐξ ὄρους ἄγιου κατασκίου * ἐπεδήμησας, Χριστέ.

'Ωδὴ ε'.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, * ἥγγικεν ἡ ἡμέρα * καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· * διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε * τάγματα ἀγγέλων * καὶ δοξολογεῖ σε, * Χριστὲ ὁ Θεός.

Ωδὴ ζ'.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων * συνέχομαι, Σωτήρ, * καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι· * ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, * κἀμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε * καὶ διάσωσόν με.

Ωδὴ ζ'.

Τὰ Χερουβίμ μιμούμενοι * παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ * ἔχόρευνον βιῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, * ὅτι ἐν ἀληθείᾳ * καὶ κρίσει ἐπήγαγες * ταῦτα πάντα * διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, * ὁ ὑπερύμνητος * καὶ δεδοξασμένος * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆν * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν Σιναίῳ τῷ ὅρει * προτυπώσαντά ποτε * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'.

Τῶν γηγενῶν * τίς ἥκουσε τοιοῦτον; * ἢ τίς ἐώρακέ ποτε; * ὅτι παρθένος εύρέθη * ἐν γαστρὶ ἔχουσα * καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα· * τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα, καὶ σὲ ἀγνή * Θεοκυῆτος Μαρία, μεγαλύνομεν.

Τῶν Σαββάτων Ἀπόκρεω καὶ Τυρινῆς

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ'.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν, λαοί, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, * τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, * φόδην ἐπινίκιον * ἔδοντες καὶ βιῶντες· * Ἀσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

'Ωδὴ β'.

” δετε, ἵδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώνων * γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς * καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ’ ἐσχάτων * δίχα ἀνδρὸς γεννηθεὶς * καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν * τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ * ως φιλάνθρωπος.

'Ωδὴ γ'. Τῆς Ἀπόκρεω.

Ο στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, * Λόγε Θεοῦ, τοὺς οὐρανούς, * ἐν τῷ φωτισμῷ * τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως * στερέωσον καὶ ἡμῶν * τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Τῆς Τυρινῆς.

Ο ὃν ἔστιν ἄγιος, * ως ὁ Κύριος, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, * ως ὁ Θεὸς ἡμῶν, * δὸν ὑμεῖς πᾶσα κτίσις. * Οὐκ ἔστιν ἄγιος * πλήν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

'Ωδὴ δ'.

Ε ξ ὄρους κατασκίου, * Λόγε, ὁ προφήτης, * τῆς μόνης Θεοτόκου, * μέλλοντος σαρκοῦσθαι, * θεοπικῶς κατενόησε * καὶ ἐν φόβῳ * ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

'Ωδὴ ε'. Τῆς Ἀπόκρεω.

Ορθοίζει τὸ πνεῦμά μου * πρὸς σέ, ὁ Θεός, * διότι φῶς τὰ προστάγματα * τῆς παρουσίας σου. * ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον * τὸν νοῦν ἡμῶν, Δέσποτα, * καὶ ὁδηγησον ἐν τριβῷ ζωῆς.

Τῆς Τυρινῆς.

Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος * ὡς ἐκ νυκτὸς βαθυτάτης λυτρούμενος, * δρθρίζειν ἀξίωσον * τὸ πνεῦμά μου, δέομαι, * ἐν φωτὶ ἡμέρας * τῶν σῶν προσταγμάτων, Χριστέ.

΄Ωδὴ ζ'.

Сυνεχόμενον δέξαι με, * φιλάνθρωπε, * ἐκ πταισμάτων πολλῶν * καὶ προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιῷμοῖς σου, * ὡς τὸν προφήτην, Κύριε, * καὶ σῶσόν με.

΄Ωδὴ ζ'. Τῆς Ἀπόκρεω.

Οἐν ἀρχῇ * τὴν γῆν θεμελιώσας * καὶ οὐρανοὺς * τῷ λόγῳ στερεώσας, * εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἥμῶν.

Τῆς Τυρινῆς.

Οτοὺς παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ * καὶ παρθένον φυλάξας * μετὰ τόκον τὴν σὲ τεκοῦσαν, * εὐλογητὸς εἴ, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἥμῶν.

΄Ωδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν ὅρει * ἀγίῳ δοξασθέντα * καὶ ἐν βάτῳ * πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου * τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ θ'.

Τὸν προδηλωθέντα * ἐν ὅρει τῷ νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον * τὸν τῆς Ἀειπαρθένου * εἰς ἥμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν * ὑμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

(ἐὰν ἀπεδόθη ἢ ἐօρτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

‘Ωδὴ α’ . Ἡχος πλ. β’ .

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν *
Βοῦτός μου Θεός, * καὶ δοξάσω αὐτόν * Θεός τοῦ
 πατρός μου, * καὶ ὑψώσω αὐτόν * ἐνδόξως γὰρ δεδό-
 ξασται.

‘Ωδὴ γ’ .

Сτερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν
 σου * σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, * ὅτι μόνος *
 ἄγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

‘Ωδὴ δ’ .

Ακήκοεν δὲ προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, *
 καὶ ἐφοβήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτε-
 σθαι * καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, * καὶ ἔλεγεν * Ἀκή-
 κοα τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφοβήθη * δόξα τῇ δυνάμει
 σου.

‘Ωδὴ ε’ .

Εκ νυκτὸς ὁρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον,
 δέομαι, * καὶ ὁδήγησον κάμε * ἐν τοῖς προστάγμα-
 σί σου * καὶ δίδαξόν με, Σωτήρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

‘Ωδὴ ζ’ .

Εβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίομονα
 Θεὸν * καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ἄδου κατωτάτου *
 καὶ ἀνήγαγεν * ἐκ φθιορᾶς τὴν ζωήν μου.

Ωδὴ ζ'.

Η μάρτυμεν, * ἡ νομήσαμεν, * ἡ δικήσαμεν ἐνώπιόν σου, * οὐδὲ συνετηρήσαμεν, * οὐδὲ ἐποίησαμεν, * καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· * ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Ωδὴ η'.

Αἱ νοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ον στρατιὰι * οὐρανῶν δοξάζουσι * καὶ φρίττει τὰ Χερούβιμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'.

Ἀ σπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * **Μητρὸς** ἀνάνδρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινοποιεῖ τὰς φύσεις. * Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, * ὡς Θεόνυμφον μητέρα, * ὁρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τῆς Α' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν

(Τῆς Ὁρθοδοξίας)

Ωδὴ α'. Ἡχος δ'.

Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἔχνειν * ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ * τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ωδὴ γ'.

Εὑφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ, κράζουσα· * Σύ μου ἴσχύς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

‘Ωδὴ δ’.

Ε παρθέντα σε ἵδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον * τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, * εἰκότως κραυγάζουσα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

‘Ωδὴ ε’.

Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἄγιον, ἐπιστρέφον * ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

‘Ωδὴ ζ’.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαριμένη * τῷ δι’ οἶκτον * ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ὁρεύσαντι αἴματι.

‘Ωδὴ ζ’.

Εν τῇ καμίνῳ * Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ περσικῇ, * πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον ἡ τῇ φλογὶ * πυροπολούμενοι, ἐκραύγαζον· * Εὐλογημένος εἴ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

‘Ωδὴ η’.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμενοι * οἱ εὔσεβείας ἐρασταὶ * παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαζεύτου σου, Παρθένε, * ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύσεις. * Διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σέ, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν

(Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)

Ωδὴ α'. Ἡχος α'.

Οθειότατος προετύπωσε * πάλαι Μωσῆς, * ἐν Ἐρυθρῷ θαλάσσῃ * διαβιβάσας Ἰσραὴλ, * τὸν Σταυρόν σου, τὴν ὑγρὰν * τῇ ὁρόφῳ τεμών, * ψόδήν σοι ἐξόδιον * ἀναμέλπων, Χριστὲ ὁ Θεός.

Ωδὴ γ'.

Сτερέωσον, Δέσποτα Χριστέ, * τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως, * μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν * ἔχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς. * μόνος γὰρ εἰς ἄγιος.

Ωδὴ δ'.

Επὶ Σταυροῦ σε, δυνατέ, * φωστὴρ ὁ μέγας κατιδών, * τρόμῳ ἐπαρθείς, τὰς ἀκτῖνας * συνέστειλεν, ἔκρυψε· * πᾶσα δὲ κτίσις ὕμνησεν * ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν. * καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ * τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ωδὴ ε'.

Ορθοίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, * Σωτὴρ τοῦ κόσμου, εἰρήνην * εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου. * δι' οὐδὲ καίνισας * τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, * φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

‘Ωδὴ ζ’.

Tὸν τύπον * τοῦ θείου Σταυροῦ Ἰωνᾶς * ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήπους * τεταμέναις παλάμαις * προδιεχάραξε * καὶ ἀνέθορε, * σεσωσμένος τοῦ θηρός, * τῇ δυνάμει σου, Λόγε.

‘Ωδὴ ζ’.

Φλογώσεως ὁ παῖδας ὁυσάμενος, * σάρκα προσλαβόμενος, * ἥλθεν ἐπὶ γῆς· * καὶ Σταυρῷ προσηλωθεὶς * σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν πατέρων Θεός * καὶ ὑπερένδοξος.

‘Ωδὴ η’.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Xεῖρας, ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων, * ὁ μέγας ἐν προφήταις * σταυροειδῶς ἐκπετάσας * Δανιήλ, ἀβλαβὴς * ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, * εὐλογῶν Χριστὸν * τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ θ’.

ΩΜῆτερ παρθένε * καὶ Θεοτόκε ἀψευδής, * ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, * σὲ οἱ πιστοὶ * ἀπαντες ἀξίως * σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

Τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου

‘Ωδὴ α’. ‘Ηχος πλ. δ’.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσει ἔηρὰν * καὶ τὴν αἰγυπτίαν * μοχθηρίαν διαφυγών, * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

‘Ωδὴ γ’.

Οὐρανίας ἀψῆδος * ὁροφουργέ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, * τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε.

‘Ωδὴ δ’.

Κύ μου ἴσχύς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, * σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατρικὸς κόλπους μὴ λιπών * καὶ τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος: * διὸ σὺν τῷ προφήτῃ * Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω. * Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

‘Ωδὴ ε’.

Ινα τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; * ἀλλ’ ἐπίστρεψόν με * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

‘Ωδὴ ζ’.

Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα· * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

‘Ωδὴ ξ’.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας * καταντήσαντες παῖδες * ἐν Βαβυλῶνι ποτέ * τῇ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς καμίνου * κατεπάτησαν ψάλλοντες· * Ο τῶν πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἴ.

΄Ωδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, * δὸν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

΄Ωδὴ θ΄.

Κυρίως Θεοτόκον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἵ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἄγνή, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων

΄Ωδὴ α΄. Ἡχος δ΄.

Ωφθησαν * αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου * νοτίδος ἄμοιροι * καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης * κυμαινούσης τὰ θεμέλια * τῇ καταιγίδῃ νεύματι * ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, * περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας * ἔδοντα * ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

΄Ωδὴ γ΄.

Νάουσαν ἀκρότομον * προστάγματι σῷ * στερεὰν ἐθήλασε πέτραν * Ἰσραηλίτης λαός· * ἡ δὲ πέτρα σύ, Χριστέ, * ὑπάρχεις καὶ ζωή, * ἐν ᾧ ἐστερεώθη * ἡ Ἔκκλησία κράζουσα· * Ὁσαννά, * εὐλογημένος εῖ, ὁ ἐρχόμενος.

΄Ωδὴ δ΄.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος * ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, * ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, * ἐξ ὅρους * κατασκίου δασέος, Κόρης * τικτούσης ἀπειράνδρου, * προφήτης πάλαι φησί. * Διὸ πάντες βοῶμεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ωδὴ ε'.

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι * ὁ εὐαγγελιζόμενος, * καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ * ὁ κηρύσσων, ἐν ἰσχύι ὑψωσον φωνήν· * Δεδοξασμένα ἐλαλήθη * περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· * εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σωτῆριον ἔθνεσιν.

'Ωδὴ ζ'.

Εβόησαν * ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα· * Νῦν τῷ κόσμῳ * διαθήκη καινὴ διατίθεται· * καὶ ἔαντίσματι * καινουργεῖται λαὸς θείου αἷματος.

'Ωδὴ ζ'.

Οδιασώσας ἐν πυρὶ * τοὺς Ἀβραμιάίους σου παῖδας * καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, * οἵς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, * ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, * εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. **Ε**ὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ· * πανηγυρίσατε, * οἱ ἀγαπῶντες Σιών· * ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας * Κύριος τῶν δυνάμεων ἥλθεν· * εὐλαβείσθω * πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ * καὶ βοάτω· * Πάντα τὰ ἔργα, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδὴ θ'.

Θεὸς Κύριος * καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· * συστήσασθε ἔօρτὴν * καὶ ἀγαλλόμενοι, * δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, * μετὰ βαῖων καὶ κλάδων * ὕμνοις κραυγάζοντες· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν.

Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

·Ωδὴ α'. Ἡχος α'.

Α ναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί· * Πάσχα Κυρίου Πάσχα· * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν * καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν * Χριστὸς ὁ Θεὸς * ἡμᾶς διεβίβασεν, * ἐπινίκιον ἄδοντας.

·Ωδὴ γ'.

Δ εῦτε πόμα πίωμεν καινόν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τεροατουργούμενον, * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν * ἐκ τάφου ὄμβρήσαντος Χριστοῦ, * ἐνῷ στερεούμεθα.

·Ωδὴ δ'.

Ε πὶ τῆς θείας φυλακῆς, * ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ * στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω * φαεσφόρον ἄγγελον * διαπρυσίως λέγοντα· * Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς * ὡς παντοδύναμος.

·Ωδὴ ε'.

Ο ρθρίσωμεν ὕρθρον βαθέος * καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον * προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ· * καὶ Χριστὸν ὄψόμεθα, * δικαιοσύνης ἥλιον, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

·Ωδὴ ζ'.

Κ ατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς * καὶ συνέτριψας μοχλούς, * αἰώνιους κατόχους * πεπεδημένων, Χριστέ, * καὶ τριήμερος, * ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξανέστης τοῦ τάφου.

'Ωδὴ ζ'.

Ο παῖδας ἐκ καμίνου ὁυσάμενος, * γενόμενος
ἄνθρωπος * πάσχει ώς θνητὸς * καὶ διὰ πάθους τὸ
θνητὸν * ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, * ὁ μόνος
εὐλογητὸς * τῶν πατέρων Θεὸς * καὶ ὑπερένδοξος.

'Ωδὴ η'.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, * ἡ μία τῶν Σαββά-
των, * ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, * ἔορτῶν ἔορτὴ * καὶ
πανήγυρίς ἐστι πανηγύρεων, * ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν * Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'.

Ο ἄγγελος ἐβόα * τῇ κεχαριτωμένῃ· * Ἀγνὴ Παρθέ-
νε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· * ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη *
τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· * ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου * ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. * Χόρευε νῦν, καὶ
ἀγάλλον Σιών· * σὺ δὲ ἀγνή, * τέρπου, Θεοτόκε, * ἐν τῇ
ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι
τῆς ἀποδόσεως τῆς ἔορτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρεί-
τιδος.

'Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.

Θάλασσαν ἔπηξας, * βυθίσας σὺν ἄρμασι * τὸν ἀλα-
ζόνα Φαραώ, * καὶ λαὸν διέσωσας δουλείας * καὶ

εἰσήγαγες αὐτὸν * εἰς ὅρος ἀγιάσματος βοῶντα· *
"Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν * καινὴν ψόδην ἐπινίκιον, *
τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

'Ωδὴ γ'.

Εστερεώθη * ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, * ὑψώθη
κέρας μου ἐν Θεῷ μου, * ἐπλατύνθη * ἐπ' ἔχθρούς
μου τὸ στόμα μου, * εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

'Ωδὴ δ'.

Ο προφήτης Ἀββακούμ * τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς *
προεώρα, Κύριε, * τὴν παρουσίαν σου· * διὸ καὶ
ἀνέκραζεν. * Ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεός. * Δόξα τῇ δόξῃ
σου, Χριστέ, * δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

'Ωδὴ ε'.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * εἰρήνην δὸς ἡμῖν· * Κύριε, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, * κτῆσαι ἡμᾶς. * Κύριε, ἐκτός σου *
ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

'Ωδὴ ζ'.

Ως ὕδατα θαλάσσης, φιλάνθρωπε, * τὰ κύματα τοῦ
βίου χειμάζει με. * Διό, ως Ἰωνᾶς, * σοὶ κραυγά-
ζω, Λόγε. * Ἀνάγαγε ἐκ φθιορᾶς τὴν ζωὴν μου, *
εὔσπλαγχνε Κύριε.

'Ωδὴ ζ'.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος * πυρὶ φλογιζομένη, *
ἐδροσίζετο πνεύματι, * Θεοῦ ἐπιστασίᾳ. * οἱ
παῖδες ὑπέψαλλον. * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν.

‘Ωδὴ η’.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
”Αγγελοι καὶ οὐρανοί, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον * καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ θ’.

”Αλλότριον * τῶν μητέρων ἡ παρθενία * καὶ ξένον ταῖς παρθένοις * ἡ παιδοποιία: * ἐπὶ σοί, Θεοτόκε, * ἀμφότερα φύκονομήθη: * διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς * ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Τῆς Ἀναλήψεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ μέχρι τῆς μετ' αὐτὴν Τοίτης.

‘Ωδὴ α’. Ἡχος πλ. α’.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, * τῷ ἐν θαλάσσῃ λαὸν * ποσὶν ἀβρόχοις * ὁδηγήσαντι * καὶ Φαραὼ παντοτραπιὰ καταποντίσαντι, * αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

‘Ωδὴ γ’.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, * στερέωσόν μου * τὴν διάνοιαν * εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου * τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

‘Ωδὴ δ’.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν * τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, * ὡς παράδεισος ἥνοιγη δι' αὐτοῦ, * καὶ ἐβόησα: * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

‘Ωδὴ ε’.

Ορθρίζοντες βιῶμέν σοι, Κύριε· * Σῶσον ἡμᾶς· * σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

‘Ωδὴ ζ’.

Εκύκλωσέ με ἀβυσσος, * ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· * ἐγὼ δὲ ἐβόησα * πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, * καὶ ἔσωσέ με * ἡ δεξιά σου, Κύριε.

‘Ωδὴ ζ’.

Οἐν καμίνῳ πυρὸς * τοὺς ὑμνολόγους σώσας παιδας * εὐλογητὸς ὁ Θεός * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

‘Ωδὴ η’.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων * γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν * καὶ ἐπ’ ἐσχάτων τῶν χρόνων * σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός, * ἴερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαός, ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Ωδὴ θ’.

Cὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, * τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον * ἀφράστως κυήσασαν, * οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τῆς Πεντηκοστῆς

(Πεζαὶ καὶ ιαμβικαὶ)

Ψάλλονται ἀμφότεραι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, μόναι δὲ αἱ ιαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἅγιου Πνεύματος μέχρι τῆς Παρασκευῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

·Ωδὴ α'. Ἡχος βαρύς.

Πόντω * ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν * ὁ συντρίβων πολέμους * ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· * ἄσωμεν αὐτῷ, * ὅτι δεδόξασται.

·Ιαμβική. Ἡχος δ'.

Θείω καλυφθεὶς * ὁ βραδύγλωσσος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε * τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἴλὺν γὰρ ἐκτινάξας * ὅμματος νόου,
Ορᾶ τὸν ὄντα * καὶ μιεῖται Πνεύματος
Γνῶσιν, γεραιόων * ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

·Ωδὴ γ'. Ἡχος βαρύς.

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν * τοῖς μαθηταῖς, Χριστέ, * ἔως ἂν ἐνδύσησθε, ἔφης, * καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ· * ἐγὼ δὲ ώς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, * Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε * καὶ Πατρὸς ἀποστελῶ, * ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

·Ιαμβική. Ἡχος δ'.

Ἐρρηξε γαστρὸς * ἡτεκνωμένης πέδας,
Ὑβριν τε δυσκάθεκτον * εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ * τῆς προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερούσης * πνεῦμα συντετριψμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην * καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

·Ωδὴ δ'. Ἡχος βαρύς.

Κατανοῶν ὁ προφήτης * τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου, Χριστέ, * ἔλευσιν, ἀνεβόᾳ· * Τὴν σὴν εἰσακήκοα, Κύριε, * δυναστείαν, ὅτι πάντας * τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

'Ιαμβική. Ἡχος δ'.

Αναξ ἀνάκτων, * οῖος ἐξ οἴου μόνος,
 Λόγος προελθών * Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
 Ἰσοσθενές σου * Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις
 Νημερτές ἐξέπεμψας * ώς εὐεργέτης,
 Ἄδουσι· Δόξα * τῷ κράτει σου, Κύριε.

'Ωδὴ ε'. Ἡχος βαρύς.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου * ληφθέν, Κύριε, * ἐν γαστρὶ
 τῶν προφητῶν * καὶ κυνθὲν ἐπὶ τῆς γῆς * Πνεῦμα
 σωτηρίας, * ἀποστολικὰς καρδίας * κτίζει καθαρὰς *
 καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς * εὐθὲς ἐγκαινίζεται· * φῶς γὰρ καὶ
 εἰρήνη * διότι τὰ σὰ προστάγματα.

'Ιαμβική. Ἡχος δ'.

Αυτήριον κάθαρσιν * ἀμπλακημάτων,
 Πυρίπνοον δέξασθε * Πνεύματος δρόσον,
 Ὡ τέκνα φωτόμορφα * τῆς Ἐκκλησίας.
 Νῦν ἐκ Σιών γὰρ * ἐξελήλυθε νόμος,
 Ή γλωσσοπυρσόμορφος * Πνεύματος χάρις.

'Ωδὴ ζ'. Ἡχος βαρύς.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ * τῶν βιοτικῶν μελημάτων, * συμ-
 πλόοις ποντούμενος ἀμαρτίαις * καὶ ψυχοφθόρῳ
 θηρὶ προσριπτούμενος, * ώς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστέ, βιῶ
 σου· * Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

'Ιαμβική. Ἡχος δ'.

Ιλασμὸς ἡμῖν, * Χριστέ, καὶ σωτηρία
 Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας * ἐκ τῆς Παρθένου,
 Ἰν', ώς προφήτην * θηρὸς ἐκ θαλαττίου

Στέρνων Ἰωνᾶν, * τῆς φθορᾶς διαρπάσης
"Ολον τὸν Ἀδάμ * παγγενῆ πεπτωκότα.

‘Ωδὴ ζ’. Ἡχος βαρύς.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς * ἐμβληθέντες ὅσιοι παῖδες *
τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον * διὰ τῆς ὑμνωδίας, *
οὕτω βιῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Ιαμβική. Ἡχος δ’.

Σύμφωνον ἐθρόησεν * ὀργάνων μέλος
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον * ἄψυχον βρέτας·
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ * φωσφόρος χάρις
Σεβασμιάζει * τοῦ βοᾶν· Τοιάς μόνη,
Ίσοσθενής, ἄναρχος, * εὐλογητὸς εἶ.

‘Ωδὴ η’. Ἡχος βαρύς.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αφλεκτος πυρὶ * ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα * βάτος
Θεὸν ἐγνώρισε * τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ
Μωσῆ· * καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ * τρεῖς ἀναλότους τῷ
πυρὶ * ὑμνωδοὺς ἔδειξε· * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου * τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερψυχοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ιαμβική. Ἡχος δ’.

Λύει τὰ δεσμὰ * καὶ δροσίζει τὴν φλόγα
‘Ο τρισσοφεγγῆς * τῆς θεαρχίας τύπος.
‘Υμνοῦσι παῖδες, * εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
Σωτῆρα καὶ παντούργὸν * ὡς εὐεργέτην
Ἡ δημιουργηθεῖσα * σύμπασα κτίσις.

‘Ωδὴ θ’. Ἡχος βαρύς.

Mή τῆς φθιορᾶς διαπείρᾳ * κυνοφορήσασα * καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ * σάρκα δανείσασα, * Μῆτερ ἀπείρανδρε, * Παρθένε Θεοτόκε, * δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, * χωρίον τοῦ ἀπείρου * πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ιαμβική. Ἡχος δ’.

Xαίροις, ἄνασσα, * μητροπάρθενον κλέος·
‘Απαν γὰρ εὐδίνητον * εὐλαλον στόμα
Ρητρεῦον οὐ σθένει σε * μέλπειν ἀξίως·
‘Ιλιγγιὰ δὲ νοῦς * ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε * συμφώνως δοξάζομεν.

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 27ης Ιουλίου μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου.

‘Ωδὴ α’. Ἡχος δ’.

Xοοὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ * πόντον Ἐρυθρὸν * καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, * ἀναβάτας τριστάτας * δυσμενεῖς ὁρῶντες * ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, * ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· * Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

‘Ωδὴ γ’.

Tόξον δυνατῶν ἡσθένησε * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες * περιεζώσαντο δύναμιν * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

΄Ωδὴ δ'.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον * οἰκονομίαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός· * ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, * ἵνα ἐκ πλάνης ὁύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

΄Ωδὴ ε'.

Ο τοῦ φωτὸς διατιμήξας * τὸ πρωτόγονον χάος, * ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα * ὑμνεῖ σε, Χριστέ, * τὸν δημιουργόν, * ἐν τῷ φωτὶ σου * τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

΄Ωδὴ ζ'.

Εν τῷ θλίβεσθαι με * ἐβόησα πρὸς Κύριον, * καὶ ἐπήκουσέ μου * ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

΄Ωδὴ ζ'.

Α βραμιαῖοί ποτε * ἐν Βαβυλῶνι παῖδες * καμίνου φλόγα κατεπάτησαν * ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· * Ο τῶν πατέρων * Θεός, εὐλογητὸς εἴ̄.

΄Ωδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες * τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ξήλω, * τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως κατεπάτησαν· * καὶ μέσον πυρὸς * ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

΄Ωδὴ θ'.

Ο τόκος σου ἄφθιορος ἐδείχθη· * Θεός ἐκ λαγόνων σου προϊλθε * σαρκοφόρος, δις ὥφθη * ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * σέ, Θεοτόκε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

΄Ωδὴ α΄. Ἡχος α΄.

Πεποικιλμένη * τῇ θείᾳ δόξῃ * ἡ Ἱερὰ καὶ εὐκλεής, *
Παρθένε, μνήμη σου * πάντας συνηγάγετο * πρὸς
εὐφροσύνην τοὺς πιστούς, * ἐξαρχούσης Μαριὰμ *
μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, * τῷ σῷ ἄδοντας μονογε-
νεῖ. * Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

΄Ωδὴ γ΄.

Ηδημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων * Θεοῦ
σοφία καὶ δύναμις, * ἀκλινῆ, ἀκράδαντον * τὴν
Ἐκκλησίαν στήριξον, * Χριστέ· * μόνος γὰρ εἴ̄ ἄγιος, *
ὅ ἐν ἄγίοις ἀναπαυόμενος.

΄Ωδὴ δ΄.

Ρήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα * τὴν σάρκωσιν
ὑπέφηναν * τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστέ, * φέγγος
ἀστραπῆς σου * εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι· * καὶ
φωνεῖ σοι ἄβυσσος * ἐν ἀγαλλιάσει· * Τῇ δυνάμει σου
δόξα, φιλάνθρωπε.

΄Ωδὴ ε΄.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος * τῶν ἀρετῶν σου,
Χριστέ, διηγήσομαι· * ἐξ ἀιδίου γὰρ δόξης
συναῖδιον * καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, *
παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, * τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ *
σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

Ωδὴ σ'.

Αλιον, ποντογενές, * κητῷον ἐντόσθιον πῦρ * τῆς τριημέρου ταφῆς σου * τὶ προεικόνισμα, * οὐ Ιωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· * σεσωσμένος γάρ, ώς καὶ προύπεπωτο, * ἀσινὴς ἐβόα· * Θύσω σοι μετὰ φωνῆς * αἰνέσεως, Κύριε.

Ωδὴ ζ'.

Ιταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ * θεῖος ἔρως ἀντιταπτόμενος * τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, * τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, * θεοπνεύστῳ λογικῇ * τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ * ἀντιφθεγγόμενος * μουσικοῖς ὁργάνοις * ἐν μέσῳ φλογός· Ο δεδοξασμένος * τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εῖ.

Ωδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, * δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν * ἄγγελος Θεοῦ * ὁ πανσθενῆς ἔδειξε παισί· * ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν * εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, * φθιορὰν θανάτου * καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· * Τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν * οἱ λελυτρωμένοι * καὶ ὑπερψυχοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι * μακαρίζομέν σε * τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι * ἐν σοί, Παρθένε ἄχραντε· * παρθενεύει γὰρ τόκος * καὶ ζωὴν προμητεύεται θάνατος. * Ἡ μετὰ τόκον παρθένος * καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, * σώζοις ἀεί, * Θεοτόκε, * τὴν κληρονομίαν σου.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ . ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΙΚΑ

ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α' Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ολα' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραΐτῃ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ολα' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πς' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρῷ πρωΐ. (με' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ολα' (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν. (ολα' 11).

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (φλα' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελὼ κέρας τῷ Δαβίδ, ἦτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (φλα' 17)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. δ'. Ὄτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (φλα' 13)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενῆς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος δ'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὅδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. (φλα' 14)

Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἥγιασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὅψιστος. (με' 5)

Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...

Στίχ. γ'. Ἀγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ

Ἄντιφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς κα' (21).

Στίχ. α'. Ο Θεὸς δ Θεός μου, πρόσχες μοι· ίνατι ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (**κα'** 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ο Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (**κα'** 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἔξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν. (**κα'** 8)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Περιεκύλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (**κα'** 13)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἄντιφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ίνατι, δ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὥργισθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (**ογ'** 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δ σαρκὶ σταυρωθείς...

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἡς ἐκτήσω ἀπὸρχῆς. (**ογ'** 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δ σαρκὶ σταυρωθείς...

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω δάβδον κληρονομίας σου, δρος Σιών τοῦτο, δ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (**ογ'** 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δ σαρκὶ σταυρωθείς...

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων,
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος α'. Ψαλμὸς ἡη' (98).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί·
ὅ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (ἡη' 1)
Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ
πάντας τοὺς λαούς. (ἡη' 2)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. γ'. Ἔξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ
μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (ἡη' 3).

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Εἰσοδικόν.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν * καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, * ὅτι ἅγιός ἐστι. *
(ἡη' 5). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, *
ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὃραι ἄγιῷ αὐτοῦ. (μζ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (**με' 3**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται,
ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. (**με' 4**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Καθάπερ ἡκούσαμεν, οὕτω καὶ εἴδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
(**με' 9**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ δρυμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
(**με' 5**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. β'. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ·
ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ.
(**ηε' 6**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται
ἐν αὐτῇ. (**οις' 20**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. δ'. Ἀγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιο-
σύνῃ. (**ξδ' 5**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος δ'. Ψαλμός μδ' (44).

Στίχ. α'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως
ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποι-
κιλμένη. (**μδ' 14**)

Σήμερον τῆς εὐδοκίας...

Στίχ. β'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὅπίσω
αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (**μδ' 15**)

Σήμερον τῆς εὐδοκίας...

Στίχ. γ'. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιά-
σει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (**μδ' 16**)

Σήμερον τῆς εὐδοκίας...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμός ρι' (110).

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (**ρι' 1**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἔξεζητημένα εἰς
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (**ρι' 2**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον
αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. (**ρι' 3**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετεῖλα-
το εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. (*φιλ' 9*)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς φιλα' (111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (*φιλα' 1*)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς...

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (*φιλα' 2*)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς...

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (*φιλα' 3*)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς...

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλε-
ήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (*φιλα' 4*)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ϕθ' (109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, ἔως ὅτε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου. (*ϕθ' 1*)

Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ...

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἔξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἔχθρῶν σου.
(ρθ' 2)

Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ...

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου. (ρθ' 3)

Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ...

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. * "Ωμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. * Σὺ ίερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα * κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. * (ρθ' 3-4). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, * ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούια.

Εἰς τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος α'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ. (Ξε' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. (ρθ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Εἴπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. (Ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὄνόματι σου. (Ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Άντίφωνον Β'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
(*ηε' 11*)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς...

Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ. (*ηε' 1*)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς...

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὁραιότητος αὐτοῦ.
(*μθ' 2*)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς...

Στίχ. δ'. Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἡθέλησεν, ἐποίησεν. (*ρωγ' 11*)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Άντίφωνον Γ'. Ἡχος α'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Τὰ ἑλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (*πη' 2*)

Μορφὴν ἀναλλοιώτως...

Στίχ. β'. Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

(*πη' 6*)

Μορφὴν ἀναλλοιώτως...

Στίχ. γ'. Ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

Μορφὴν ἀναλλοιώτως...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ σαρκὶ περιτμηθείς...

Εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ριγ' (113).

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. (ριγ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω. (ριγ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπισω; (ριγ' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ. (ριγ' 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ριδ' (114).

Στίχ. α'. Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς...

Στίχ. β'. Ὁτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. (φιδ' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὀδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὗροσάν με. (φιδ' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. (φιδ' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος β'. Ψαλμός φιζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (φιζ' 1)

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε...

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (φιζ' 2)

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε...

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (φιζ' 4)

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε...

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. * (φιζ' 26-27).

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, * ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούια.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἐξῆρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (**μδ' 2**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὁξυγράφου. (**μδ' 2**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ωραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. (**μδ' 3**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. (**μδ' 3**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ὁμιφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὥραιοτητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (**μδ' 4**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς...

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (**μδ' 5**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἡκονημένα, δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται· ἐν καρδίᾳ τῶν ἔχθρῶν τοῦ βασιλέως.
(μδ' 6)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος, ὁράβδος εὐθύτητος ἢ ὁράβδος τῆς βασιλείας σου.
(μδ' 7)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος α'. Ψαλμός μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. (μδ' 11)

Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε...

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ' 13)

Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε...

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ' 18)

Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε...

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ * ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν. * (ἥξ' 2). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, * ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούτια.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου

Ἀντίφωνον Α' . Ἡχος β' . (Ἐκλογή).

Στίχ. α' . Ό Θεός, τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ σὺν τοῦ βασιλέως. (οα' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β' . Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. (οα' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β' . Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (ῃε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ' . Ωμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. (ολα' 11)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β' . Ἡχος β' . (Ἐκλογή).

Στίχ. α' . Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὥσει σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. (οα' 6)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς...

Στίχ. β' . Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς...

Στίχ. γ' . Ό Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται. (ρθ' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς...

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης. (οα' 7)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος δ'. Ψαλμός οα' (71).

Στίχ. α'. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. (οα' 17)

Σήμερον τῆς σωτηρίας...

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (οα' 18)

Σήμερον τῆς σωτηρίας...

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος. (οα' 19)

Σήμερον τῆς σωτηρίας...

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας * τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * (γε'). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, * ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούια.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἀγίῳ αὐτοῦ. (μη' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὅρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζω-
σμένος ἐν δυναστείᾳ. (**ξδ'** 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύ-
σω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. (**ργ'** 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Τὰ ὅρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρί-
ου. (**ἥζ'** 8, **ἥε'** 13)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς πς' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις.
(**πς'** 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μετα-
μορφωθείσ...

Στίχ. β'. Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα
τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (**πς'** 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ
Θεοῦ. (**πς'** 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος
ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (**πς'** 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

‘Αντίφωνον Γ'. Ἡχος βαρύς. Ψαλμός πη' (88).

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι,
εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ
στόματί μου. (πη' 2)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει...

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσια
σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγίων.
(πη' 6)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει...

Στίχ. γ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σῇ ἐστιν ἡ γῆ· τὴν
οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
(πη' 12)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει...

Εἰσοδικόν.

Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν * ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσον-
ται. * (πη' 13). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν τῷ
ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, * ψάλλοντάς σοι. Ἄλ-
ληλούια.

Κατὰ δὲ τὴν νεωτέραν τάξιν.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, * ἐν τῷ φωτί σου
δύψόμεθα φῶς. * (λε' 10). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, *
ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, * ψάλλοντάς
σοι. Ἄλληλούια.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου

‘Αντίφωνον Α'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε
τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει. (ἡθ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ἡθ' 14)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἡκούσαμεν, οὕτω καὶ εἴδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

(μεζ' 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πεζ' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πεζ' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Ο Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μεζ' 9)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ δρυμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ "Υψιστος.

(μεζ' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος α'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἔσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. (ϙε' 2).

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι; (ϙιε' 3)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Στίχ. γ'. Ω Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ϙιε' 7)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Τῇ Α' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν

(Τῆς Ὁρθοδοξίας)

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (ἥβ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (ἥβ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; (ϙε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρῷμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. (**ρς'** 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς νίοις τῶν ἀνθρώπων. (**ρς'** 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. β'. Ψυψάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. (**ρς'** 32)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ'. Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (**λβ'** 18)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς νίοὺς τῶν τεθανατωμένων. (**ρα'** 21)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. (**ξη'** 35)

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...

Στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλ-
λιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...

Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογή-
σομαί σοι. (κθ' 13)

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν

(Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου
σου, Κύριε. (δ' 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ
ψυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. (νθ' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὑψος, ἥχμαλώτευσας αἰχμαλω-
σίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις. (ξζ' 19)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ
ὄνομά σου, Κύριε. (ξ' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (ἥξ' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δὸν ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. β'. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. (οὐλα' 7)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δὸν ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ'. Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δὸν ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δὸν ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος α'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (ῃ' 5)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. β'. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κξ' 9)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. γ'. Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἐπαρον αὐτοὺς ἔως τοῦ αἰώνος. (κξ' 9)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ριδ' (114).

Στίχ. α'. Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (**ριδ' 1**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὗροσάν με. (**ριδ' 3**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὔρον καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην. (**ριδ' 3-4**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. (**ριδ' 9**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ριε' (115).

Στίχ. α'. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. (**ριε' 1**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνον καθεσθείς...

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι; (**ριε' 3**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (φιε' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. (φιε' 9)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

'Ο μονογενῆς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς φιζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (φιζ' 1)

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (φιζ' 2)

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
(φιζ' 4)

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐօχόμενος * ἐν ὄνόματι Κυρίου. *
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. * (φιζ' 26-27). Σῶ-
σον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, *
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

**Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα
καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως**

Ἀντίφωνον Α' . Ἡχος β' . Ψαλμὸς ξε' (65).

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ. (**ξε' 1**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν
αἰνέσσει αὐτοῦ. (**ξε' 2**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Εἴπατε τῷ Θεῷ. Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν
τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί
σου. (**ξε' 3**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλά-
τωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὄνόματί σου. (**ξε' 4'**)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β' . Ἡχος β' . Ψαλμὸς ξε' (66).

Στίχ. α'. Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι
ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεή-
σαι ἡμᾶς. (**ξε' 2**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. β'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν
ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. (**ξε' 3**)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (Ξε' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. δ'. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (Ξε' 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμός Ξε' (67).

Στίχ. α'. Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (Ξε' 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. (Ξε' 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἄμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. (Ξε' 3-4)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Εἰσοδικόν.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, * Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. * (Ξε' 27). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούια.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου⁴³

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ωραῖος κάλλει παρὰ τοὺς νίοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. (μδ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ο θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ὁράβδος εὐθύτητος ἡ ὁράβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς με' (45).

Στίχ. α'. Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὔρούσαις ἡμᾶς σφόδρᾳ. (με' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, * ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούια.

43. Περὶ τῶν ἀντιφώνων τῆς ἑορτῆς ταύτης βλ. τὰς ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ παρατηρήσεις (σελ. 17).

Στίχ. β'. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ
ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (με' 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Δεῦτε καὶ ἵδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἂν ἔθετο
τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. (με' 9)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός·
ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
(με' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος δ'. Ψαλμός μις' (46).

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξα-
τε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μις' 2)

Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ...

Στίχ. β'. Ὁτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (μις' 3)

Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ...

Στίχ. γ'. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς
κάθηται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ. (μις' 9)

Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ...

Εἰσοδικόν.

* **Α** νέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριος ἐν φωνῇ σάλ-
πιγγος. * (μις' 6). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν
δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, * ψάλ-
λοντάς σοι. Άλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς

Άντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ιη' (18).

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ὁμηρία, καὶ νῦν νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. (ιη' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὃν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὁμήρατα αὐτῶν. (ιη' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Άντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ιθ' (19).

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, * ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούια.

Στίχ. β'. Ἔξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ. γ'. Μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ δλοκαύτωμά σου πιανάτω. (ιθ' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ. δ'. Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. (ιθ' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Δόξα, καὶ νῦν.

'Ο μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος πλ. δ'. Ψαλμός κ' (20).

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. (κ' 2)

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεός...

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (κ' 3)

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεός...

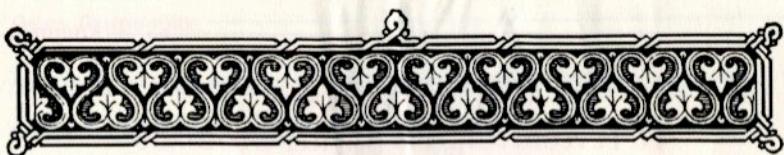
Στίχ. γ'. "Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ' 4)

Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεός...

Εἰσοδικόν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου. * ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. * (κ' 14). Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, * ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούια.

KONTAKIA

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Τῇ α' Σεπτεμβρίου. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου.

Ὕχος δ'. (Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Ο τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, * Θεὲ τῶν ὅλων,
ὑπερούσιε ὄντως, * τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον
περίοδον, * σώζων τῷ ἐλέει σου * τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίο-
μον, * πάντας τοὺς λατρεύοντας * σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπό-
τῃ * καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· * Εὗφορον πᾶσι *
τὸ ἔτος χορήγησον.

Τῇ ζ' Σεπτεμβρίου.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ὕχος γ'. (Η Παρθένος σήμερον).

Η Παρθένος σήμερον * καὶ Θεοτόκος Μαρία, * ἡ
παστὰς ἡ ἄλυτος * τοῦ οὐρανίου νυμφίου, * τίκτεται
ἀπὸ τῆς στείρας * θεοβουλήτως, * ὅχημα τοῦ Θεοῦ
Λόγου * εὐτρεπισθῆναι· * εἰς τοῦτο γάρ καὶ προωρί-
σθη * ἡ θεία πύλη * καὶ μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Τῇ η' Σεπτεμβρίου.

Τὸ Γενέσιον τῆς ὑπεροχαγίας Θεοτόκου

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἔως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Τῇ ιχθυού θεοτοκίας ομολλαψίας Ηχος δ'. Αὐτόμελον.

Ιωακεὶμ καὶ Ἀννα * ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, * καὶ Ἄδὰμ καὶ Εὕα * ἐκ τῆς φθιορᾶς τοῦ θανάτου * ἡλευθερώθησαν, ἄχραντε, * ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· * αὐτὴν ἔօρτάζει καὶ ὁ λαός σου, * ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων * λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· * Ή στεῖρα τίκτει * τὴν Θεοτόκον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῇ ιγ' Σεπτεμβρίου.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Τῇ ιχθυού θεοτοκίας ομολλαψίας Ηχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Οὐρανὸς πολύφωτος * ἡ Ἐκκλησία * ἀνεδείχθη, ἄπαντας * φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς· * ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· * Τοῦτον τὸν οἶκον * στερέωσον, Κύριε.

Τῇ ιδ' Σεπτεμβρίου.

Η "Υψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιδ' ἔως κα' Σεπτεμβρίου).

Τῇ ιχθυού θεοτοκίας ομολλαψίας Ηχος δ'. Αὐτόμελον.

Οὐψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, * τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ * τοὺς οἰκτιῷμούς σου δώρησαι*, Χριστὲ ὁ Θεός· * εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου * τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, * νίκας χορηγῶν αὐτοῖς *

κατὰ τῶν πολεμίων· * τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, * ὅπλον εἰρήνης*, ἀήττητον τρόπαιον.

Ἄπὸ αβ' Σεπτεμβρίου ἔως ζ' Νοεμβρίου.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἡχος β'.

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσι-
τεία * πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδῃς *
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασον ὡς
ἀγαθὴ * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγα-
ζόντων σοι· * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν * καὶ σπεῦσον εἰς
ἶκεσίαν, * ἡ προστατεύουσα ἀεί, * Θεοτόκε, τῶν τιμών-
των σε.

Τῇ κ' Νοεμβρίου.

Προεόρτια τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Ἡχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Εὐφροσύνης σήμερον * ἡ οἰκουμένη * ἐπληρώθη
ἄπασα * ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ * τῆς Θεοτόκου κραυ-
γάζουσα· * Αὕτη ὑπάρχει * σκηνὴ ἐπουρανίος.

Τῇ κα' Νοεμβρίου.

Τὰ Εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ η' ἔως κε' Νοεμβρίου πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

Ἡχος δ'. (Ο ὑψωθείς).

Ο καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, * ἡ πολυτίμητος
παστὰς καὶ παρθένος, * τὸ ἴερὸν θησαύρισμα * τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ, * σήμερον εἰσάγεται * ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου, * τὴν χάριν συνεισάγουσα * τὴν ἐν Πνεύματι

θείω· * ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ. * Αὕτη ὑπάρχει * σκηνὴ ἐπουράνιος.

Προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(Ψάλλεται ἀπὸ κε' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

Ὕχος γ'. (Ἡ Παρθένος σήμερον).

ὝΠαρθένος σήμερον * τὸν προαιώνιον Λόγον * ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται * ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. * Χόρευε, ἡ οἰκουμένη, * ἀκουτισθεῖσα· * δόξασον μετὰ ἀγγέλων * καὶ τῶν ποιμένων, * βουληθέντα ἐποφθῆναι * παιδίον νέον, * τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τῇ θ' Δεκεμβρίου.

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης.

Ὕχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Ἐορτάζει σήμερον * ἡ οἰκουμένη * τὴν τῆς Ἀννης σύλληψιν, * γεγενημένην ἐκ Θεοῦ· * καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε * τὴν ὑπὲρ λόγον * τὸν Λόγον κυήσασαν.

Τῇ κε' Δεκεμβρίου.

Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν

Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ κε' ἕως λα' Δεκεμβρίου).

Ὕχος γ'. Αὐτόμελον.

ὝΠαρθένος σήμερον * τὸν ὑπερούσιον τίκτει * καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον * τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. * Ἅγγελοι μετὰ ποιμένων * δοξολογοῦσι· * μάγοι δὲ μετὰ ἀστέ-

ρος * ὁδοιποροῦσι· * δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη * παιδίον νέον, * ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Τῇ α' Ἰανουαρίου.

Ἡ περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ μνήμη Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Ὕχος γ'. (Ἡ Παρθένος σήμερον).

Οτῶν ὅλων Κύριος * περιτομὴν ὑπομένει * καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα * ως ἀγαθὸς περιτέμνει· * δίδωσι τὴν σωτηρίαν * σήμερον κόσμῳ * χαιρεῖ δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις * καὶ ὁ τοῦ κτίστου * ἰεράρχης καὶ φωσφόρος, * ὁ θεῖος μύστης * Χριστοῦ Βασίλειος.

Προεόρτιον τῶν Θεοφανείων.

(Ψάλλεται ἀπὸ β' ἔως ε' Ἰανουαρίου).

Ὕχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Εν τοῖς ὁρίζονται σήμερον * τοῦ Ιορδάνου * γεγονὼς ὁ Κύριος, * τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· * Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ἥκω * Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τῇ ζ' Ἰανουαρίου.

Τὰ ἄγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ζ' ἔως ιδ' Ἰανουαρίου).

Ὕχος δ'. Αὐτόμελον.

Επεφάνης σήμερον * τῇ οἰκουμένῃ, * καὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ὕλθες, ἐφάνης, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Τῇ α' Φεβρουαρίου.

Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Ως ἀγκάλας σήμερον, * πιστοί, καρδίας * ἐφα-
πλοῦντες, δέξασθε * καθαρωτάτῳ λογισμῷ * ἐπι-
δημοῦντα τὸν Κύριον, * προεορτίους * αἰνέσεις
προσάδοντες.

Τῇ β' Φεβρουαρίου.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιε' Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α' Φεβρουαρίου).

Τῇ α'. Αὐτόμελον.

Ο μήτραν παρθενικὴν * ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου * καὶ
χεῖρας τοῦ Συμεὼν * εὐλογήσας, ὡς ἔπρεπε, * προ-
φθάσας καὶ νῦν * ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεός. * Ἄλλ'
εἰρήνευσον * ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα * καὶ κραταίω-
σον * βασιλεῖς, οὓς ἡγάπησας, * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως
τοῦ Τριψίου. Προστασία τῶν Χριστιανῶν... (σελ. 277).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.

Τῇ δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Φαρισαίου φύγωμεν * ὑψηγορίαν * καὶ Τελώνου
μάθωμεν * τὸ ταπεινόν, ἐν στεναγμοῖς * πρὸς τὸν
Σωτῆρα κραυγάζοντες· * Ἰλαθι, μόνε * ἡμῖν εὐδιάλλα-
κτε.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.

Τίχος γ'. (Ἡ Παρθένος σήμερον).

Τῆς πατρῷας δόξης σου * ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, * ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, * ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον * ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου * φωνὴν κραυγάζω. * Ἡμαρτον ἐνώπιόν σου, * Πάτερ οἰκτίομον * δέξαι με μετανοοῦντα * καὶ ποίησόν με * ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.

Τίχος α'. Αὐτόμελον.

Οταν ἔλθῃς, ὁ Θεός, * ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, * καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, * ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς * πρὸ τοῦ βήματος ἔλκει * καὶ βίβλοι ἀνοίγονται * καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται, * τότε ὁῦσαι με * ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου * καὶ ἀξίωσον * ἐκ δεξιῶν σού με στήναι, * κριτὰ δικαιότατε.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Τίχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τῆς σοφίας ὄδηγέ, * φρονήσεως χορηγέ, * τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ * καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά, * στήριξον, συνέτισον * τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα· * σὺ δίδου μοι λόγον, * ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· * ἴδου γὰρ τὰ χείλη μου * οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με * τὸν παραπεσόντα.

Κατὰ τὰς Α΄, Β΄, Γ΄, Δ΄ Κυριακὰς
τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου.

**Ηχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.*

Tῇ ὑπερομάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια
ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε.
Ἄλλ’ ώς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Ε΄ Κυριακῇ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

Ἐὰν δὲν παρῆλθεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· Τῇ ὑπερομάχῳ στρατηγῷ.... (ώς ἀνωτέρω). Ἐὰν παρῆλθεν ἡ ἑορτή· Προστασία τῶν Χριστιανῶν.... (σελ. 277).

Τῇ κεδ΄ Μαρτίου.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

**Ηχος δ΄. (Ἐπεφάνης σήμερον).*

Eπελεύσει Πνεύματος * τοῦ παναγίου * τοῦ Πατρὸς
τὸν σύνθρονον * καὶ ὅμοιούσιον φωνῇ * τοῦ ἀρχαγγέλου συνέλαβες, * Θεοκυῆτορ, * Ἄδαμ ἡ ἀνάκλησις.

Τῇ κε΄ Μαρτίου.

Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τῇ ὑπερομάχῳ στρατηγῷ... (ώς ἀνωτέρω)⁴⁴.

44. Τὸ κοντάκιον τοῦτο ἔχει ἐπικρατήσει νὰ ψάλλεται εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ορθότερον ὅμως εἶναι νὰ ψάλλεται τὸ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Βλ. περισσότερα περὶ αὐτοῦ εἰς Ιερατικὸν τοῦ 2002, σελ. 338.

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Λαζάρου.

*** Ήχος β' .** (Τὰ ἄνω ζητῶν).

Η πάντων χαρά, * Χριστός, ἡ ἀλήθεια, * τὸ φῶς, ἡ ζωὴ * τοῦ ἀόσμου, ἡ ἀνάστασις, * τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται * τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι * καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, * τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

*** Ήχος πλ. β' .** Αὐτόμελον.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, * τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς * ἐποχούμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, * τῶν ἀγγέλων τὴν αἰνεσιν * καὶ τῶν παίδων τὴν ὕμνησιν * προσεδέξω βιώντων σοι. * Εὐλογημένος εἴ̄ ὁ ἐρχόμενος * τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

*** Ήχος πλ. δ' .** Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατῆλθες, ἀθάνατε, * ἀλλὰ τοῦ ἄδου * καθεῖλες τὴν δύναμιν * καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, * Χριστὲ ὁ Θεός, * γυναιξὶ μυροφόροις * φθεγξάμενος. Χαίρετε, * καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις * εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνάστασιν.

Απὸ Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ μέχρι τοῦ Σαββάτου.

*** Ήχος πλ. δ' .** Αὐτόμελον.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ * τὴν ζωοπάροχόν σου πλευρὰν * ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, * Χριστὲ ὁ Θεός * συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν * ὡς εἰσῆλθες, *

σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα σοι· * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ τοῦ Πάσχα).

Τίμιος δ'. (Οὗψις ἐν τῷ Σταυρῷ).

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαῖούσης, * ὁ τῶν ἀπάντων ποιητὴς καὶ δεσπότης * πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, * Χριστὲ ὁ Θεός· * Δεῦτε καὶ ἀρύσσασθε * ὕδωρ ἀθανασίας· * ὅθεν σοι προσπίπτομεν * καὶ πιστῶς ἐκβιώμεν· * Τοὺς οἰκτιզούς σου δώρησαι ἡμῖν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Αναλήψεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς).

Τίμιος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν * πληρώσας οἰκονομίαν * καὶ τὰ ἐπὶ γῆς * ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, * ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, * οὐδαμόθεν χωριζόμενος, * ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος * καὶ βιῶν τοῖς ἀγαπῶσι σε· * Ἐγώ εἴμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς).

Τίμιος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Οτε καταβὰς * τὰς γλώσσας συνέχεε, * διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὅψιστος· * ὅτε τοῦ πυρὸς * τὰς γλώσσας

διένειμεν, * εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· * καὶ συμφώνως δοξάζομεν * τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πάντων.

^τΗχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

‘Wς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως * τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως * ἡ οἰκουμένη * προσφέρει σοι, Κύριε, * τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. * Ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις * ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * τὴν πολιτείαν σου, * διὰ τῆς Θεοτόκου * συντήρησον, πολυέλεε.

Από τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν ἀγίων
Πάντων μέχρι τῆς κε' Ἰουλίου πλὴν τῆς β' καὶ
τῆς κε' Ἰουλίου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν... (σελ. 277)

Τῇ β' Ιουλίου.

**· Ή κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος
τῆς ὑπεροχίας Θεοτόκου.**

³ Ηχος δ'. (Ο ύψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ).

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίᾳς, * θεοχαρίτωτε
Ἄγνη, ἐδωρήσω * τὴν Ἱερὰν ἐσθῆτά σου, * μεθ' ἡς
τὸ Ἱερὸν * σῶμά σου ἐσκέπασας, * σκέπη θεία ἀνθρώ-
πων * ἥσπερ τὴν κατάθεσιν * ἐօρτάζομεν πόθῳ * καὶ
ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς. * Χαῖρε Παρθένε, * Χρι-
στιανῶν τὸ καύχημα.

Τῇ κε' Ἰουλίου.

Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης.

³Ηχος β'. (Τὰ ἄνω ζητῶν).

Προγόνων Χριστοῦ * τὴν μνήμην ἔορτάζομεν, * τὴν πούτων πιστῶς * αἰτούμενοι βοήθειαν, * τοῦ

ὅνσθηναι ἄπαντας * ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας: * 'Ο Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, * ὁ τούτους δοξάσας, ώς ηὔδόκησας.

Τῇ α' Αὐγούστου. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.
‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ... (σελ. 276)

Τῇ ε' Αὐγούστου.
Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου.

‘Ηχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον * μεταμορφώσει * ἡ βροτεία ἄπασα * φύσις προλάμπει θεϊκῶς, * ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα: * Μεταμορφοῦται * Χριστὸς σφέζων ἄπαντας.

Τῇ ζ' Αὐγούστου.
Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ιουλίου ἔως ιγ' Αὐγούστου
πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

‘Ηχος βαρύς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὅρους * μετεμορφώθης, * καί, ώς ἔχώρουν, * οἱ μαθηταὶ σου * τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, * ἐθεάσαντο: * ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, * τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, * τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, * ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀλήθως * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ ιδ' Αὐγούστου.
Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

‘Ηχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Τῇ η' ἐνδόξῳ μνήμῃ σου * ἡ οἰκουμένη, * τῷ ἀύλῳ Πνεύματι * πεποικιλμένη νοερῶς, * ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι: * Χαῖρε, Παρθένε, * Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῇ ιε' Αὔγούστου.

Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιε' ἔως κγ' Αὔγούστου).

Ὕχος β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις * ἀκοίμητον Θεοτόκον * καὶ προστασίαις * ἀμετάθετον ἐλπίδα * τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· * ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα * πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν * ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τῇ λα' Αὔγούστου.

Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Ὕχος β'. (Τὴν ἐν πρεσβείαις).

Τὴν θεοδόχον * γαστέρα σου, Θεοτόκε, * περιβαλοῦσα * ἡ ζώνη σου ἡ τιμία, * κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, * καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει * τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, * ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

ΑΛΛΗΛΟΥΓΤΑΡΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀλληλούια τῷς εἰς τὸν τυχόντα ἥχον ἄνευ στίχου, ἀκολούθως δὲ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἕκαστον στίχου.

‘Αλληλούια. Ἡχος α’. Ψαλμὸς ιξ’.

Στίχ. α’. Ο Θεός ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἔμοι καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ’ ἐμέ. (ιξ’ 48)

Στίχ. β’. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαβὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰώνος. (ιθ’ 51)

* * *

‘Αλληλούια. Ἡχος β’. Ψαλμὸς ιθ’.

Στίχ. α’. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ’ 2)

Στίχ. β’. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε. (ιθ’ 10)

* * *

‘Αλληλούια. Ἡχος γ’. Ψαλμὸς λ’.

Στίχ. α’. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὅῦσαι με καὶ ἔξελοῦμαι. (λ’ 2)

Στίχ. β’. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαι με. (λ’ 3)

* * *

Ἄλληλούια. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς μδ'.

Στίχ. α'. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (**μδ' 5**)

Στίχ. β'. Ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (**μδ' 8**)

* * *

Ἄλληλούια. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς πῃ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἔλεη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (**πῃ' 2**)

Στίχ. β'. Ὄτι εἴπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομήθησεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. (**πῃ' 3**)

* * *

Ἄλληλούια. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς η'.

Στίχ. α'. Οἱ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. (**η 1**)

Στίχ. β'. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. (**η 2**)

* * *

Ἄλληλούια. Ἡχος βαρύς. Ψαλμὸς ηα'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἔξιμολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (**ηα' 2**)

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεος σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (**ηα' 3**)

* * *

Ἄλληλούια. Ἡχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ηδ'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. (**ηδ' 1**)

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (**ἥδ' 2**)

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὰ ἀλληλουϊάρια τῶν καθημερινῶν τῆς ἑβδομάδος εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀποστόλου, τὰ δὲ τῶν ἐορτῶν μετὰ τὴν ἀποστολικὴν περικοπὴν ἐκάστης ἐօρτῆς.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΗΣ Θ' ΩΔΗΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΙΣ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙΣ
ΕΟΡΤΑΙΣ

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἄλλοτριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία... (σελ. 236)

Εἰς τὴν Ὑψώσιν τοῦ Σταυροῦ.

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος... (σελ. 205)

Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ὑψώσεως.

Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου... (σελ. 205)

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

Ἡχος δ'.

Ἄγελοι τὴν εἰσοδον τῆς πανάγνου * ὁρῶντες ἐξε-
πλήττοντο * πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν * εἰς τὰ
ἄγια τῶν ἄγιων.

Ως ἐμψύχῳ Θεῷ κιβωτῷ, * Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ
ἀμυήτων * Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγή-
τως, * Φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα, * ἐν ἀγαλλιά-
σει βιάτω· * "Οντως ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρ-
θένε ἄγνή.

Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου..

Μεγάλυνον, ψυχή μου... Μυστήριον ξένον... (σελ.
212)

Τῇ 26ῃ καὶ τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου.

Μάγοι καὶ ποιμένες * ἥλθον προσκυνῆσαι * Χριστὸν τὸν γεννηθέντα * ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς... (σελ. 213)

Εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια.

Μεγάλυνον, ψυχή μου... **Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...** (σελ. 216)

Τῇ 7ῃ καὶ τῇ 14ῃ Ιανουαρίου.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... **“Ω** τῶν ὑπὲρ νοῦν... (σελ. 217)

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... **Ἐν νόμου σκιᾶ...** (σελ. 218)

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

Εὐαγγελίζου, γῆ... **Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ...** (σελ. 208)

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

“Ηχος πλ. δ’.

Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν, * λαοί, Θεοτόκον, * τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * δεξαμένην ἐν τῇ γαστρὶ ἀφλέκτως * ἐν ὅμνοις μεγαλύνοντες.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν... (σελ. 232)

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα,

καθ' δλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα,
κατὰ τὰς Κυριακὰς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Τυφλοῦ
καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα.

Ο ἄγγελος ἐβόα... **Φωτίζου, φωτίζου...** (σελ. 234)

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

"Ηχος α'.

Κε τὴν φαεινὴν λαμπάδα * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ, *
Τὴν ἀρίζηλον δόξαν * καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, * ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.

"Ηχος α'.

Οᾶγγελος ἐβόα * τῇ κεχαριτωμένῃ· * Ἄγνη Παρθένε, χαῖρε, * καὶ πάλιν ἐρῶ· χαῖρε· * ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη * τριήμερος ἐκ τάφου.

Χυμφώνως, Παρθένε, * σὲ μακαρίζομεν πιστοί· *
Χαῖρε, πύλη Κυρίου· * χαῖρε, πόλις ἔμψυχε· * χαῖρε,
 δι’ ἡς ἡμῖν ἔλαμψε * σήμερον φῶς * τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος * τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Αλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία... (σελ. 236)

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

"Ηχος α'.

Ο ἄγγελος ἐβόα...

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, * ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· * ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ * Ἰησοῦς ἀνέτειλε, * λάμψας ἥλιου φαιδρότερον * καὶ τοὺς πιστοὺς * πάντας καταγάσας, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον... (σελ. 237)

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ... (σελ. 241)

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς.

Χαίροις, ἄνασσα... (σελ. 241)

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου.

Ο τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη... (σελ. 242)

"Η κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν τὸ κάτωθι τροπάριον τῆς ζ' ϕδῆς.

· Ήχος πλ. δ'. (Παῖδες Ἐβραίων).

Nῦν τὰ ἀνήκουνστα ἡκούσθη· * ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου * τῇ πατρῷ φωνῇ * ἐνδόξως μαρτυρεῖται, * οἴα Θεὸς καὶ ἀνθρωπος * ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι... (σελ. 244).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

A'

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου.

Ἐύλόγησον τὸν στέφανον * τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστό-
τητός σου, Κύριε. (Ψαλμ. ἔδ' 12). * Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς * τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε. * (Ψαλμ. δ' 7). Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου.

Ἀντρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. * (Ψαλμ.
Ἄρι' 9). Ἀλληλούια.

Εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ * ἡ σωτήριος πᾶσιν
ἀνθρώποις. * (Τίτ. β' 11). Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς... (ώς ἀνωτέρω).

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων * κατηρτίσω
αῖνον. * (Ψαλμ. η' 3). Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἐύλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. *
(Ψαλμ. ωὶς' 26). Ἀλληλούια.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ * σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, * κοινωνόν με παράλαβε. * οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἔχθροῖς σου * τὸ μυστήριον εἴπω. * οὐ φίλημά σοι δώσω, * καθάπερ ὁ Ἰούδας. * ἀλλ’ ὡς ὁ ληστὴς ὅμολογῶ σοι. * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ.

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος * καὶ ἀνέστη σφύζων ἡμᾶς. * (Ψαλμ. οἱς' 47) Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα,
καθ’ ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἐβδομάδα,
κατὰ τὰς Κυριακὰς Μυροφόρων, Παραλύτου,
Σαμαρείτιδος καὶ Τυφλοῦ
καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, * πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. * Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, * αἴνει τὸν Θεόν σου, Σιών. * (Ψαλμ. ωὶς' 1). Ἀλληλούια.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Οτρώγων μου τὴν σάρκα * καὶ πίνων μου τὸ αἷμα * ἐν ἐμοὶ μένει * κάγὼ ἐν αὐτῷ, * εἶπεν ὁ Κύριος. * (Ιωάν. ς' 56). Ἀλληλούια.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ἄ νέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριος ἐν φωνῇ σάλ-
πιγγος. * (**Ψαλμ. μις' 6**). Ἄλληλούια.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγαθὸν * ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐ-
θείᾳ. * (**Ψαλμ. ϕιλ' 10**). Ἄλληλούια.

Τοῦ Ἅγίου Πνεύματος.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον, * μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν *
δεόμεθα, φιλάνθρωπε. * (**Ψαλμ. ν' 13**). Ἄλληλούια.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου.

Εν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, *
πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. * (**Ψαλμ. πη' 16**).
Ἄλληλούια.

B'

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

Εξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, * ἥρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἐαυτῷ. * (**Ψαλμ. ρλα' 13**). Ἄλληλούια.

Εἰς τὰς λοιπὰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι * καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικαλέσομαι. * (**Ψαλμ. ριε' 4**). Ἄλληλούια.

Γ'

ΕΟΡΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Εἰς ἑορτὰς ἀσωμάτων

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα * καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. * (Ψαλμ. ργ' 4). Ἀλληλούια.

Εἰς ἑορτὰς τοῦ Προδρόμου.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. * (Ψαλμ. ρια' 6). Ἀλληλούια.

Εἰς μνήμας ἀποστόλων καὶ ἵσταποστόλων.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν * καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ δόγματα αὐτῶν. * (Ψαλμ. ιη' 5). Ἀλληλούια.

Εἰς μνήμας τῶν θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης
καὶ τοῦ προφήτου Ἡλιού
καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἄγίων Πάντων.

Αγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, * τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. * (Ψαλμ. λβ' 1). Ἀλληλούια.

Εἰς τὰς μνήμας πάντων τῶν λοιπῶν ἄγίων.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. * (Ψαλμ. ρια' 6). Ἀλληλούια.

ΕΥΧΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χρι-
στός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν
κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἐπι-
πιστεύω ὅτι τοῦτο αὐτό ἔστι τὸ ἄχραντον σῶμά σου καὶ
τοῦτο αὐτό ἔστι τὸ τίμιον αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου·
Ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου,
τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ
ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως
μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ίδού βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν·

Πλαστουργέ, μὴ φλέξῃς με τῇ μετουσίᾳ·
πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον·
ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλῖδος.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ * σήμερον, Υἱὲ Θε-
οῦ, * κοινωνόν με παράλαβε· * οὐ μὴ γὰρ τοῖς
ἔχθροις σου τὸ μυστήριον εἴπω· * οὐ φίλημά σοι δώ-
σω, * καθάπερ ὁ Ἰούδας· * ἀλλ' ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ
σοι· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Θεουργὸν αἷμα φρεζον, ἄνθρωπε, βλέπων·
ἄνθρωπος γάρ ἔστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ σῶμα καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει·
θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Ἐθελέας πόθῳ με, Χριστέ, * καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· * ἀλλὰ κατάφλεξον * πυρὶ ἀύλῳ τὰς ἀμαρτίας μου, * καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ * τρυφῆς καταξίωσον, * ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν * μεγαλύνω, ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου * πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; * Ἐὰν γὰρ τολμήσω * συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, * ὁ χιτών με ἐλέγχει, * ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου * καὶ δέσμοις ἐκβαλοῦμαι * ὑπὸ τῶν ἀγγέλων· * καθάρισον, Κύριε * τὸν δύπον τῆς ψυχῆς μου· * καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρῆμά μοι γένοιτο τὰ ἄγια ταῦτα διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ’ εἰς κάθαρσιν καὶ ἀγιασμὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἔστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Kai πάλιν.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ

Στίχοι προτρεπτικοί.

Ἐπὰν δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων, ὑμνησον εὐθύς, εὐχαριστησον μέγα, καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·
Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ εὐθὺς τὰς ἔπομένας εὐχαριστηρίους εὐχάς.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἀγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἄλλα, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου μυστήρια ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἀγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα κάμοι εἰς ἵασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. Ἱνα, ἐν τῷ ἀγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντὸς καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ

τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω, τοῦ τῇδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰώνιου, εἰς τὴν ἀΐδιον καταντήσω ἀνάπταυσιν, ἔνθα δὲ τῶν ἑορταζόντων ἥχος δὲ ἀκατάπαιντος καὶ ἡ ἀπέραντος ἥδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ δύντως ἐφετὸν καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεός, βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν οἵς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου καὶ ἐν τῇ τῶν πτερούγων σου σκιᾷ· καὶ δώρησαι μοι μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ δὲ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Ο δοὺς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἔκουσίως,
οἱ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους,
μὴ δὴ καταφλέξῃς με, μή, πλαστουργέ μου·
μᾶλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,
εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
Φλέξον δὲ ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων·
ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας·

τὰς ἴγνυας στήριξον δοτέοις ἄμα·
 αἰσθήσεων φώτισον ἀπλῆν πεντάδα·
 δόλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Άεὶ σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με
 ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 "Ἄγνιζε καὶ κάθαρε καὶ ὁὐθιζέ με·
 κάλλυνε, συνέτιζε καὶ φώτιζέ με·
 δεῖξόν με σὸν σκήνωμα Πνεύματος μόνου
 καὶ μηκέτι σκήνωμα τῆς ἀμαρτίας·
 ἵν' ὡς σὸν οἶκον, εἰσόδῳ κοινωνίας,
 ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖσδε σὴν ἄχραντον, ἀγνὴν Μητέρα·
 ὃν τὰς λιτάς, εὔσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμὸς καὶ μόνος
 ἡμῶν, ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης·
 καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τὸ σῶμά σου τὸ ἄγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, γένοιτο μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ αἷμά σου
 τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαρι-
 στία αὕτη εἰς χαράν, ὑγείαν καὶ εὐφροσύνην καὶ ἐν τῇ
 φιβερῷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου ἀξίωσόν με τὸν ἀμαρ-
 τωλὸν στῆναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβείας τῆς
 παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων.
 Ἄμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ σοι, διτὶ ἡξιώσας με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὁφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθανατωμένον τῇ ἀμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος Μήτηρ, ἐλέησόν με καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντοιβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξιώσόν με μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὸν ἀγιασμὸν εἰς ἵασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἔξομολογήσεως εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

"Οτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. **Τρίς.**

'Οιερεύς· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου...

'Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

'Οιερεύς· "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία.

'Ο ἀναγνώστης τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγιου Χρυσοστόμου.

Ητοῦ στόματός σου * καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις * τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν * ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ * θησαυροὺς ἐναπέθετο * τὸ ὑψος ἡμῖν * τῆς

ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. * Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, * πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, * πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. Τὸ κοντάκιον.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν * ἐδέξω τὴν θείαν χάριν * καὶ διὰ τῶν σῶν * χειλέων πάντας διδάσκεις * προσκυνεῖν ἐν Τριάδι * τὸν ἕνα Θεόν, * Ἰωάννη Χρυσόστομε· * παμμακάριστε ὅσιε, * ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· * ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, * ώς τὰ θεῖα σαφῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, * πάντων τῶν ἀγίων * καὶ τῆς Θεοτόκου, * τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, * ώς μόνος οἰκτίζομων.

Ἐὰν δὲ ἐτελέσθῃ ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου,
λέγει τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Βασιλείου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, * ώς δεξαμένην τὸν λόγον σου, * δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, * τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, * τὰ τῶν ἀνθρώπων ἥθη κατεκόσμησας. * Βασίλειον ἴεράτευμα, * πάτερ ὅσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί. Τὸ κοντάκιον.

Ωφθης βάσις ἄσειστος * τῇ Ἐκκλησίᾳ, * νέμων πᾶσιν ἄσυλον, * τὴν κυριότητα βροτοῖς * ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, * οὐρανοφάντορ * Βασίλειε ὅσιε.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἀγίων...

Ἐὰν δὲ ἐτελέσθῃ ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, λέγει τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ θεοτοκίον **Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε...**⁴⁵

Εἴτα τὸ Κύριε, ἐλέησον ἡβ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Οἱ ιερεὺς: Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...

Καὶ ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν ἐπιλέγων: Δι' εὐχῶν...

Οἱ ἀναγνώστης: Αμήν.

45. Τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ὁ συντάκτης εἶναι ἄγνωστος, οὐχὶ δοθῶς δὲ ἀπεδίδετο παλαιότερον εἰς τὸν πάπαν Ρώμης Γρηγόριον Α', τὸν λεγόμενον Διάλογον. Διὰ τοῦτο ἀντὶ ἄλλων τροπαρίων ὥρίσαμεν τὰ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΓΙΩΝ ΚΟΙΝΑ

Εἰς ἀπόστολον

**Ηχος γ'*.

Ἄποστολε ἄγιε (**δεῖνα**), * πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν * παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς ἀποστόλους

**Ηχος γ'*.

Ἄποστολοι ἄγιοι * πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν * παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς εὐαγγελιστὴν

**Ηχος γ'*.

Ἄποστολε ἄγιε, καὶ εὐαγγελιστὰ (**δεῖνα**), * πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν * παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς μάρτυρα

**Ηχος δ'*. (Ταχὺ προκατάλαβε).

Ο μάρτυρς σου, Κύριε, * ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ * τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν· * ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, * τοὺς τυράννους καθεῖλεν· * ἔθραυσε καὶ δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτοῦ ταῖς ἵκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς γυναῖκα μάρτυρα

Τίτλος Τίτλος
“**Ηχος δ'**. (Κατεπλάγη Ἰωσήφ).

Ηάμνας σου, Ἰησοῦ, * κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· * Σέ, νυμφίε μου, ποθῷ * καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῷ * καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι * τῷ βαπτισμῷ σου· * καὶ πάσχω διὰ σέ, * ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, * καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, * ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· * ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου * τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. * Αὐτῆς πρεσβείαις, * ὡς ἐλεήμων, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μάρτυρας

“**Ηχος δ'**. (Ταχὺ προκατάλαβε).

Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν * στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, * τοὺς τυράννους καθεῖλον· * ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτῶν ταῖς ἵκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱερομάρτυρα

“**Ηχος δ'**. (Κανόνα πίστεως).

Kαὶ τρόπων μέτοχος * καὶ θρόνων διάδοχος * τῶν ἀποστόλων γενόμενος, * τὴν πρᾶξιν εὔρες, θεόπνευστε, * εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· * διὰ τοῦτο τὸν λόγον * τῆς

ἀληθείας ὁρθοτομῶν, * καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, * ἵεροιμάρτυς (**δεῖνα**). * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς Ἱεράρχην

Τόκος δ'.

Κανόνα πίστεως * καὶ εἰκόνα πραότητος, * ἐγκρατείας διδάσκαλον * ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου * ἡ τῶν πραγμάτων ἀληθεία· * διὰ τοῦτο ἐκτήσω * τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, * τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. * Πάτερ Ἱεράρχα (**δεῖνα**), * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ὄστιν

Τόκος πλ. δ'.

Εν σοί, πάτερ, ἀκριβῶς * διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· * ἔλαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν * ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ * καὶ πράττων ἐδίδασκες * ὑπερορῶν μὲν σαρκός· * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, * πράγματος ἀθανάτου· * διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται, * ὅσιε (**δεῖνα**), τὸ πνεῦμά σου.

Τέταρτον.

Τόκος α'. (Τοῦ λίθου σφραγισθέντος).

Τῆς ἐρήμου πολίτης * καὶ ἐν σώματι ἄγγελος * καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, * θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν (**δεῖνα**)· * νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ * οὐράνια χαρίσματα λαβών, * θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας * καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. * Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχυν· * δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πᾶσιν ἱάματα.

Ἐτερον, εἰς ὄσιον ἀσκητήν.

Τόπος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόαις * τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον
ἐγεώργησας· * καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς * εἰς
έκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· * καὶ γέγονας
φωστήρ * τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, *
(δεῖνα) πατήρ ἡμῶν ὄσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ὄσιος

Τόπος πλ. δ'.

Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν *
κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, * μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός
σου ἀφ' ἡμῶν, * ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις, * ἐν εἰρήνῃ *
κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς ὄσιαν

Τόπος πλ. δ'.

Εν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς * διεσώθῃ τὸ κατ' εἰκόνα· *
λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν * ἡκολούθησας τῷ
Χριστῷ * καὶ πράττουσα ἐδίδασκες * ὑπερορᾶν μὲν
σαρκός· * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, *
πράγματος ἀθανάτου· * διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλ-
λεται, * ὄσια **(δεῖνα)**, τὸ πνεῦμά σου.

Εἰς ὄμολογητήν

Τόπος πλ. δ'.

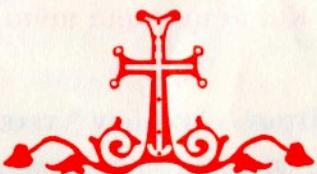
Ορθοδοξίας ὁδηγέ, * εὔσεβείας διδάσκαλε καὶ
σεμνότητος, * τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, * τῶν μο-
ναζόντων (**ἢ** ἀρχιερέων) θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα,

(δεῖνα) σοφέ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, * λύρα τοῦ Πνεύματος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς προφήτην

Τοῦ προφήτου σου **(δεῖνος)** * τὴν μνήμην, Κύριε, ἔο-

τάζοντες, * δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

(ώς τελεῖται ἐν ταῖς ἐνορίαις)

Προτεθέντων τῶν κολλύβων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς Θ. Λειτουργίας φάλλονται τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια (σελ. 133), παραλειπομένων τῶν Οἱ τὸν ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενήν.

Εἶτα τὸ κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπταυσον, Χριστέ, * τὴν ψυχὴν (**ἢ** τὰς ψυχὰς) τοῦ δούλου σου (**ἢ** τῆς δούλης σου **ἢ** τῶν δούλων σου) * ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, * οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἡχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων * τὴν ψυχὴν (**ἢ** τὰς ψυχὰς) τοῦ δούλου σου (**ἢ** τῆς δούλης σου **ἢ** τῶν δούλων σου), * Σῶτερ, ἀνάπταυσον, * φυλάττων αὐτὴν (**ἢ** αὐτὰς) * εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ ἄγιοι σου ἀναπαύονται, * ἀνάπταυσον καὶ τὴν ψυχὴν (**ἢ** τὰς ψυχὰς) τοῦ δούλου σου (**ἢ** τῆς δούλης σου **ἢ** τῶν δούλων σου), * ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρόι.

Κὺ εῖ δὲ Θεὸς ἡμῶν, * δὲ καταβὰς εἰς ἄδην * καὶ τὰς ὁδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων * αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν (ἢ τὰς ψυχὰς) τοῦ δούλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου), * Σῶτερος, ἀνάπταυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ημόνη ἀγνή * καὶ ἄχροντος Παρθένος, * ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι * τὴν ψυχὴν (ἢ τὰς ψυχὰς) τοῦ δούλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου). *→ αὕτως*

‘Ο διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

‘Ο ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ’.

‘Ο διάκονος· ‘Οπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν ‘Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων...

‘Ο χορός· Ἄμην.

‘Ο ιερεὺς· Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ ἀεί- μνηστε ἀδελφὲ (ἢ ἀδελφὴ) ἡμῶν. ‘Ἐκ γ’.

‘Επὶ πολλῶν· Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ (ἢ ἀδελφαὶ) ἡμῶν.

Οἱ χοροί· Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη. ‘Ἐκ γ’.

Εἴτα τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...

Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις τῆς Θ. Λειτουργίας.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρόλογος.....	5
Εἰσαγωγικὸν σημείωμα	7
Ἡ ἔναρξις τῶν Ἰ. ἀκολουθιῶν	21

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

1. Τοῦ Σαββάτου καὶ τῶν ἑορτῶν.....	23
2. Τῶν καθημερινῶν	48
Θεοτοκία τῶν καθημερινῶν.....	54
3. Τῶν Κυριακῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς	61
4. Τῶν καθημερινῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς	66
5. Τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Διακαινησίμου	72
Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ..	76

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

1. Τῶν Κυριακῶν	79
2. Τῶν ἑορτῶν	111
3. Τῶν καθημερινῶν	115
Θεοτοκία τοῦ Ὁρθρου	128
4. Τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ Ἀλληλούια.....	131
5. Τῶν καθημερινῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς	137
6. Τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Διακαινησίμου	148
Τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα	153
Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας ἐν τῷ Ὁρθρῳ	155
Τάξις ὅλονυκτίου ἀγρυπνίας.....	158

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

1. Χρυσοστόμου καὶ Μ. Βασιλείου.....	172
2. Τῶν Προηγιασμένων	198

ΑΙ ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ	203
Τῆς Θεοτόκου	205
Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.....	209
Τῶν Θεοφανείων	213
Τῆς Ὑπαπαντῆς	217
Τῶν Κυριακῶν Τελώνου - Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς	219
Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου	221
Τῶν Σαββάτων Ἀπόκρεω καὶ Τυρινῆς	222
Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω	225
Τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν	226
Τῆς Γ΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν	228
Τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου	229
Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.....	231
Τοῦ Πάσχα	233
Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	234
Τῆς Ἀναλήψεως	236
Τῆς Πεντηκοστῆς	237
Τῆς Μεταμορφώσεως.....	241
Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.....	243

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΙΚΑ ΕΟΡΤΩΝ

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.....	245
Εἰς τὴν Ὑψώσιν τοῦ Σταυροῦ	247
Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου	248
Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου	250
Εἰς τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου	252
Εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια	254

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν τοῦ Κυρίου	256
Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου	258
Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου	259
Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου	261
Τῇ Α' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν	263
Τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν	265
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων	267
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα	269
Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου	271
Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς	273
 Κοντάκια τῆς Θ. Λειτουργίας	275 ➔
Άλληλουιάδια τῶν Κυριακῶν	288
Είρημοι ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν	291
Κοινωνικά	295
Εὐχαὶ πρὸ τῆς θ. μεταλήψεως	299
Εὐχαριστία μετὰ τὴν θ. μετάληψιν	301
 ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ	
Ἀπολυτίκια ἁγίων κοινά	307
Ἀκολουθία τοῦ Μνημοσύνου	312

